

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Η ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΦΘΡΜΗΓΞ

ΤΟΜΟΣ Α΄

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΥΨΕΛΗ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ Β΄

ΑΘΗΝΑΙ

1969

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

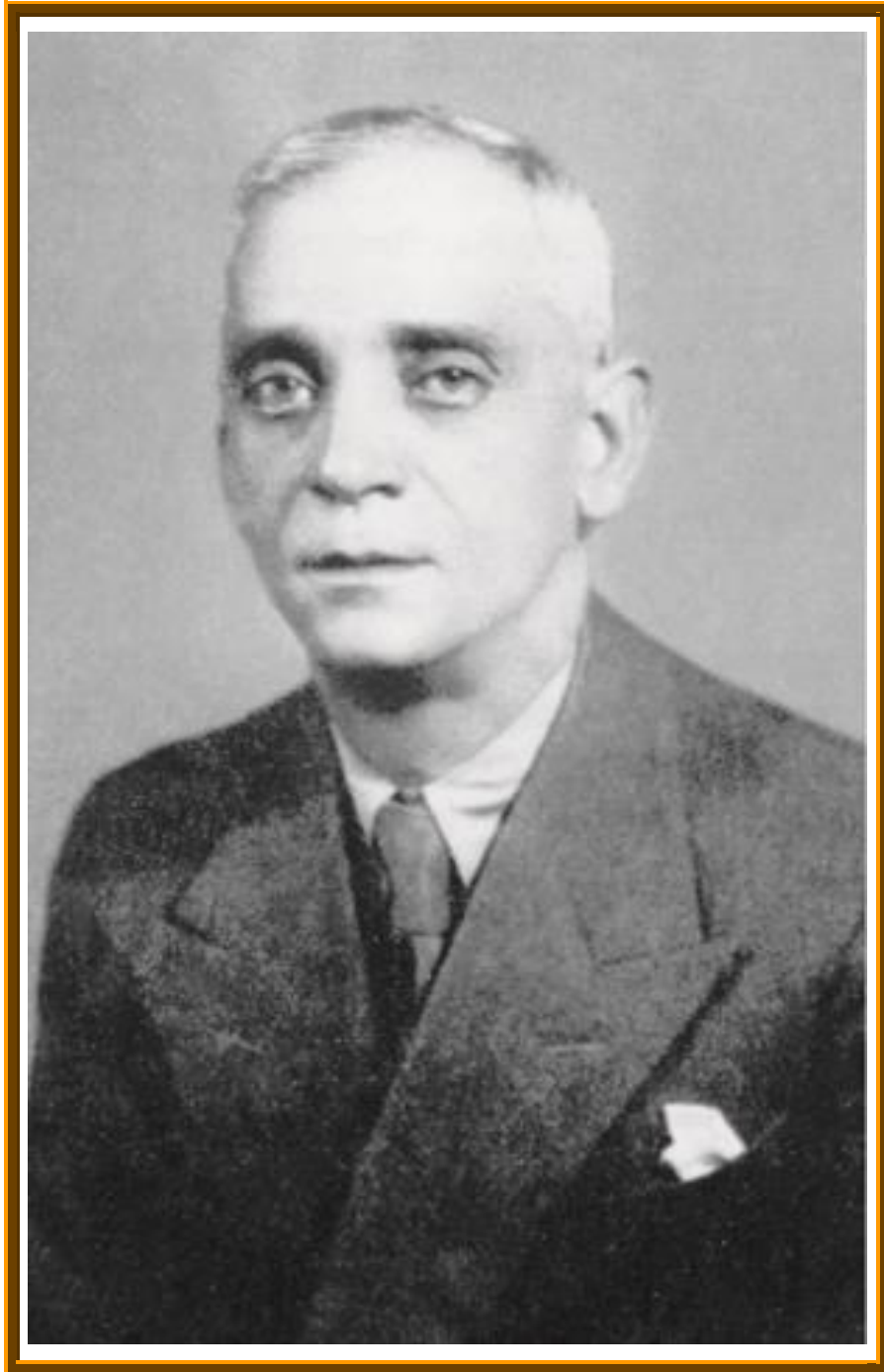
Λουκάς Λουκά

Ἀπρίλιος 2021

Κωνσταντῖνος Πρίγγος

Ἄρχων Πρωτοψάλτης τῆς Μ.τ.Χ.Ἐ.

(1892-1964)

Εὐχεσθε ὑπὲρ τῶν κοπιῶντων

Ψηφιοποίηση, διόρθωση κειμένων καὶ σχεδιασμός ἐξωφύλλου:

Λουκάς Λουκάς: louka.loukas@gmail.com

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης: gerry.monk@gmail.com

Ἡ πληκτρολόγηση τῶν κειμένων ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα “MK” τοῦ κ. Δημητρίου Παπαδοπούλου, τὸ ὁποῖο διατίθεται δωρεάν στὴν ιστοσελίδα <https://papline.gr/>

Περιεχόμενα

Κωνσταντῖνος Πρίγγος	i
Τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ	1
Εἰς τὸν Ὅρθρον	1
Εἰς τὸν Νυμφῶνα.....	1
«Ἀλληλούια», Τὸ σύντομον.....	1
«Ἀλληλούια», Τὸ Ἄργον μέλος ἀρχαῖον.....	1
Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, Τὸ Ἄργον.....	3
Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, Τὸ σύντομον.....	6
Καθίσματα εἰς ἄργον εἰρμολογικὸν μέλος.....	7
Τὰ πάθη τὰ σεπτὰ.....	7
Δόξα, Ἀόρατε Κριτά.....	8
Καὶ νῦν, Τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου.....	10
Οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος.....	12
ᾠδὴ α΄.....	12
Τὸ αὐτὸ εἰς ἄργον μέλος.....	13
ᾠδὴ η΄.....	13
Τὸ αὐτὸ εἰς ἄργον μέλος.....	14
ᾠδὴ θ΄.....	15
Τὸ αὐτὸ εἰς ἄργον μέλος.....	16
Ἐξαποστειλάριον.....	16
Εἰς τοὺς αἶνους.....	17
Πασαπνοάριο.....	18
ἰδιόμελον, Ἐρχόμενος ὁ Κύριος.....	19
ἰδιόμελον, Φθάσαντες πιστοί.....	22
Δόξα-Καὶ νῦν, Κύριε ἐρχόμενος.....	24
Εἰς τὸν στίχον.....	26
Κύριε, πρὸς τὸ μυστήριον.....	27
Κύριε, τὰ τελεώτατα.....	28
Τῆς ξηρανθείσης συκῆς.....	29
Δόξα-Καὶ νῦν, Δευτέραν Εὐαν.....	30
Τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλῃ Τρίτῃ.....	32
Εἰς τὸν Ὅρθρον	32
Εἰς τὸν Νυμφῶνα.....	32
Καθίσματα εἰς ἄργον εἰρμολογικὸν μέλος.....	32
Τὸν Νυμφίον ἀδελφοί.....	33
Δόξα, Βουλευτήριον Σωτήρ.....	34
Καὶ νῦν, Ὁ Ἰούδας τῆ γνῶμη.....	35
Οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος.....	37
ᾠδὴ η΄.....	37
Τὸ αὐτὸ εἰς ἄργον μέλος.....	38
ᾠδὴ θ΄.....	39
Τὸ αὐτὸ εἰς ἄργον μέλος.....	39
Ἐξαποστειλάριον.....	40
Εἰς τοὺς αἶνους.....	40
Πασαπνοάριο.....	41
ἰδιόμελον, Ἐν ταῖς λαμπρότησι.....	42
ἰδιόμελον, Ὁ τῆς ψυχῆς ῥαθυμία.....	44
Δόξα-Καὶ νῦν, Τοῦ κρύψαντος τὸ τάλαντον.....	47
Εἰς τὸν στίχον.....	48
Δεῦτε πιστοί.....	49
Ὅταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ.....	50
Ὁ Νυμφίος ὁ κάλλιε ἠραῖος.....	52
Δόξα-Καὶ νῦν, Ἰδοὺ σοὶ τὸ τάλαντον.....	53
Τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλῃ Τετάρτῃ	55
Εἰς τὸν Ὅρθρον	55

Εἰς τὸν Νυμφῶνα.....	55
Καθίσματα εἰς ἀργὸν εἰρμολογικὸν μέλος.....	55
Πόρνη προσήλθε σοι	56
Δόξα, Ἰούδας ὁ δόλιος.....	57
Καὶ νῦν, Ἡ πόρνη ἐν κλαυθμῷ	58
Οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος	59
ᾠδὴ γ'	59
Τὸ αὐτὸ εἰς ἀργὸν μέλος	60
ᾠδὴ η'.....	60
Τὸ αὐτὸ εἰς ἀργὸν μέλος	61
ᾠδὴ θ'	62
Τὸ αὐτὸ εἰς ἀργὸν μέλος	63
Ἐξαποστειλάριον	64
Εἰς τοὺς αἶνους.....	65
Πασαπνοάριο.....	65
ιδιόμελον, Σε τὸν τῆς Παρθένου.....	66
ιδιόμελον, Τὸ πολυτίμητον μύρον	68
ιδιόμελον, Ὅτε ἡ ἀμαρτωλὸς	69
ιδιόμελον, ᾠ τῆς Ἰούδα ἀθλιότητος	70
Δόξα, Ἡ ἀμαρτωλὸς ἔδραμε.....	71
Καὶ νῦν, Ἡ βεβυθισμένη.....	72
Εἰς τὸν στίχον.....	73
Σήμερον ὁ Χριστός.....	74
Ἐπλωσεν ἡ Πόρνη	75
Προσῆλθε Γυνή	76
Ἡ ἀπεγνωσμένη	77
Δόξα-Καὶ νῦν, Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις (ἀργὸν)	78
Δόξα-Καὶ νῦν, Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις (σύντομον)	87
Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.....	92
Εἰς τὸν ἔσπερινόν.....	92
Κεκραγάριον	92
ιδιόμελα.....	93
Συντρέχει λοιπόν.....	94
Ἰούδας ὁ παράνομος Κύριε	96
Ἰούδας ὁ προδότης	97
Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.....	98
Ὅν ἐκήρυξεν Ἀμνὸν Ἡσαίας	100
Δόξα-Καὶ νῦν, Γέννημα ἐχιδνῶν	101
Εἰς τὸν ᾠρθρον	104
Εἰς τὸ Ἀλληλουΐα.....	104
Οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος εἰς σύντομον μέλος	104
ᾠδὴ α'.....	104
ᾠδὴ γ'	105
ᾠδὴ θ'.....	105
Εἰς τοὺς Αἶνους	106
Πασαπνοάριο.....	106
ιδιόμελον, Συντρέχει λοιπόν.....	107
ιδιόμελον, Ἰούδας ὁ παράνομος Κύριε	109
ιδιόμελον, Ἰούδας ὁ προδότης	110
ιδιόμελον, Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.....	111
Δόξα-Καὶ νῦν, Ὅν ἐκήρυξεν Ἀμνὸν Ἡσαίας.....	113
Εἰς τὸν στίχον.....	114
Σήμερον τὸ κατὰ τοῦ Χριστοῦ.....	115
Σήμερον ὁ Ἰούδας.....	116
Ὁ τρόπος σου δολιότητος γέμει	119
Μηθεὶς ὦ πιστοί.....	120
Δόξα, Ὁ τρόπος σου δολιότητος	121
Καὶ νῦν, Μυσταγωγῶν σου Κύριε	123
Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων καὶ Ἀχράντων Παθῶν.....	125

Εἰς τὸ Ἀλληλούϊα	125
«Ἀλληλούϊα», Τὸ σύντομον	125
«Ἀλληλούϊα», Τὸ Ἀργὸν μέλος ἀρχαῖον	126
᾿Οτε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταί, Τὸ Ἀργὸν	127
᾿Οτε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταί, Τὸ Σύντομον	132
Ἀντίφωνον ἀ'	133
Ἀντίφωνον β'	135
Ἀντίφωνον γ'	137
Κάθισμα, Ἐν τῷ δειπνῶ	141
Ἀντίφωνον δ'	142
Ἀντίφωνον ε'	145
Ἀντίφωνον ς'	148
Κάθισμα, Ποῖός σε τρόπος	151
Ἀντίφωνον ζ'	152
Ἀντίφωνον η'	154
Ἀντίφωνον θ'	157
Κάθισμα, ᾿Ω πῶς Ἰούδας	159
Ἀντίφωνον ι'	160
Ἀντίφωνον ια'	162
Ἀντίφωνον ιβ'	165
Κάθισμα, ᾿Οτε παρέστης	169
Ἀντίφωνον ιγ'	170
Ἀντίφωνον ιδ'	173
Ἀντίφωνον ιε'	175
Κάθισμα, Ἐξηγόρασας ἡμᾶς	178
Μακαρισμοί	179
Προκείμενον	188
Οἱ εἰρμὸι τοῦ κανόνος	189
᾿Ωδὴ ε'	189
᾿Ωδὴ η'	190
᾿Ωδὴ θ'	190
Ἐξαποστειλάριον	191
Εἰς τοὺς αἶνους	192
Πασαπνοᾶριο	192
ιδιόμελα	193
Δύο καὶ πονηρὰ ἐποίησεν	194
᾿Εκαστον μέλος	196
Σταυρωθέντος σου Χριστέ	197
Δόξα, Ἐξέδυσάν με (σύντομον)	198
Δόξα, Ἐξέδυσάν με ἕτερον (ἀργοσύντομον)	199
Καὶ νῦν, Τὸν νῦτόν μου ἔδωκα	201
Εἰς τὸν στίχον	202
ιδιόμελα	202
Πᾶσα ἡ κτίσις	202
Λαὸς δυσσεβῆς	203
Σήμερον σὲ θεωροῦσα	205
Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα	206
Δόξα, Κύριε, ἀναβαίνοντός σου	207
Καὶ νῦν, Ἴδῃ βάπτεται κάλαμος	209
Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ	212
᾿Ωρα Α'	212
᾿Ωρα Γ'	215
᾿Ωρα ΣΤ'	219
᾿Ωρα Θ'	224
Δόξα-Καὶ νῦν, Σήμερον κρεμάται	227
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν	229
Κεκραγάριον	229

ιδιόμελα.....	231
Πᾶσα ἡ κτίσις.....	232
Λαὸς δυσσεβῆς.....	234
Σήμερον σὲ θεωροῦσα.....	235
Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα.....	237
Σήμερον ὁ Δεσπότης.....	238
Δόξα, ὦ! πῶς ἡ παράνομος.....	240
Καὶ νῦν, Φοβερὸν καὶ παράδοξον.....	243
Εἰς τὸν στίχον.....	245
Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.....	245
Ὅτε ἐν τῷ τάφῳ τῷ καινῷ.....	247
Ὅτε ἐν τῷ τάφῳ σαρκικῶς.....	248
Ὅτε αἱ δυνάμεις σε Χριστέ.....	249
Δόξα-Καὶ νῦν, Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον.....	250
Ἀπολυτίκια.....	253
Τῷ Ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ.....	254
Εἰς τὸν Ὅρθρον.....	254
Καθίσματα εἰς ἀργὸν εἰρμολογικὸν μέλος.....	257
Σινδόνι καθαρᾷ.....	257
Δόξα, δεῖξον ἡμῖν.....	258
Καὶ νῦν, Ἐξέστησαν χοροί.....	259
Κάθισμα μετὰ τὴν γ' ᾠδὴ.....	260
Τὸν τάφον σου Σωτήρ.....	260
Οἱ εἰρμὸι τοῦ κανόνος εἰς σύντομον μέλος.....	262
ᾠδὴ α'.....	263
ᾠδὴ γ'.....	263
ᾠδὴ δ'.....	264
ᾠδὴ ε'.....	264
ᾠδὴ ς'.....	265
ᾠδὴ ζ'.....	265
ᾠδὴ η'.....	266
ᾠδὴ θ'.....	267
Τὰ ἐγκώμια.....	267
Στάσις α'.....	267
Στάσις β'.....	268
Στάσις γ'.....	268
Εἰς τοὺς Αἴνους.....	269
Πασαπνοάριο.....	269
ιδιόμελα.....	270
Σήμερον συνέχει τάφος.....	270
Τί τὸ δρώμενον θέαμα.....	271
Δεῦτε ἰδῶμεν τὴν ζωὴν.....	273
Ἠτήσατο Ἰωσήφ.....	274
Δόξα, Τὴν σήμερον μυστικῶς.....	275
Τῷ Ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ Πρωτῷ.....	277
Κεκραγᾶριον.....	277
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.....	278
Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς.....	279
Κυκλώσατε λαοὶ Σιών.....	279
Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν.....	280
Τῷ πάθει σου, Χριστέ.....	281
ιδιόμελα.....	282
Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ· Συνέφερε μοι.....	282
Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ· Κατελύθη μου.....	285
Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ· Κατεπόθη μου.....	286
Δόξα, Τὴν σήμερον μυστικῶς.....	287
Καὶ νῦν, Τὴν παγκόσμιον δόξαν.....	289

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Δευτέρα

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Εἰς τὸν Νυμφῶνα

ἦχος πλ.δ'

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούια. (γ')

Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούια. (γ')

Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Ἀλληλούια. (γ')

Πρόσθετε αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθετε αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Ἀλληλούια. (γ')

τροπάριο

Ἴδου ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἕξω κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα. Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων σώσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. ☩

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. ☩

«Ἀλληλούια», Τὸ σύντομον

Ἦχος λ π δι —²

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδόμας 1969 σ.3*

Α α α αλ λη η η η η η η λου ου ι ι ι
α Α α α α αλ λη η η η η η η λου ου
ι ι ι α Α α αλ λη η η η λου ου ου ου
ι ι ι ι α

«Ἀλληλούια», Τὸ Ἄργον μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ̣ ρ̣ δ̣ι̣ —²

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.173*

Α ἰα α α α αλ λη η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

η λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι

ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α α α α α α

ια α α α α Αλ λη λου ου ου ου ου χου ου ου του

ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α

α α α α α α α ια α α α α α α α α

ου ου ουου λο ο ος ον ευ ρη η η η η η η

η σει ει ει γρη η η η η η γο ρου ου του γρη γο

ρου ου ου ουν τα α α να α α ξι ι ο ο ο ος

δε ε ε ε πα α α α α α α α α λι ι ι ι

ιν ον ευ ρη η η η η η η η η σει ει ει ρα α

θυ υ υ υ μου ου ου ου του ρα θυ μου ου ου ουν τα

α βλε πε ε ου ου ου ουν ψυ υ υ υ χη η η

η η η η η η μου ου ου ου μη τω υ υ υ

υ υ υ υ υ πνω ω κα α α α τε ε ε ε

νε ε κα α τε νε ε ε χθης ι να μη η τω ω ω ω

θα α α α να α α α α α τω ω ω ω ω ω

πα α α ρα α α α α δο ο πα α ρα δο ο ο

θης και της βα σι ι λει ει ει ει ει ει ει ει ας

ε ε ε ε ε ξω ω κλει ει ει ε ε ε ξω ω κλει ει

ει ει ει σθη η η η ης αλ λα α να α

α α α α α α α νη η η η η η η η η

φο ον κρα α α α α ζου ου ου ουου κρα α ζου σα Α

α α α α α α α γι ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Α α α γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος ει ει ει ει ει ει ει ο ο ο ο ο ο ο ο

Θε ε ε ο ο ο ο ος η ο Θε ο ος η

μω ω ω ω ων προ στα σι ι αις των Α α α α σω

μα α α α α των σω ω ω ω ω σο ο ον η

η η μας

Ἄντι «προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων» τῇ μὲν Ἁγία καὶ Μ. Τρίτῃ, ψάλλεται «πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου» τῇ δὲ Ἁγία καὶ Μ. Τετάρτῃ «δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου»

Ἰδού ὁ Νυμφίος, Τὸ σύντομον

Ἦχος λ π ς Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.6*

δου ο Νυμφι ος ερ χεται εν τω με σω ω τη ης

νυ υ κτος και μα κα ρι ος ο δου ου λος ον ευ ρη σει γρη

γο ο ρουν τα α να ξι ος δε πα α λιν ον ευ ρη σει ρα

θυ υ μουν τα βλε πε ουν ψυ χη η μου μη τω υ πνω κα

τε νε χθης ι να μη τω θα να α α τω πα

 ρα δο θης και της βα σι λει ας ε ξω κλει σθης αλ

 λα α να α α νη ψο ον κρα ζου σα Α γι ος Α γι

 ος Α γι ος ει ο Θε ε ος η μων δι α της Θε ο

 το ο ο κου ε λε η σον η μα α α ας

Καθίσματα εἰς ἀργὸν εἰρμολογικὸν μέλος

ἦχος α'

Τὰ πάθη τὰ σεπτὰ, ἡ παροῦσα ἡμέρα, ὡς φῶτα σωστικά, ἀνατέλλει τῷ κόσμῳ· Χριστὸς γὰρ ἐπείγεται, τοῦ παθεῖν ἀγαθότητι, ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιέχων, καταδέχεται, ἀναρτηθῆναι ἐν ξύλῳ, τοῦ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

ἦχος α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἄορατε Κριτά, ἐν σαρκὶ καθωράθης, καὶ ἔρχη ὑπ' ἀνδρῶν, παρανόμων κτανθῆναι; ἡμῶν τὸ κατάκριμα, κατακρίνων τῷ πάθει σου. Ὅθεν αἶνεσιν, μεγαλωσύνην καὶ δόξαν, ἀναπέμποντες, τῇ ἐξουσίᾳ σου Λόγε, συμφῶνως προσφέρομεν.

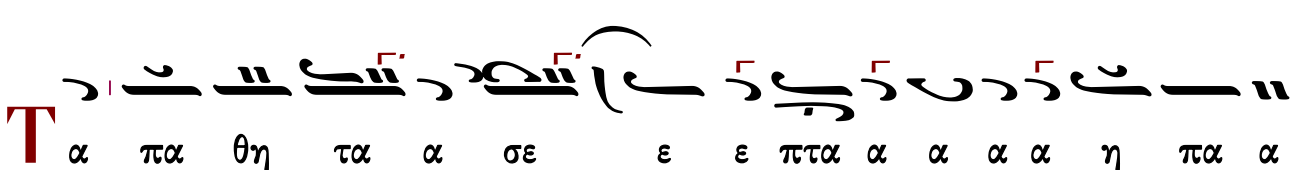
ἦχος πλ.δ'

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου τὰς ἀπαρχάς, ἡ παροῦσα ἡμέρα λαμπροφορεῖ. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, ὑπαντήσωμεν ἄσμασιν· ὁ γὰρ Κτίστης ἔρχεται, σταυρὸν καταδέξασθαι, ἐτασμούς καὶ μαστιγας, Πιλάτῳ κρινόμενος· ὅθεν καὶ ἐκ δούλου ραπισθεὶς ἐπὶ κόρης· τὰ πάντα προσίεται, ἵνα σώσῃ τὸν ἄνθρωπον. Διὰ τοῦτο βοήσωμεν· Φιλάνθρωπε Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὰ ἄχραντα πάθη σου.

Τὰ πάθη τὰ σεπτὰ

Τὸν τάφον σου Σωτήρ
 ἦχος α' Κε
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.7*

 Τα παθη τα α σε ε ε πτα α α α α η πα α

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Α ο ρα τε ε χρι ι ι τα α α α α εν σα αρ

κι ι ι ι πω ως ω ω ρα α α θης και ερ χη

η υ υπ α α αν δρω ω ω ω ν πα ρα α νο ο

ο ο μω ω ν κτα αν θη η η ναι η μω ω ν το ο

ο ο κα τα α α κρι ι μα α α α α α κα τα κρι

ι νω ω ω ω ν τω πα α α α α α θη Σου ο ο

ο ο θεν αι αι αι νε ε σι ι ι ι ν με γα λω ω συ υ

υ υ νη ην και αι δο ο ο ξαν α να α πε εμ

πο ον τε ε ε ε σ τη ε ξου ου σι ι ι ι α α σου

ου Λο ο ο γε συμ φω ω νω ω ως προ σφε ε ε

ε ε ρο ο ο ο με ε εν

Και νυν, Τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου

Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον

Ἦχος λ π ρι Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.8*

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην

των παθων των του ου Κυρι ι ι ι ι ου

ου ου ου τα α ας α πα α αρχας η πα ρου ου

ου ουου σα α η με ε ε ε ε ρα α α α λα α α

αμ προ φο ο ρει δε ευ τε ε ουουν φι ι λε ο ορ

τοι οι υ παν τη η η σω ω ω μεν α α α α σμα α

α α σι ο ο γα αρ κτι ι ι ι ι στης ε ε ε ε

ε ε ρ χ ε τ αι Σ τ α υ ρ ο ο ο ν κα α α τα δε ε ε ε

ξ α α α α σ θ αι ε ε τα α σ μ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ σ και μα

α α α α α σ τ ι γ α σ Π ι λ α α α τ ω ω ω χ ρ ι ν ο

ο ο με ε ε ε ν ο ς ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο θ ε ε ν

και αι αι εκ δ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ λ ο υ ρ α π ι ι

ι σ θ ει ει ει ει ει ει ε ε ε π ι κ ο ο ο ο

ρ η ς τα πα αν τα α προ ο ο σι ι ε ε ε τ αι

αι αι αι ι ι ν α α σω ω ω ω σ η η τον αν θ ρ ω π ο ο ν

δι α του ου το ο ο ο ο βο ο ο η η η σω ω ω

μεν φι λα α αν θ ρ ω π ε ε ε Χ ρ ι ι σ τ ε ε ε ε ε

ο ο ο Θε ε ο ς των π τ αι σ μα τ ω ω ν δ ω ρ η σ αι τ η η

ην α α α φε ε ε σιν τοις προσ κυ νου σι εν εν

πι ι ι ι ι σται τα α α α χρα α αν τα Πα α

α θη η η η σου

το τέλος πα α θη η σου ου ου ου

Οι είρμοι του κανόνος

Ψδὴ α'

Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναζηρᾶναντι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ψδὴ α'

Ἦχος Πά χ'

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.10*

Τω τη ην α βα τον κυ μαι νο με νην θα λασ σαν θει ω

αυ του προ στα γμα τι α να ξη ρα α να αν τι ι και πε

ζευ σαι δι αυ της τον Ισ ρα η λι την λα ον καθο δη

γη σαν τι Κυ ρι ω α σω μεν εν δο ξως γαρ δε ε δο ξα

σται

Τὸ αὐτὸ εἰς ἄργον μέλος

ψδὴ α'

Ἦχος Πάχ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.11*

 Τ ω τ η η ν α β α α τ ο ν κ υ μ α ι ν ο μ ε ν η η η ν θ α λ α α σ σ α ν

 θ ε ι ω α υ τ ο υ π ρ ο ο ο σ τ α γ μ α α τ ι α ν α ξ η ρ α α α ν α ν τ ι

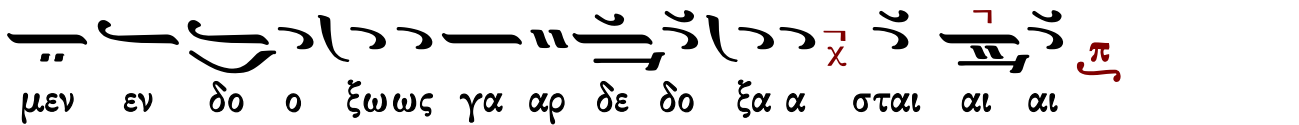
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι και αι πε ε ζευσαι αι δι ι

 α α α υ τ η σ τ ο ν ι σ ρ α η λ ι ι ι ι τ η ν λ α ο ο ν

 κ α α θ ο ο δ η γ η σ α ν τ ι ι Κυ ρ ι ι ω α α σ ω ω

 μ ε ν ε ν δ ο ο ξ ω ω σ γ α α ρ δ ε δ ο ξ α α σ τ α ι αι αι

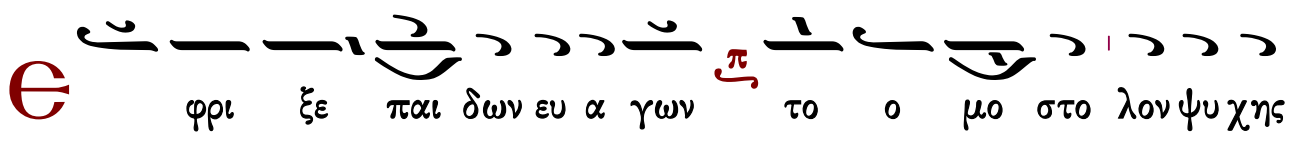
Ψδὴ η'

Ἐφριξε Παίδων εὐαγῶν, τὸ δμόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα, καὶ εἶξε τὸ τραφέν, ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ, ἀκάματον πῦρ. Ἄειζῶου δὲ ἐκμαρανθείσης φλογός, διαιωνίζων ὕμνος ἀνεμέλπετο. Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

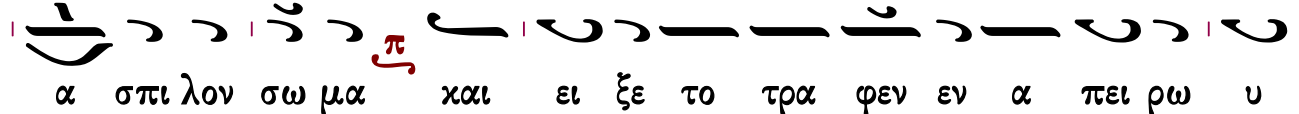
ψδὴ η'

Ἦχος Πάχ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.11*

 Ε φ ρ ι ξ ε π α ι δ ω ν ε υ α γ ω ν τ ο ο μ ο σ τ ο λ ο ν ψ υ χ η ς

 α σ π ι λ ο ν σ ω μ α και ει ξε το τρα φεν εν α πει ρ ω υ

λη α κα μα τον πυρ α ει ζω ου δε εκ μα ραν
 θει σης φλο γος δι αι ω νι ζων υ μνος α νε μελ πε το
 τον Κυ ρι ι ον παν τα τα ερ γα α υ μνει τε και υ περ υ
 ψου τεεις παν τας τους αι ω νας

Τὸ αὐτὸ εἰς ἄργον μέλος

ῥοδή η'

Ἦχος Πάχ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.12*

ε φρι ι ξε ε παι δω ω ν ε ευ α α α γων το
 ο μο στο ο λον ψυ υ χη η ης α α σπι ι λον σω ω
 ω μα και ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ξε ε το τρα α α α α α φε ε ε ε ε ε
 με ε ε ε ε εν εν α πει ρω υ υ υ λη η
 α α κα α α α α μα α τον πυρ α ει ζω ω ου

δε εκ μα ρα αν θει ει ει ει ση ης φλο γος δι αι
 ω νι ζωων υ υ υ μνος α νε μελ πε το τον Κυ υ
 υ ρι ι ι ι ο ο ο οον υ υ μνει ει τε ε ε τα ε
 ε ερ γα και υ πε ερ υ ψου ου ου ου τε ε ει εις
 πα αν τα ας του ους αι ω ω ω να α ας

Ψδὴ θ'

Ἐμεγάλυνας Χριστέ, τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, ἀφ' ἧς ὁ πλάστης ἡμῶν, ὁμοιοπαθὲς περιέθου σῶμα, τὸ τῶν ἡμετέρων λυτῆριον ἀγνοημάτων, ταύτην μακαρίζοντες πᾶσαι γενεαί, σὲ μεγαλύνομεν.

ῥδὴ θ'

Ἦχος Πάχ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.13*

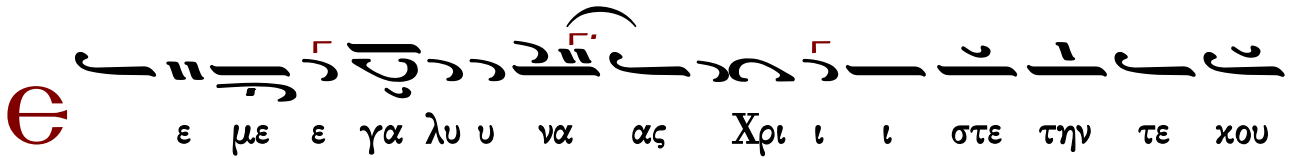
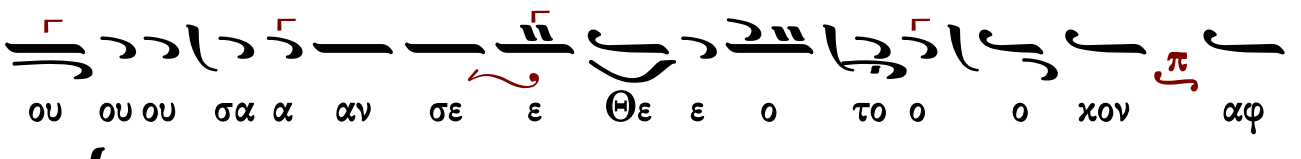
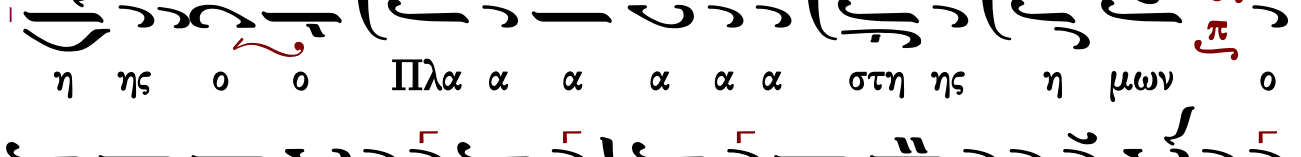
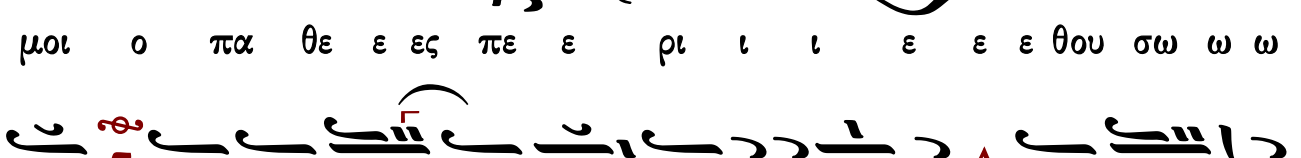
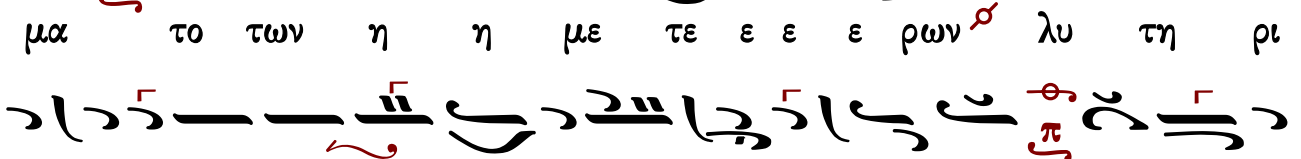
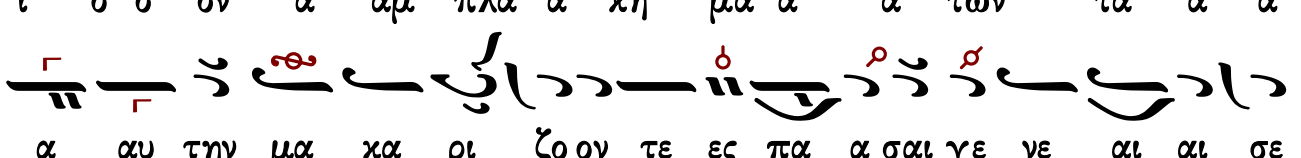
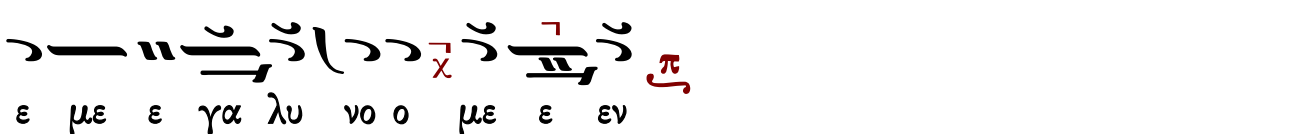
Ε με γα λυνας Χρι στε την τε κου ουσαν σε Θε ο το
 κον αφ ης ο Πλα στης η μων ο μοι ο πα θες πε ρι ε
 ε θου σω μα το των η με τε ρων λυ τη ρι ον αμ πλα κη
 μα των ται την μα κα ρι ζον τες πα σαι γε νε αι σε με γα
 λυ νο μεν

Τὸ αὐτὸ εἰς ἄργον μέλος

ψδὴ θ'

Ἦχος Πάχ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.14*

 ε με ε γα λυ υ να ας Χρι ι ι στε την τε κου

 ου ου ου σα α αν σε ε Θε ε ο το ο ο κον αφ

 η ης ο ο Πλα α α α α στη ης η μων ο

 μοι ο πα θε ε ες πε ε ρι ι ι ε ε ε θου σω ω ω

 μα το των η η με τε ε ε ε ρων λυ τη ρι

 ι ο ο ον α αμ πλα α κη μα α α των τα α α

 α αυ την μα κα ρι ζοον τε ες πα ασαι γε νε αι αι σε
 ε με ε γα λυ νο ο με ε εν

Ἑξαποστειλάριον

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, φωτοδότα, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.14*

ἦχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε, ἐρχόμενος πρὸς τὸ πάθος, τοὺς ἰδίους στηρίζων μαθητὰς ἔλεγες, κατ' ἰδίαν παραλαβὼν αὐτούς. Πῶς τῶν ῥημάτων μου ἀμνημονεῖτε, ὧν πάλαι εἶπον ὑμῖν, ὅτι προφήτην πάντα οὐ γέγραπται εἰ μὴ ἐν Ἱερουσαλήμ ἀποκτανθῆναι; Νῦν οὖν καιρὸς ἐφέστηκεν, ὃν εἶπον ὑμῖν, ἰδοὺ γὰρ παραδίδομαι, ἀμαρτωλῶν χερσὶν ἐμπαιχθῆναι, οἱ καὶ σταυρῷ με προσπήξαντες, ταφῇ παραδόντες, ἐβδελυγμένον λογιοῦνται ὡς νεκρόν, ὅμως θαρσεῖτε, τριήμερος γὰρ ἐγείρομαι εἰς ἀγαλλίασιν πιστῶν, καὶ ζῶν τὴν αἰώνιον.

Πασαπνοάριο

ἦχος ἴ̣ ᾠ̣ Πα̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.15*

Π α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε σα α τω το ον Κυ

υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ

τω ω ω ν ου ρα α νω ω ν αι νει τε ε α αυ το ο ον

εν τοι οι οισ υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε ε πει ει ει

υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

α ι νει τε αυ το ον πα α α αν τες οι οι α αγ γε

ε λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε

α αυ τον πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου

ου σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ε

ω π ρ

ιδιόμελον, Ἐρχόμενος ὁ Κύριος

Ἦχος ♩ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.16*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ του π ρ

αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω π ρ

συ υ υ νη ης α α αυ του π ρ

Ε ρ χο με νος ο Κυ ρι ος προς το ε ε κου ουου σι ο ον

πα α α θος ταις Α πο στο λαις ε λε γεν εν τη η η π ρ

η ο ο ο δω ι δου α να βαι νο μεν εις Ι π ρ

ε ρο σο λυ υ μα και πα ρα δο θη σε ται ο Υι

ος του α αν θρω ω που κα θως γε ε γρα πται πε ρι π ρ

ι ι ι α α αυ του Δευ τε ουν και η μεις κε κα θαρ

με ναι αις δι α α νοι οι οι αις συμ πο ρευ θω μεν αυ

τω και συ σταυ ρω ω θω ω μεν και νε κρω θω ω μεν

δι αυ τον ταις του βι ι ου η δο ναις ι να και συ

ζη η σω ω ω μεν αυ τω και α κου σω μεν βο ω

ω ω ων τος α αυ του ου ου ουκ ε ε ε ε ε τι εις την

ε πι γει ον Ι ε ρου σα λη ημ δι α το πα θειν αλ

λα α να βαι νω προς τον Πα τε ε ρα α μου

και Πα τε ρα υ μων και Θε ο ον μου και Θε ο ο

ο ον υ υ υ μων και συν α νυ ψω υ υ μας εις

την α νω Ι ε ρου σα α λη η η ημ εν τη Βα σι λει

ει ει α α τω ω ων ου ου ρα νω ων ^{π ρ}

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ^{π ρ} αι νει

τε αυ τον ^{π ρ} εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι θα α

α α ρα ^{π ρ}

τὸ αὐτὸ ↗

Ε ρ χο με νος ο Κυ ρι ος προς το ε ε κου ουου σι ο ον

πα α α θος ^{π ρ} τοις Α πο στο λοις ε λε γεν εν τη η η

η ο ο ο δω ^{π ρ} ι δου α να βαι νο μεν εις Ι

ε ρο σο λυ υ μα ^{π ρ} και πα ρα δο θη σε ται ο Υι

ος του α αν θρω ω που ^{π ρ} κα θως γε ε γρα πται πε ρι

ι ι ι α α αυ του ^{π ρ} Δευ τε ουν και η μεις κε κα θαρ

με ναι αις δι α α νοι οι οι αις ^{π ρ} συμ πο ρευ θω μεν αυ

τῶ και συ σταυ ρω ω θω ω μεν και νε κρω θω ω μεν

δι αυ τον ταις του βι ι ου η δο ναις ι να και συ

ζη η σω ω ω μεν αυ τω και α κου σω μεν βο ω

ω ω ων τος α αυ του ου ου ουκ ε ε ε ε ε τι εις την

ε πι γει ον Ι ε ρου σα λη ημ δι α το πα θειν αλ

λα α να βαι νω προς τον Πα τε ε ρα α μου

και Πα τε ρα υ μων και Θε ο ον μου και Θε ο ο

ο ον υ υ υ μων και συν α νυ ψω υ υ μας εις

την α νω Ι ε ρου σα α λη η η ημ εν τη Βα σι λει

ει ει α α τω ω ων ου ου ρα νω ων

ιδιόμελον, Φθάσαντες πιστοί

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.18*

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αι αις και αι αι ορ γα α

α α νω π ρ

Φ θα α σα α αν τες πι ι ι στοι το σω τη ρι

ον πα θος Χρι στου ου ου του Θε ου την α φα τον

αυ του μα κρο θυ μι α αν δο ξα α α α σω ω ω

μεν ο πως τη αυ του ου ευ σπλα αγ χνι ι ι α συν ε γει

ρη η και αι η η μας νε κρω θε εν τας τη α μαρ τι ι

ι α ως α γα θος και αι φι λα ανθρω πος

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η χους

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα γμου πα σα

πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι

ι ι ον π ρ

τὸ αὐτὸ ρ

Φ θα α σα α αν τες πι ι ι στοι π ρ το σω τη ρι

ον πα θος Χρι στου ου ου του Θε ου χ ρ την α φα τον

αυ του μα κρο θυ μι α αν δο ξα α α α σω ω ω

μεν π ρ ο πως τη αυ του ου ευ σπλα αγ χνι ι ι α χ ρ συν ε γει

ρη η και αι η η μας γ ρ νε κρω θε εν τας τη α μαρ τι ι

ι α ρ ως α γα θος και αι φι λα ανθρω πος Δ ρ

Δόξα-Καὶ νῦν, Κύριε ἐρχόμενος

Ἦχος λ π ρ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.18*

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

ω ω χ ρ και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι π ρ

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω ω

νων α α α α μην π ρ

Κυριε ερ χο με νος προς το ο πα α α θος χ ρ τους

ι δι ουςστη ρι ζων Μαθη τας ε λε ε γες Δ κατ ι δι

ι ι αν πα ρα λα α βω ω ω ω ν α α αυ τους π ρ πως

των ρη μα των μου α μην μο νει τε ω ν πα λαι ει ει ει

ει πον υ μιν χ ρ ο τι προ φη την παν τα ου γε ε γρα α

πται ει μη εν Ι ε ρου σα α λη ημ α πο ο κταν θη η

η ναι π ρ νυν ουν και ρος ε φε στη κεν ον ει ει ει ει πον

υ μιν χ ρ ι δου γαρ πα ρα δι δο ο μαι α μαρ τω χ

λων χερ σι ι ι ι ν ε εμ παι χθη η η ναι π ρ οι

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Δευτέραν Εὐάν τὴν Αἰγυπτίαν, εὐρών ὁ δράκων, διὰ ῥημάτων, ἔσπευδε κολακείαις, ὑποσκελίσαι τὸν Ἰωσήφ, ἀλλ' αὐτὸς καταλιπὼν τὸν χιτῶνα, ἔφυγε τὴν ἁμαρτίαν καὶ γυμνὸς οὐκ ἤσχύνετο, ὡς ὁ πρωτόπλαστος, πρὸ τῆς παρακοῆς, αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

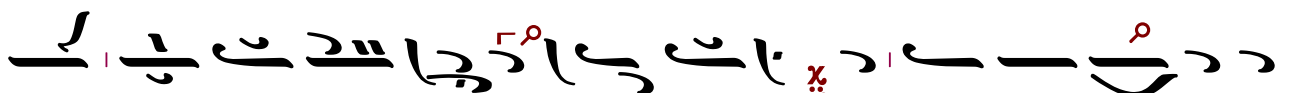
Κύριε, πρὸς τὸ μυστήριον

ἰδιόμελα

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.20*

Κυριε προς το μυστηριον το απορητον της
 της οικονομιας σου εκουσα η των εκζε
 βειδου σου μη ητηρη η τει τοσοι προσκαιρου βασιλειας
 τιιμην ^Δοις εαυτης δωρηηηηη σαασθαι
 τε εκνοις ^παλλ αν τι ταυ της ποτηριον θαα να
 αα του ^χεπηγγειειει λωπειειειν τοις φιιλοις σου ^π
 οποτηριον προ του των πειν ο αυτος ελεεγες ^χ
 αμαρτημα των κααθαρη η η η η η ριιιον ^π

 δι ο σοι βο ω ω ω μεν ^χ η σω τη ρι α των

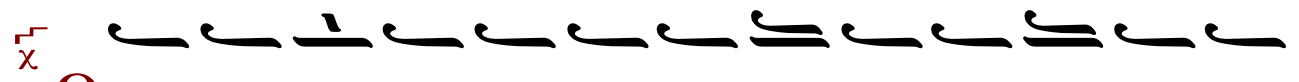

 ψυ χων η η μων δο ο ξα σοι ^Δ

Κύριε, τὰ τελεώτατα

Ἦχος λ̣ ῥ̣ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.21*

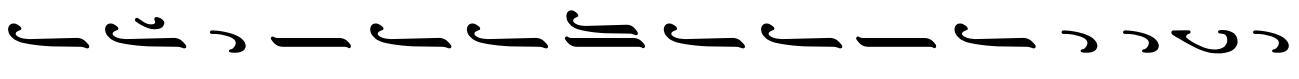
^χ Ε εν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους σου

 Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και ευ φρανθη

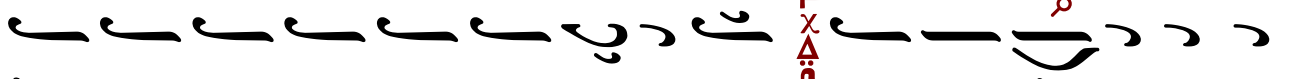
 μεν ^Δ εν πα σαις ταις η με ραις η μων ευ φραν θει

 η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει νω σας η μας ε

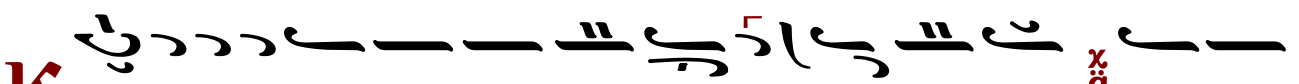
 των ⁺ ων ει δο μεν κα κα ^Δ και ι δε ε πι τους δου

 λους σου και ε πι τα ερ γα σου ^χ ^Δ και ο δη γη σον τους

 υι ου ου ους α α αυ αυ των ^π

Κ υ ρι ι ε τα τε λε ω τα α τα φρο νειν ^χ ^ῥ τους οι

κει ους παι δε ευ ωων Μαθη η τας μη ο μοι ου σθαι

τοις ε θνε σιν ε λε ε γες εις το κατ αρ χειν των ε ε

λα χι ι στο τε ε ε ρων ουχ ου τω γαρ ε σται

υ μιν τοις ε μοι οι οι οις Μαθη η ταις ο τι πτω

χος θε ε ε ε λω ων υ πα α αρ χω ο πρω

το ος ου ουν υ υ μων ε στω παν των δι α α α α κο ο

ο νος ο δε αρ χωνωσ ο αρ χο με ε νος ο προ κρι

θεις δε ωσ ο ο ε ε ε ε ε σχα α α τος και γαρ

ε λη λυ θα αυ τος τω πτω χευ σαν τι Α δαμ δι α κο ο νη

η η σαι και λυ τρον δου ου ναι αν τι πολ λω ωων την ψυ

χην των βο ων των μοι δο οξα σοι

Τῆς Ξηρανθείσης συκῆς

Και εστω η λαμπροτης Κυριου του Θεου

ημων εφημας και τα εργα των χειρων ημων κα

τευθυνον εφημας και το εργον των χειρων ημων

ων κατευθυνον

Της ξηρανθεις σου κησ δια την ακαρπια

α αντο επι τιμιον φοβηθεντες αδελ

φοι καρπους αξιιους της μεετανοιαια

ας προσωμεν Χριστω παρεχοντι ημινο

μεγαεεεελεεεος

Δόξα-Και νυν, Δευτεραν Ευαν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι υι ω και A γι ι ι ω Πνε

ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω ω ω νων α α μην

Δ ευ τε ραν Ευ αντην Αι γυ υ πτι ι ι αν ευ ρων

ο ο δρα α κων δια ρη η μα α α των ε σπευ δε κο λα α κει

ει ει αις υ πο σκε λι ι σαι το ο ο ον Ι ω ω σηφ

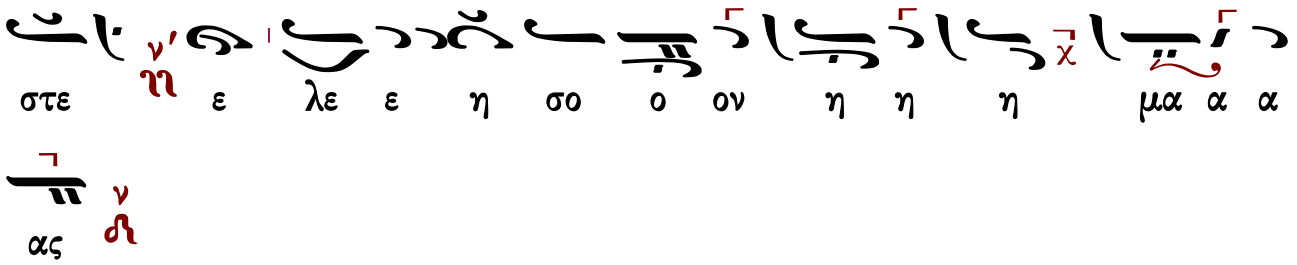
αλλ αυ τος κα τα λι πω ω ων τον χι τω ω ω

να α ε ε φυ υ γε ε την α α μα α αρ τι ι ι

αν και γυ μνο ος ου ουκ η η σχυ υ υ νε ε ε

το ως ο Πρω το πλα στος προ της πα α ρα κο ο

ης αυ του ταις ι κε σι ι ι ι ι αις Χρι ι

Τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλῃς Τρίτης

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Εἰς τὸν Νυμφῶνα

ἦχος πλ.δ'

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούια. (γ')

Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούια. (γ')

Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Ἀλληλούια. (γ')

Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθε

Ἀλληλούια. (γ')

τροπάριο

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὕρῃσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὕρῃσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνησον κράζουσα. Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. ➔

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. ➔

[Βλ. «Εἰς τὸν Νυμφῶνα - Μ. Δευτέρα»](#)

Καθίσματα εἰς ἀργὸν εἰρμολογικὸν μέλος

ἦχος δ'

Τὸν Νυμφίον ἀδελφοὶ ἀγαπήσωμεν, τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν εὐτρεπίσωμεν, ἐν ἀρεταῖς ἐκλάμποντες καὶ πίστει ὀρθῇ, ἵνα ὡς αἱ φρόνιμοι, τοῦ Κυρίου παρθένοι, ἔτοιμοι εἰσέλθωμεν, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους· ὁ γὰρ Νυμφίος δῶρον ὡς Θεός, πᾶσι παρέχει τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Βουλευτήριον Σωτήρ, παρανομίας κατὰ σοῦ, Ἱερεῖς καὶ Γραμματεῖς, φθόνῳ ἀθροίσαντες δεινῶς, εἰς προδοσίαν ἐκίνησαν τὸν Ἰούδαν· ὅθεν ἀναιδῶς, ἔξεπορεύετο, ἐλάλει κατὰ σοῦ, τοῖς παρανόμοις λαοῖς. Τί μοι φησὶ παρέχετε, κἀγὼ ὑμῖν αὐτὸν παραδώσω εἰς χεῖρας ὑμῶν; Τῆς κατακρίσεως τούτου ῥῦσαι, Κύριε τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος πλ.δ'

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

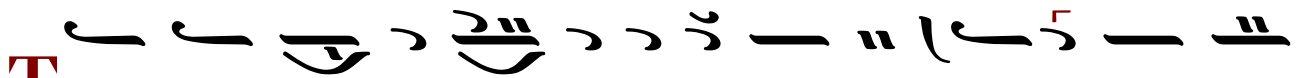
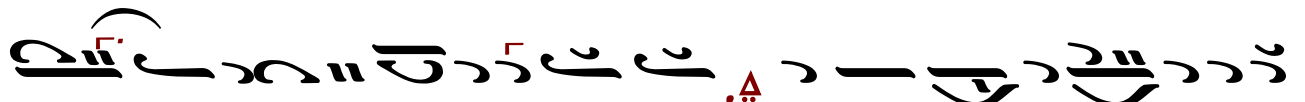

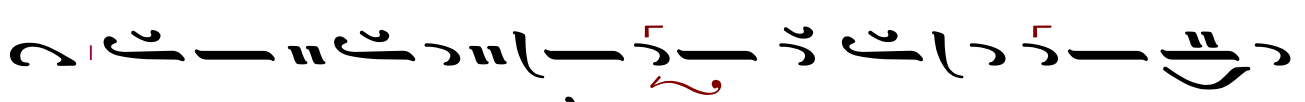

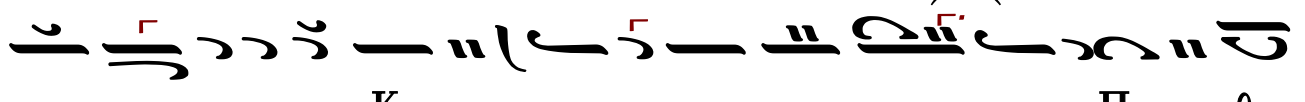
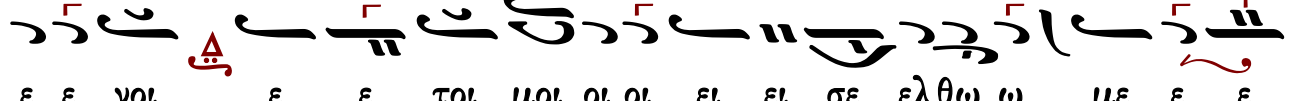

Ὁ Ἰούδας τῇ γνώμῃ φιλαργυρεῖ, κατὰ τοῦ Διδασκάλου ὁ δυσμενής, κινεῖται βουλευέται, μελετᾷ τὴν παράδοσιν, τοῦ φωτὸς ἐκπίπτει, τὸ σκότος δεχόμενος, συμφωνεῖ τὴν πράσιν, πωλεῖ τὸν ἀτίμητον ὄθην καὶ ἀγχόνην, ἀμοιβὴν ὧν περ ἔδρα, εὐρίσκει ὁ ἄθλιος, καὶ ἐπώδυνον θάνατον. Τῆς αὐτοῦ ἡμᾶς λύτρωσαι, μερίδος Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρούμενος, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὸ ἄχραντον πάθος σου.

Τὸν Νυμφίον ἀδελφοί

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

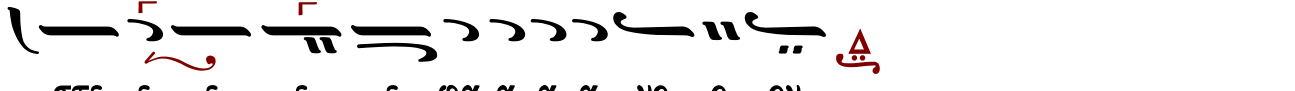
Ἦχος ᾠδῆς

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.23*

Tον Νυμφι ο ο ον α δε ελ φοι οι οι οι

α α γα α πη η η σω μεν τας λαμ πα α δα α ας ε

α αυ τω ω ω ων ε ευ πρε ε πι ι ι σω μεν

εν α ρε ε ταις ε εκ λα α αμ πον τες και αι αι πι ι

ι στει ο ορ θη ι ι να α ως αι αι φρο ο ο νι ι ι

μοι οι οι οι του Κυ υ ρι ι ι ι ου ου Πα αρ θε

ε ε νοι ε ε τοι μοι οι οι ει ει σε ελθω ω με ε ε

ε εν συν α αυ τω ω ω ω ει εις του ους γα α α

 μους ο γαρ Νυμ φι ος δω ρον ως Θε ε ο ο ος

 πα σι πα α ρε ε ε ε ε χει τον α φθα α αρ τον

 στε ε ε ε ε φα α α α νο ο ον

Δόξα, Βουλευτήριον Σωτήρ

Κατεπλάγη Ίωσήφ

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.24*

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευμα τι

Βου λευ τη ρι ο ο ο ο ον Σω τη ηρ πα ρα νο

 μι ι ι ι ι ι ας κα α τα σου ου ου Ι ε ρεις

 και Γρα α α α αμ μα τει εις φθο ο νω ω ω ω α θροι οι

 οι οι οι σα αν τες δει ει νως εις προ δο σι ι ι

 ι ι ι ι ι αν ε κι ι νη η η σαν το ο ον Ι ι

 ου ου ου ου ου δα αν ο ο ο θε εν α ναι δω ω ω ως ε

Ξε πο ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε το ε λα

α λει ει κα τα σου ου ου ου τοις πα ρα νο ο ο ο ο ο

μοις λα α οις τι μοι φη σι ι ι ι πα α ρε

ε ε χε ε ε ε τε κα γω ω ω ω υ μιν αυ τον πα

ρα δω ω σω εις χει ει ει ει ει ει ρας υ υ μων

της κα τα χρι ι ι ι σε ε ε ε ε ε ε ε ως

του ου ου ου ου ου ου του ρυ υ σαι Κυ υ ρι ι ι ε

τας ψυ χα α α α ας η μων

Και νυν, Ο Ιουδας τη γνώμη

Την Σοφίαν και Λόγον

Ἦχος λ π ρι Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.26*

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην

Ο Ι ου ου ουου δα ας τη γνω ω ω ω ω

μη η η η φι ι ι λαρ γυ υ υ ρει γ δλ κα τα

του ου ουου Δι ι δα σκα α α α α α α α λου ο

ο ο ο δυ σμε ε νης δλ κι νει ει ει ει ται αι βου

λευ ε ε ται αι με λε τα α α την πα ρα α α α δο ο ο

ο σιν γ δλ του ου ου φω ω το ος εκ πι ι ι ι ι ι

πτει β λχ το σχο ο ο το ο ος δε χο ο ο ο με ε

ε ε νος γ δλ συ υμ φω ω νει ει την πρα α α α α α

σιν β λχ πω λει ει ει το ο ον α τι ι ι μη η η η

τον γ δλ ο ο ο ο ο ο ο ο θε εν και αι αγ χο

ο ο ο ο ο νην β λχ α μοι οι οι βη η η η η η η η

ω ων περ ε ε ε ε δρα η ευ ρι ι σκει ει ο ο

ο α α θλι ι ι ο ο ο ος και αι ε ε πω ω ω ω δυ

υ νον θα να α το ον της αυ του ου η η η η η

μα α ας λυ τρω σαι με ε ρι δος Χρι στε ε ε ε

ο ο ο Θε ε ος των πται σμα τω ων α φε σιν δω ω ω

ρου ου ου με ε ε νος τοις ε ορ τα ζου σι πο ο

ο ο ο θω το ο α α α χρα α αν τον Πα α α θο

ο ο ος σου

θο ο ος σου ου ου ου

Οί ειρμοί του κανόνος

Ψδη η'

Τῷ δόγματι, τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσιοι τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες, Θεὸν ὠμολόγουν ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.27*

Τ ω δο γμα α τι τω τυρα νι κω οι ο σι ι οι τρεις

παιδες μη ηπεισθεντες εν τη καμινω βληθε εντες
 Θεον ωμολογουν ψαλλοντες Ευλογειτε τα εργα
 Κυριου τον Κυριον

Τὸ αὐτὸ εἰς ἄργον μέλος

Ἦχος λ π Πά χ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.28*

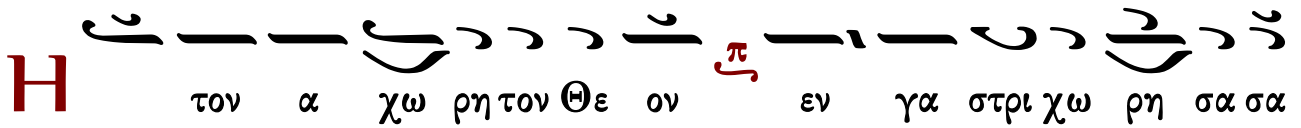
Τω δοοογμααααατιτωωτυυυρρανιι
 κωοιοοοσιιιιιοιτρειςπαιδεςμηηη
 πεισθεεντεςεντηκαμινωβληηθεντεεεςΘε
 οοοοοοοοοοοονωωμοο
 οολογουνψααααλλοοντεεςΕευλογει
 ειειτεταεεεργααΚυριιιιι
 ουουτονΚυυυυριιιοοον

Ψδὴ θ'

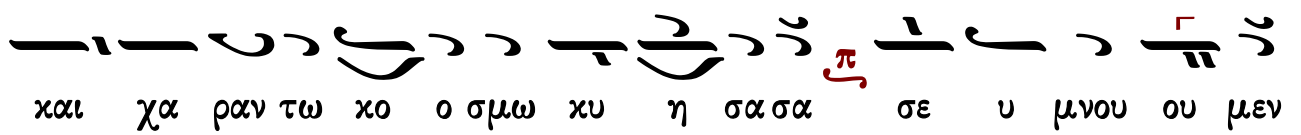
Ἦ τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ Κόσμῳ κηύσασα, σὲ ὑμνοῦμεν, παναγία Παρθένε

Ἦχος λ π̣ Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.28*

Η τον α χω ρη τον Θε ον εν γα στρι χω ρη σα σα

 και χα ραν τω κο ο σμω κυ η σα σα σε υ μνου ου μεν

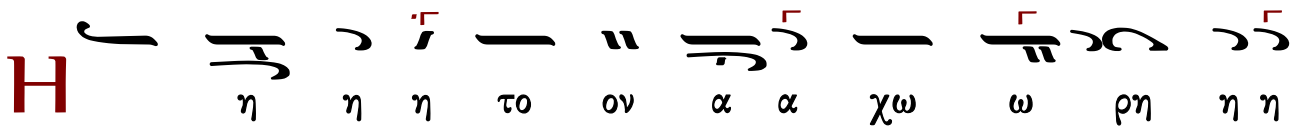

 Πα να γι ι α Παρ θε νε

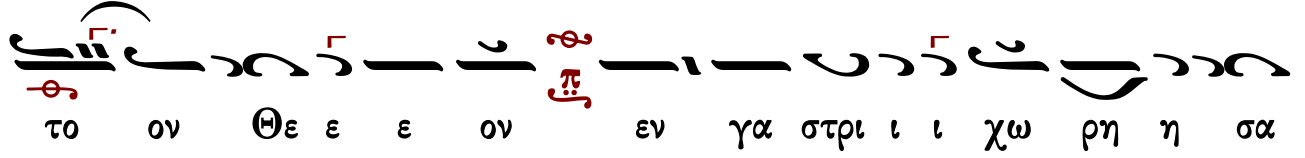
Τὸ αὐτὸ εἰς ἄργον μέλος

Ἦχος λ π̣ Πά χ̣

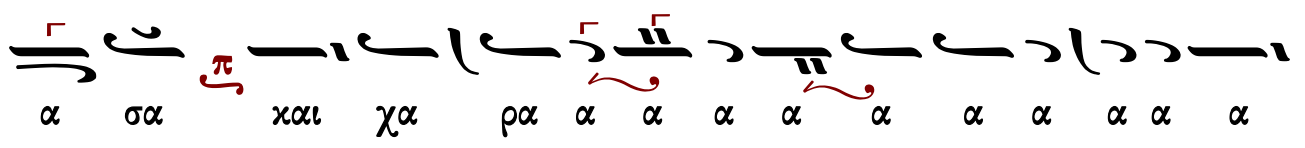
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.29*

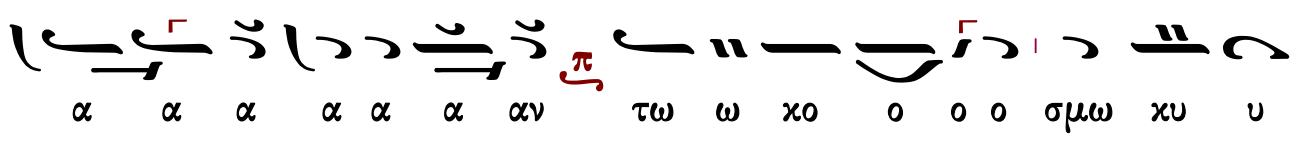
Η η η η το ον α α χω ω ρη η η

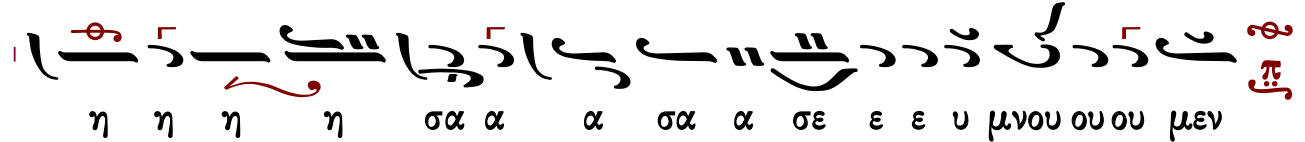
 το ον Θε ε ε ον εν γα στρι ι ι χω ρη η σα

 α σα και χα ρα α α α α α α α α α

 α α α α α αν τω ω κο ο ο ο σμω κυ υ

 η η η η σα α α σα α σε ε ε υ μνου ουου μεν

 Πα να γι ι ι α α Παρ θε ε ε νε ε ε

Ἑξαποστειλάριον

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, φωτοδότα, καὶ σῶσόν με.

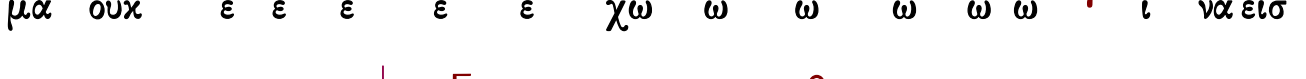
Ἦχος Γα

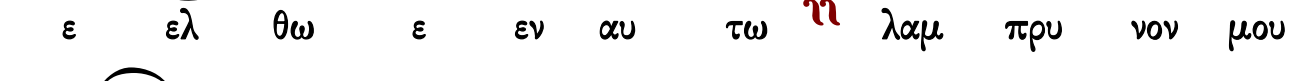
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.14*

 Τ ον νυμ φω να σου βλε ε ε ε πω ω ω ω ω

 Σω τηρ μου κε ε κο σμη με ε ε νον και εν δυ

 μα ουκ ε ε ε ε ε χω ω ω ω ω ω ι να εις

 ε ελ θω ε εν αυ τω λαμ πρυ νον μου

 τη ην στο λην της ψυ χης Φω το δο τα και σω

 ω σον με

Θίς τούς αἶνους

Ἦχος α'

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἀγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; ἔὰν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν

νυμφῶνα, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων, καθάρισον Κύριε, τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα. τὸ ἴδιο ↗

ἤχος β'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Ὁ τῆς ψυχῆς βαθυμίγα νυστάξας, οὐ κέκτημαι Νυμφίε Χριστέ, καιομένην λαμπάδα τὴν ἐξ ἀρετῶν, καὶ νεάνισιν ὁμοιώθην μωραῖς, ἐν καιρῷ τῆς ἐργασίας ῥεμβόμενος, τὰ σπλάγχνα τῶν οἰκτιριμῶν σου, μὴ κλείσης μοι Δέσποτα, ἀλλ' ἐκτινάξας μου τὸν ζοφερὸν ὑπνον ἐξανάστησον, καὶ ταῖς φρονίμοις συνεισάγαγε Παρθένοις, εἰς νυμφῶνα τὸν σόν, ὅπου ἤχος καθαρὸς ἐορταζόντων, καὶ βοώντων ἀπαύστως· Κύριε δόξα σοι.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. τὸ ἴδιο ↗

ἤχος δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τοῦ κρύφαντος τὸ τάλαντον, τὴν κατάκρισιν, ἀκούσασα ψυχὴ, μὴ κρύπτε λόγον Θεοῦ, κατάγγελλε τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἵνα πλεονάζουσα τὸ χάρισμα, εἰσέλθῃς, εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου.

Πασαπνοάριο

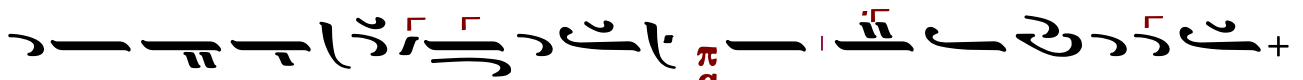
Ἦχος ἴ̇ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.15*

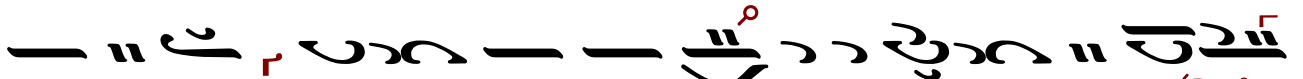
Π α σα πνο ὀ η η αι αι αι νε ε σα α τω τον Κυ
υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
τω ω ω ν ου ρα α νω ω ν αι νει τε ε α αυ το ο ο ν
εν τοι οι οις υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε ε πει ει ει
υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α α αν τες οι οι α αγ γε

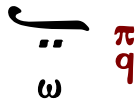
 ε λοι οι οι α α α αυ του ^π αι νει ει ει ει τε

 α αυ τον ^π πα σαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου

 ου σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε

 ω ^π

ιδιόμελον, Ἐν ταῖς λαμπρότισι

Ἦχος $\frac{4}{4}$ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.29*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ του ^π

 αι νει τε αυ τον ^π κα τα το πλη θος της με γα λω

 συ υ υ νη ης α α αυ του ^π

Ε ν ταις λαμ προ τη σι των α γι ι ω ωων σου πως εισ

 ε λευ σομαι ο α α να α α ξι ι ι ος ^π ε

α αν γαρ τολ μη η σω συν ει σελ θειν ει ει εις το

ο ον Νυμ φω ω να ο χι των με ε ε λε ε ε γ χει ο

τι ουκ ε στι ι ι του ου γα α α μου και αι δε σμι ι ος

εκ βα λουμαι υ πο ο ο τω ω ω να γ γε ε λων κα

θα ρισον Κυ ρι ε τον ρυ πον τη ης ψυ υ υ χη η ης

μου ου και σω ω σον με ως φι λα α αν θρω ω

ω προς

α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει

τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι θα α

α α ρα

το αυτό

Ε ν ταις λαμ προ τη σι των α γι ι ω ω ω ν σου πως εις

ε λευ σομαι ο α α να α α ξι ι ι ος ε

α αν γαρ τολ μη η σω συν ει σελ θειν ει ει εις το

ο ον Νυμ φω ω να ο χι των με ε ε λε ε εγ χει ο

τι ουκ ε στι ι ι του ου γα α α μου και αι δε σμι ι ος

εκ βα λουμαι υ πο ο ο τω ωων αγ γε ε λων κα

θα ρισον Κυ ρι ε τον ρυ πον τη ης ψυ υ υ χη η ης

μου ου και σω ω σον με ως φι λα α αν θρω ω

ω προς

ιδιόμελον, Ὁ τῆς ψυχῆς ῥαθυμία

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.30*

α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι νει

τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α νω

Ο της ψυχης ραθυμια νυυστα ααξας ου κεκτη
 μαι Νυμφιε Χριιστε και ο μενηνλαμπαδα την εξ
 αρετων και νεανισιν ωμοι ωωωω
 θηην μωραις εν καιρω της εργασιιι ας ρεμ
 βοοο μεε ενος τα σπλαγχνα ατων οι
 κτι ιερμων σου μη κλειεισης μοι Δεεεσπο
 τα αλλεκτινα αξααας μου τον ζοφερο
 οον υυυ πνον εξαναααστη ηη
 σον και ταις φρονιμοις συνεισαγαγεεεπαρθεε
 νοις εις νυμφωνα τον σον οπου ηηχος κα
 θαρος εοοοορταααζοοοντων και βο

ων των α α πα α αυ στω ως Κυ ρι ι ε ε δο ο ο

ξα α α σοι

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι

νει τε αυ τον εκ κυμ βα λοις α λα λα γμου πα σα πνο

η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ι ι ον

αυτό

Ο της ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας ου κεκτη

μαι Νυμ φι ε Χρι ι στε και ο με νην λαμ πα δα την εξ

α ρε ε των και νε α νι σιν ω μοι ω ω ω ω

θη ην μω ραις εν και ρω της ερ γα σι ι ι ας ρεμ

βο ο ο με ε ε νος τα σπλα αγ χνα α τω ων οι

κτι ι ιρ μω ωων σου μη κλει ει σης μοι Δε ε ε σπο

τα αλλ εκ τι να α ξα αας μου τον ζο φε ρο

ο ον υ υ υ πνον ε ξα να α α στη η η

σον και ταις φρο νι μοις συν ει σα γα γε ε ε παρ θε ε

νοις εις νυμ φω να τον σον ο που η η χος κα

θα ρος ε ο ο ο ορ τα α α ζο ο ον τωων και βο

ων των α α πα α αυ στω ως Κυ ρι ι ε ε δο ο ο

ξα α α σοι

Δόξα-Και νυν, Τοῦ κρύψαντος τὸ τάλαντον

Ἦχος ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.31*

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι ω και α α

γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Και νυ υ υ υν και α α α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νω ων α α α α μην

Του κρυ ψα αν τος το τα α α λα α α αν τον την

κα τα κρι σιν α κου σα α α σα ψυ υ χη μη η κρυ υ

πτε ε λο ο ο γον Θε ε ε ου και τα αγ γε ε

λε τα θαυ μα α α σι α α αυ του ι να πλε ο

να ζου σα το ο ο χα ρι ι ι σμα ει σε ε ε ε ελ θης εις

την χα ρα αν του Κυ υ ρι ου ου σου ου ου ου

εις τον στιχον

ἦχος πλ.β'

Δεϋτε πιστοί, ἐπεργασώμεθα προθύμως τῷ Δεσπότη· νέμει γὰρ τοῖς δούλοις τὸν πλοῦτον, καὶ ἀναλόγως ἕκαστος, πολυπλασιάζομεν, τὸ τῆς χάριτος τάλαντον. Ὁ μὲν σοφίαν κομιέτω, δι' ἔργων ἀγαθῶν. Ὁ δὲ λειτουργίαν λαμπρότητος ἐπιτελείσθω, κοινωνεῖτω δὲ τοῦ λόγου, πιστος τῷ ἀμυήτῃ, καὶ σκορπιζέτω τὸν πλοῦτον, πένησιν ἄλλος· οὕτω γὰρ τὸ δάνειον πολυπλασιάζομεν, καὶ ὡς οἰκονόμοι πιστοὶ τῆς χάριτος, δεσποτικῆς χαρᾶς ἀξιωθῶμεν, αὐτῆς ἡμᾶς καταξίωσον, Χριστε ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτὸ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν· Ἐφρανθήμεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἔταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά.

Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ὅταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ μετ' Ἀγγελικῶν Δυνάμεων, καὶ καθίσῃς ἐν θρόνῳ Ἰησοῦ διακρίσεως, μή με Ποιμὴν

ἀγαθὴ διαχωρίσῃς· ὁδοὺς δεξιᾶς γὰρ οἶδας, διεστραμμέναι δὲ εἰσιν αἱ εὐώνυμοι· μὴ οὖν ἐρίφοις με, τὸν τραχὺν τῆ ἁμαρτία συναπολέσῃς· ἀλλὰ τοῖς ἐκ δεξιῶν, συναριθμήσας προβάτοις, σῶσόν με ὡς φιλόνητος.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,

καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ὁ Νυμφίος ὁ κάλλει ὠραῖος, παρὰ πάντας ἀνθρώπους, ὁ συγκαλέσας ἡμᾶς, πρὸς ἐστίασιν πνευματικὴν τοῦ νυμφῶνός σου, τὴν δυσείμονά μου μορφὴν, τῶν πταισμάτων ἀπαμφίασον, τῆ μεθέξει τῶν παθημάτων σου, καὶ στολὴν δόξης κοσμήσας, τῆς σῆς ὠραιότητος, δαιτυμόνα φαίδρον ἀνάδειξον, τῆς βασιλείας σου ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἴδοὺ σοι τὸ τάλαντον, ὁ Δεσπότης ἐμπιστεύει ψυχὴ μου, φόβῳ δέξαι τὸ χάρισμα, δάνεισαι τῷ δεδωκότι, διάδος πτωχοῖς, καὶ κτῆσαι φίλον τὸν Κύριον, ἵνα σῆς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὅταν ἔλθῃ ἐν δόξῃ, καὶ ἀκούσῃς μακαρίας φωνῆς. Εἴσελθε δούλε, εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου. Αὐτῆς ἀξίωσόν με, Σωτὴρ τὸν πλανηθέντα, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Λεῦτε πιστοὶ

ἰδιόμελα

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.32*

Δευτεπιστοι επερ γασωω μεεεθαπροοθυ
υμωστω Δεσποοοτηνεμειγαρτοιςδουου
λοιοι οισ τον πλουουου τον και αναλογωσ εκαστος
πολυπλασιαααασωωωμεντοτηςχααρι
ιιτοςταααλαααντοομενσο

φίαν κοοομειειειτω διεεργων ααγα

θων οδε λειτουρ γιαν λαμ προτητος εεε

πιιιτε λειειεισθω κοινω νειτωδετου λογου πι

στοςτω αμυυητω και σκορπι ζετωτον πλουτον

πεεεενηησιν αααλλος ουτωγαρ τοο

δαανειειον πολυπλασι αααασωωω

μεν καιωσ οι κο νομοιπιστοιτης χααριτος δε

σποτικης χααρασ αξιωθωωωμεν αυ

της ημας καταξιιιιωωωσον Χρι

στεοθεος ωωςφιλααανθρωωωπος

Όταν έλθης εν δόξει

ενεπλησθημεν το πρωι τουελεουςσου

Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και ευ φραν

θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων ευ φραν θει

η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει νω σας η

μας ε των ων ει δο μεν κα κα και ι δε ε

πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ γα σου και ο

δη γησοντους υι ου ου ους α α α αυ των

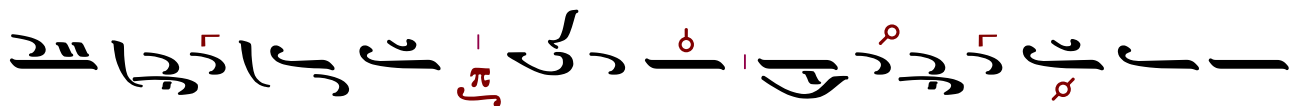
Οταν ελ θης εν δο ξη μετ αγ γε λι κω ων δυ να

με ε ων και κα θι σης εν θρο νω Ι η σου ου ου δι α

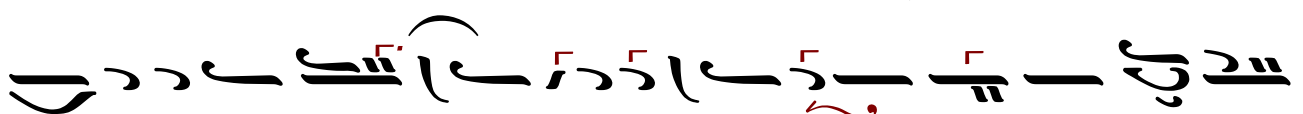
κρι ι ι ι σε ε ε ως μη μεποι μην α γα α θε ε

δι α χω ρι ι ι σης ο δου ους δε ξι α α ας γαρ

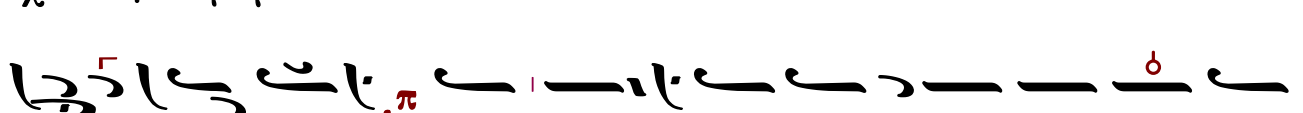
οι οι οι δας δι ε στραμ με ναι δε ει σι ιν αι αι αι ευ ω ω

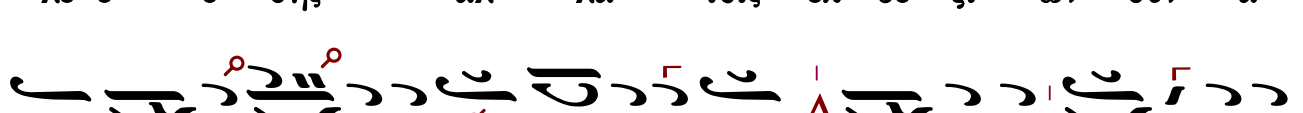
 ω νυ υ υ μοι μη ουν ε ρι ι φοι οις με τον τρα

 χυν τη α μαρ τι ι ι ι ι α α α α συν α πο

 λε ε ε σης αλ λα τοις εκ δε ξι ων συν α

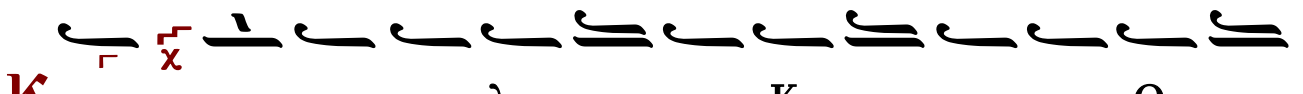

 ρι θμη η σα α ας προ βα α α τοις σω σον με ω ως φι λα

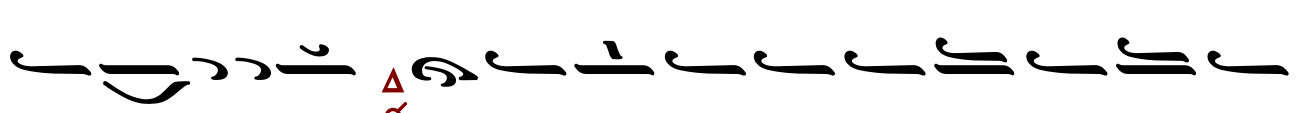

 α αν θρω ω ω πος

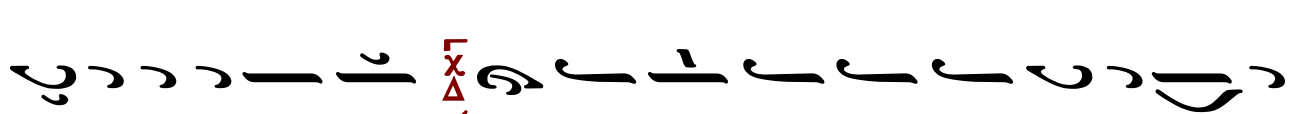
Ὁ Νυμφίος ὁ κάλλει ὠραῖος

Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε ου

 η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η μων κα

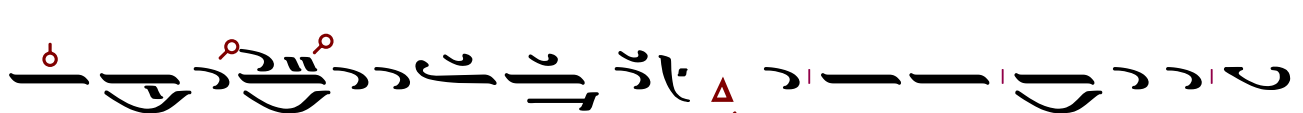
 τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον των χει ρων η μω ων

 κα τε ευ θυ υ υ νον

Ο Νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι αι αι ο ος πα

 ρα πα αν τα α ας αν θρω πους ο συγ κα λε σας η μας

προς εστι ασιν πνευματικη ην του ου ου νυμφω ω ω

νο ο ος σου την δυσει μονα μου μορφην των πται

σματος α παμφι ι ι ι α α α σον τη με θεξει

των πα α αθημα α τω ω ων σου και στο λην δο

ο ξη η ης κο σμη η σας της ση ης ω ω ω ραι ο ο ο

τη η η τος δαι τυ μονα α α φαι δρον α

να δειξον της βασιλειας σου ουως ε ε ευσπλαα αγ

χνος

Δόξα-Και νυν, Ἴδού σοι τὸ τάλαντον

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.35*

Δ ο ξα Πατρι ι ι ι ι και Υι ω και α γι ι ω ω

ω Πνε ευ μα α α τι

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω ναας

τω ων αι αι ω ω ω ω νων α μη η ην

Ιδου σοι οι το τα α λα αν τον ο Δε σπο ο ο

ο ο της εμ πι ι στε ευ ει ψυ χη η η μου ου

φο ο ο ο ο βω δε ε εε ξαι αι το χα ρι σμα α

δα νει ει σαι τω δε ε δω ω κο ο ο τι ι δι α α

α α α δος πτω ω χοις και κτη σαι φι ι ι ι λο ον τον

Κυ ρι ο ον ι να α στη ης ε εκ δε ξι ι ων α α αυ

του ο ο τα αν ε ελ θη εν δο ο ο ξη η και

α κου ου ου ου ου σης μα κα ρι ι ας φω νη ης ει σελ

θε δου ου ου ουου λε εις την χα ρα α α αν του ου Κυ ρι ου

σου ου η αυ της α ξι ω σο ο ο ον με Σω ω τηρ τον
 πλα νη η θε ε εν τα α δι α το με ε ε γα α σου
 ου ε ε ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλῃς Τετάρτῃς

εἰς τὸν Ὁρθρον

εἰς τὸν Νυμφῶνα

ἤχος πλ.δ'

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα. (γ')

Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα. (γ')

Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Ἀλληλούϊα. (γ')

Πρόσθετε αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθετε αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα. (γ')

τροπάριο

Ἴδού ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα. Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. ☩

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. ☩

Βλ. «Εἰς τὸν Νυμφῶνα - Μ. Δευτέρα»

Καθίσματα εἰς ἀργὸν εἰρημολογικὸν μέλος

ἤχος γ'

Πόρνη προσῆλθέ σοι, μύρα σὺν δάκρυσιν, κατακενοῦσά σου ποσὶ φιλόνηρωπε, καὶ δυσωδίας τῶν κακῶν, λυτροῦται τῇ κελεύσει σου, πνέων δὲ τὴν χάριν σου, μαθητῆς ὁ ἀχάριστος, ταύτην ἀποβάλλεται, καὶ βορβόρου συμφέρεται, φιλαργυρία ἀπεμπολῶν σε. Δόξα Χριστῇ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

ἤχος δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰούδας ὁ δόλιος, φιλαργυρίας ἐρῶν, προδοῦναί σε Κύριε, τὸν θησαυρὸν τῆς ζωῆς, δολίως ἐμελέτησεν. Ὅθεν

καὶ παροινήσας, τρέχει πρὸς Ἰουδαίους, λέγει τοῖς παρανόμοις. Τί μοι θέλετε δοῦναι, καὶ γὰρ παραδώσω ὑμῖν, εἰς τὸ σταυρῶσαι αὐτόν;

ἤχος α'

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡ πόρνη ἐν κλαυθμῷ, ἀνεβόα οἰκτίρμον, ἐκμάσσουσα θερμῶς, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, θριξί τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ ἐκ βάθους στεναζούσα. Μὴ ἀπόση με, μηδὲ βδελύξη Θεέ μου, ἀλλὰ δέξαι με, μετανοοῦσαν καὶ σῶσον, ὡς μόνος φιλόανθρωπος.

Πόρνη προσῆλθέ σοι

Τὴν ὠραιότητα

ἤχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.37*

Π ο ρ ν η π ρ ο ο σ η η η η λ θ ε ε ε σ ο ι ο ι ο ι ο ι
μ υ ρ α α σ υ υ ν δ α α α α α κ ρ υ σ ι κ α τ α κ ε ε ε
ν ο υ ο υ ο υ ο υ σ α α α σ ο υ ο υ ο υ ο υ π ο σ ι ι φ ι ι ι
λ α α α α α ν θ ρ ω π ε και δ υ σ ω δ ι ι ι α ς
τ ω ω ν κ α α α κ ω ω ν λ υ τ ρ ο υ ο υ τ α ι α ι τ η κ ε ε λ ε ε
ε υ σ ει ει ει ει σ ο υ ο υ π ν ε ε ω ω ν δ ε
τ η η η ν χ α α α α ρ ι ι ι ν σ ο υ ο υ ο υ ο υ μ α α θ η τ η
η ς ο ο α α α χ α α α α ρ ι σ τ ο ς τ α α υ τ η ν α

πο ο ο βα α α αλ λε ε ε ε ται αι και βορ βο ο ο

ο ρω ω συμ φυ ρε ται αι φι λαρ γυ ρι α α α πε εμ πω

λω ω ω ωων σε δο ο ξα Χρι ι στε ε τη ευ σπλα

αγ χνι ι ι ι ι α α σου

Δόξα, Ίούδας ό δόλιος

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.38

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

ου δα ας ο δο ο ο λι ο ος φι λα α αρ γυ

ρι αν ε ε ρω ων προ δου ναι αι σε Κυ υ υ ρι

ε ε τον θη η η σα αυ ρο ο ο ο ον τη ζω

ω ω ης δο λι ως ε με λε ε ε τη σε ο ο

θε εν και πα α ροι οι νη η η σα α α ας τρε χει

της κε ε ε ε φα λη η ης α αυ τη η η η ης και εκ βα
 α θου ου ου ους στε να α α α α α ζου σα μη η
 η η α πω ω ω ση η με ε ε ε μη δε βδε ε λυ υ
 υ υ ξη η Θε ε ε ε ε μου αλ λα α α
 δε ε ξαι αι με ε ε ε με τα νο ο ου ου ου ου
 σα αν και αι σω ω ω σον ως μο νο ο ος φι λα α α
 α αν θρω ω ω ω πο ο ος

Οί είρμοί του κανόνος

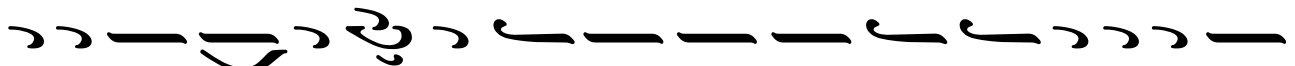
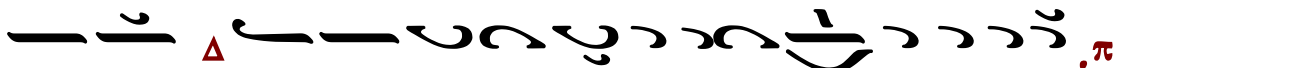
Ψδὴ γ'

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν, οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ἦχος Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.40*

της πι στε ε ως εν πε τρα με στε ρε ω σας ε πλα τυ υ
 νας το στο μα μου επ ε χθρους μου ευ φραν θη γαρ το πνε

 ευμα μου εν τω ψαλ λειν ουκ ε στιν α γι ος ως ο Θε ος

 η μων και ουκ ε στι δι και ος πλην σου Κυ ρι ε

Τὸ αὐτὸ εἰς ἄργον μέλος

Ἦχος Πάχ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.40*

T ης πι ι ι ι στε ε ε ε ε ω ω ω ω ως ε εν

 πε ε τρα α με ε ε στε ε ε ρε ω ω ω σας ε πλα α α

 τυ υ υ υ υ να α α ας το ο στο ο μα α μου ου ου

 ε ε επ ε χθρου ουους μου ευ φρα αν θη γαρ το ο πνε ε ευ

 μα μου ου ε εν τω ψα α αλ λειν ουκ ε ε στιν α α

 α γι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ως ο Θε

 ο ος η μων και ουκ ε στι ι ι δι ι και αι ο ο ος

 πλη ην σου ου ου Κυ υ ρι ι ι ε ε ε

Ψδὴ η'

Ῥῆμα τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν, ἑπταπλασίως κάμινος, ἐξεκαύθη ποτέ, ἐν ᾗ Παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, βασιλέως πατήσαντες δόγμα, ἀλλ' ἐβόων Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς

Ἦχος Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.41*

Ρ η μα τυ ραν νου ε πει ει υ περ ι σχυ σεν ε πτα
 πλα σι ως κα μι νος ε ξε καυ θη πο τε εν η
 παι δεσ ουκ ε φλε χθη σαν βα σι λε ως πα τη σα αν τες
 δο γμα αλλ ε βο ων παν τα τα ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ
 ρι ον υ μνει τε και υ περ υ ψου τε εις παν τας τους αι ω
 νας

Τὸ αὐτὸ εἰς ἄργον μέλος

Ἦχος Πά χ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.41*

Ρ η μα τυ υ ρα α α α α α νου ε ε
 πει ει ει ει ει υ πε ερ ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ
 σεν ε πτα πλα σι ω ω ως κα μι ι νος ε ξε ε κα

με γα λυ νωμεν την α κη λι δω τοον και υ περ α γνον Μη

τε ε ρα του Εμ μα νου ηλ δι αυ της το εξ αυ της προσ

φε ρον τες πρε σβει ει αν τε χθεν τι φει σαι των ψυ χων η μων

Χρι στε ε ο Θε ος και σω σον η μας

Τὸ αὐτὸ εἰς ἄργον μέλος

Ἦχος Πάχ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.43*

ψ υ υ υ υ χαι αι αι αις κα θα ραι αι αι αι αι αις

και αρ ρυ πω ω τοι οι οις χει λε ε σι δευ τε με ε γα α

α λυ νω ω μεν την α κη λι ι δω το ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ον και υ υ πε ερ α α γνο ον Μη η τε ε ε

ρα του Ε εμ μα νου ου η η η η ηλ δι ι α αυ τη

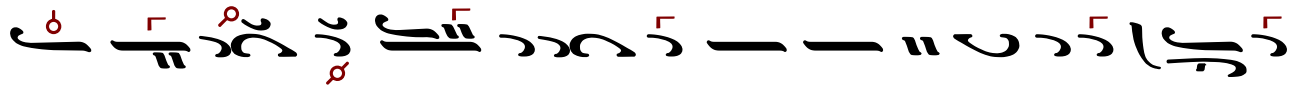
ης το ο ο ε εξ α α αυ της προσ φε ε ρο ον τες

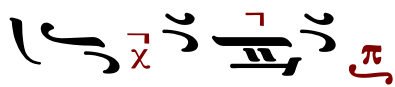
 πρε ε σβει ει ει ει ει α αν τε χθε ε εν τι

 φει ει ει ει ει σαι των ψυ χω ων η μων Χρι στε

 ε ε ο Θε ο ο ος και αι σω ω ω ω ω σο ον

 η μα α ας

Ἑξαποστειλάριον

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, φωτοδότα, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.14*

Τ ον νυμ φω να σου βλε ε ε ε πω ω ω ω ω

 Σω τηρ μου κε ε κο σμη με ε ε νον και εν δυ

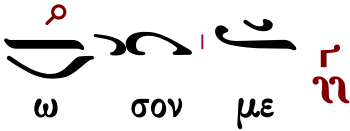
 μα ουκ ε ε ε ε ε χω ω ω ω ω ω ι να εις

 ε ελ θω ε εν αυ τω λαμ πρυ νον μου

 τη ην στο λην της ψυ χης Φω το δο τα και σω

Θεις τούς αίνους

ἤχος α'

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Σὲ τὸν τῆς Παρθένου Υἱόν, πόρνη ἐπιγνοῦσα Θεὸν ἔλεγεν, ἐν κλαυθμῷ δυσωποῦσα, ὡς δακρύων ἄξια πράξασα. Διάλυσον τὸ χρέος, ὡς καὶ γὰρ τοὺς πλοκάμους, ἀγάπησον φιλοῦσαν, τὴν δικαίως μισουμένην, καὶ πλησίον τελωνῶν σε κηρύξω, εὐεργέτα φιλόθρωπε.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τὸ πολυτίμητον μύρον, ἡ πόρνη ἔμιξε μετὰ δακρύων, καὶ ἐξέχεεν εἰς τοὺς ἀχράντους πόδας σου, καταφιλοῦσα· ἐκείνην εὐθὺς ἐδικαίωσας, ἡμῖν δὲ συγχώρησιν δώρησαι· ὁ παθῶν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὅτε ἡ ἁμαρτωλὸς, προσέφερε τὸ μύρον, τότε ὁ μαθητῆς, συνεφώνει τοῖς παρανόμοις· ἡ μὲν ἔχαιρε κενοῦσα τὸ πολυτίμητον, ὁ δὲ ἔσπευδε πωλῆσαι τὸν ἀτίμητον, αὕτη τὸν Δεσπότην ἐπεγίνωσκεν, οὗτος τοῦ Δεσπότητος ἐχωρίζετο, αὕτη ἠλευθεροῦτο, καὶ ὁ Ἰούδας δοῦλος ἐγεγόνει τοῦ ἐχθροῦ, δεινὸν ἡ ῥαθυμία! μεγάλη ἡ μετάνοια! ἦν μοι δώρησαι Σωτήρ, ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὡ τῆς Ἰούδα ἀθλιότητος! ἐθεώρει τὴν πόρνην φιλοῦσαν τὰ ἴχνη καὶ ἐσκέπτετο δόλῳ, τῆς προδοσίας τὸ φίλημα· ἐκείνη τοὺς πλοκάμους διέλυσε καὶ οὗτος τῷ θυμῷ ἐδεδεσμεῖτο, φέρων ἀντὶ μύρου, τὴν δυσώδη κακίαν· φθόνος γὰρ οὐκ οἶδε, προτιμᾶν τὸ συμφέρον. Ὡ τῆς Ἰούδα ἀθλιότητος! ἀφ' ἧς ῥῦσαι ὁ Θεὸς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἤχος β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἡ ἁμαρτωλὸς ἔδραμε πρὸς τὸ μύρον πριάσασθαι, πολυτίμητον μύρον, τοῦ μυρίσαι τὸν εὐεργέτην καὶ τῷ μυρεψῷ ἐβόα· Δός μοι τὸ μύρον, ἵνα ἀλείψω καὶ γὰρ τὸν ἐξαλείψαντά μου πάσας τὰς ἁμαρτίας.

ἤχος πλ.β'

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡ βεβυθισμένη τῇ ἁμαρτίᾳ, εὗρέ σε λιμένα τῆς σωτηρίας καὶ μύρον σὺν δάκρυσιν κενοῦσά σοι ἐβόα· Ἴδε ὁ ἔχων ἐξουσίαν συγχωρεῖν ἁμαρτίας, Ἴδε ὁ τῶν ἁμαρτανόντων τὴν μετάνοιαν φέρων· ἀλλὰ Δέσποτα διάσωσόν με, ἐκ τοῦ κλύδωνος τῆς ἁμαρτίας μου δέομαι, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Πασαπνοάριον

Ἦχος ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.15*

Π α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε σα α τω το ον Κυ

υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ

τω ω ω ν ου ρα α νω ω ν αι νει τε ε α αυ το ο ον

εν τοι οι οις υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε ε πει ει ει

υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α α αν τες οι οι α αγ γε

ε λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει ει ει τε

α αυ τον πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου

ου σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε

ω

ιδιόμελον, Σε τόν τῆς Παρθένου

ᾠχος ♩ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.44*

Α ^χ ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ του ^{π ρ}

αι νει τε αυ τον ^{χ π ρ} κα τα το πλη θος της με γα λω

συ υ υ νη ης α α αυ του ^{π ρ}

Σ ^{π ρ} ε τον της Παρ θε ε ε νου Υι ον πορ νη ε πι γνου ου σα

Θε ε ον ε ε ε λε ε ε γεν ^{π ρ} εν κλα αυ θμω ω ω

δυ υ υ σω ω που ου ου σα ^{π ρ} ως δα κρυ ων α α

ξι α πρα α α ξα α α σα ^{π ρ} δι ι α λυ

σον το ο χρε ε ος ^{π ρ} ω ως κα α γω ω ω ω του ους

πλο κα α α μους ^{π ρ} α γα πη σον φι λου ου ου ου

σαν ^{π ρ} την δι ι αι ως μι σου ου με ε ε νην ^{π ρ} και πλη σι ον

Τε λω νων σε ε κη η ρυ υ υ υ ξω Ευ ερ γε ε

τα α α φι λα α αν θρω ω ω πε ^π₉

ιδιόμελον, Τὸ πολυτίμητον μύρον

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ^π₉ αι νει

τε αυ τον ^χ_π₉ εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι θα α

α α ρα ^π₉

Τ ο πο λυ τι μη τον μυ ρον η πορ νη ε μι ξε με τα

α α δα α κρυ υ υ ων ^π₉ και ε ξε ε χεε εν ^η

εις τους α χραν τους πο ο δα ας σου ου ου κα τα α φι

λου ου ου σα ^π₉ ε κει νην ευ θυς ε δι και αι ω ω

σας ^η η μιν δε συγ χω ω ρη η η σιν δω ω ω

ρη η η σαι ^π₉ ο πα θων υ περ η η μω ω ων και

σω ω ω σο ον η μας ^π₉

ιδιόμελον, Ὅτε ἡ ἀμαρτωλός

Αἰ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω ^παι
νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι ο ο ορ γα
α α α α νω ^π

Ο τε η α μαρ τω λος προ σε φε ρε το ο μυ υ υ ρον ^π
το τε ο μα θη της ^π συν ε φω ω ω νει ει ει τοις πα α
ρα νο ο ο μοις ^π η μεν ε χαι ρε κε νου σα το πο
λυ υ τι ι μον ^π ο δε ε ε σπε ευ δε πω λη η
σαι τον α τι ι ι μη η η τον ^π αυ τη τον Δε σπο
την ε πε γι νω ω σκεν ^π ου τος του Δε σπο ο του ε χω
ρι ι ι ζε ε ε το ^π αυ τη η λε ευ θε ε ρου ου
το ^π και ο Ι ου δας δου λος ε γε γο ο νει

του ου ε χθρου ^{π ρ} δει νον η ρα α α θυ μι ι α ^ρ

με ^χ γα α α α λη η η η η με ε ε τα α νοι

α ^{π ρ} ην μοι δω ρη η σαι Σω ω τηρ ο πα θων υ περ η

η ^{π ρ} μω ω ων και σω ω ω σο ον η μας

ιδιόμελον, Ὕμνος τῆς Ἰουδα ἀθλιότητος

Α ^χ ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις ^{π ρ} αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου ^{χ π ρ} πα

σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

^{π ρ} ον

Ω της Ι ου δα α θλι ο τη η τος ^{π ρ} ε θε ω ρει την

πορ νην φι λου σα αν τα α ι ι χνη ^η και ε σχε πτε το

δο ο λω της προ δο σι ι α α ας το φι ι ι λη η

η μα ^{π ρ} ε κει νη τους πλο κα μους δι ε ε λυ υ

σε ^{ρ η} και ου τος τω θυ υ μω ω ω ω ε ε δε σμει ει

ει το ^{π ρ} φε ρων αν τι μυ ρου την δυ σω ωδη κα α κι ι ι

αν ^{π ρ} φθο νος γαρ ου ουκ οι οι δε ^{ρ η} προ τι ι μα α α αν

το ο συμ φε ε ε ρον ^{π ρ} ω της Ι ου ου δα α θλι ο

ο τη η το ος ^{ρ ρ} αφ ης ρυ σαι ο Θε ε ος τας ψυ χα

α ας η η η μων ^{π ρ}

Δόξα, Η άμαρτωλός ἔδραμε

Ἦχος ^{Δι}

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.47*

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και α

γι ι ω Πνε ε ευ μα τι ^Δ

Η α μαρ τω ω λο ος ε ε δρα με ε ε προ ο ος το

μουρον πριασασθαι πολυτιμιμονμου

ουρον τουμου ριισαιαι τοοον εεευεεργε

εετην καιτωμου ρεψωωεεεβο

οοααδοςμοι τοομουρον ινααλειψω

καγω τονεξαλειειψανταααμουπα

ααασααααααμαρτιιιιας

Και νυν, Η βεβυθισμένη

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.48*

Και αι νυ υυνκαι ααει και εις τους αι αι ω ω ωνας των

αι ω ω ω νων ααμην

Η βεβυθισμενη ητη ηη αααμαρτι

ιιαευρεσελι μεεεεεναααατης

σω ω τη ρι ι ι ι ας και μυ υ ρα συν

δα α α α κρυ υ υ σι κε ε νου ου ου ου σα σοι οι

ε βο ο ο ο ο α ι ι δε ο τω ων α α α μα

α αρ τα νο ο ον των την με τα α α α νοι οι αν φε ε ε

ε ε ρων αλ λα Δε σπο τα α δι ι ι α α α σω

σο ο ον με εκ του κλυ δω νο ος τη η ης α α α μαρ

τι ι ι ας δι α το με ε γα α σου ε ε ε λε ε ε

ο ο ο ο ος

εις τὸν στίχον

ἦχος πλ.β'

Σήμερον ὁ Χριστός, παραγίνεται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, καὶ γυνὴ ἁμαρτωλὸς προσελθοῦσα, τοῖς ποσὶν ἐκυλινδοῦτο βοῶσα· Ἴδε τὴν βεβυθισμένην τῇ ἁμαρτίᾳ, τὴν ἀπηλπισμένην διὰ τὰς πράξεις, τὴν μὴ βδελυχθεῖσαν παρὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος· καὶ δός μοι Κύριε, τὴν ἄφεσιν τῶν κακῶν, καὶ σῶσόν με.

Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου, Κύριε,

καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ἠυφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

Ἦπλωσεν ἡ Πόρνη, τὰς τρίχας σοι τῷ Δεσπότῃ, ἠπλωσεν Ἰούδας, τὰς χεῖρας τοῖς παρανόμοις· ἡ μὲν, λαβεῖν τὴν ἄφεσιν, ὁ δέ, λαβεῖν ἀργύρια. Διό σοι βοῶμεν, τῷ πραθέντι καὶ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά,
καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Προση̅λθε Γυνή δυσώδης καὶ βεβορβορωμένη, δάκρυα προχέουσα ποσί σου Σωτήρ, τὸ Πάθος καταγγέλλουσα. Πῶς ἀτενίσω σοι τῷ Δεσπότη; αὐτὸς γὰρ ἐλήλυθας, σῶσαι πόρνην, ἐκ βυθοῦ θανοῦσάν με ἀνάστησον, ὁ τὸν Λάζαρον ἐγείρας, ἐκ τάφου τετραήμερον, δέξαι μὲ τὴν τάλαιναν, Κύριε καὶ σῶσόν με.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ἡ ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον, καὶ ἐπεγνωσμένη διὰ τὸν τρόπον, τὸ μύρον βαστάζουσα, προσῆλθέ σοι βοῶσα. Μὴ με τὴν πόρνην ἀπορρίψης, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, μὴ μου τὰ δάκρυα παρίδης, ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων ἀλλὰ δέξαι με μετανοουσαν, ἣν οὐκ ἀπώσω ἀμαρτάνουσαν Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Γήμερον ὁ Χριστός

ἰδιόμελα

Ἦχος λ̅ π̅ ̅ Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.49*

C η με ρον ο Χρι στος πα ρα γι νε ται εν
 τη οι κι ι α α του ου ου Φα α α ρι σαι αι αι
 ου και γυ νη α μαρ τω λο ος προ ο ο σελ θου
 ου ου σα τοις πο σιν ε κυ λιν δου ου ου ου το ο
 βο ω ω ω σα ι δε την βε βυ θι σμε ε
 νη ην τη η η α α α μαρ τι ι ι α την α
 πηλ πι ι σμε νην δι α τα α ας πρα α α ξει

εις την μη βδε λυ χθει σαν πα ρα της ση ης α α α

γα θο ο ο τη η η τος και δος μοι Κυ ρι ε

την α φε ε σιν των κα κω ω ων και σω ω ω σο ο

ον με

Ἐπλωσεν ἡ Πόρνη

Ενε πλησθη μεν το πρωι του ελεους σου

Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και ευ φραν

θη μεν εν πασαις ταις η με ε ε ραις η η η μων

Ηπλωσεν η πορνη τας τρι χας σοι οι τω

ω ω Δε σπο τη η πλωσεν Ι ου δας τας χει ει ει

ει ρα ας τοις πα ρα νο ο ο μοις η μεν λα

α βειν την α α α α φε ε ε σιν ο δε λα

βει ειν αρ γυ υ ρι α δι ο σοι βο ω

ω ω με εν τω πρα θεν τι και ε λευ θε ρω σα αν

τι η η μας Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ξα α

α σοι

Προσῆλθε Γυνή

Ε υ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δομεν κα κα και ι δε

ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ γα σου και

ο δη γησοντους υι ου ου ους α α α αυ των

Π ροσ ηλ θε γυ νη δυ σω δης και βε βορ βο ρω με

ε ε νη η δα κρυ α προ χε ουσαπο σι σου Σω τηρ

το πα θος κα α α ταγ γε ε ελ λου ου ου σα πως

α τε νι ι σω σοι τω ω ω Δε σπο τη αυ τος γαρ ε λη

η η η λυ υ θας σω ω σαι πο ο ορ νην εκ βυ θου

θα νου σα αν με ε α να α α στη η η σο ον

ο τον Λα ζα ρο ο ον ε γει ρας εκ τα φου τε ε ε τρα

η η η με ε ε ρον δε ξαι με την τα α α α

λαι αι ναν Κυ ρι ε εκαι σω ω ω σο ο ον με

Η ἀπεγνωσμένη

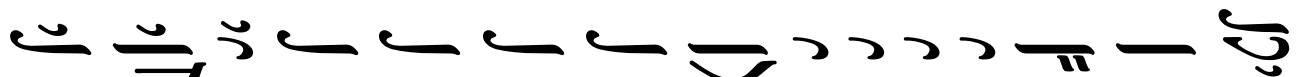
Και ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε ου

η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η μων

κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον των χει ρων

η μων κα τε ευ θυ υ νον

Η α πε γνω σμε ε νη η δι ι ι α α α

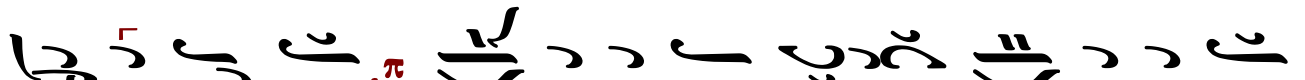
 τον βι ον και ε πε γνω σμε ε ε ε νη η δι α

 τον τρο ο ο πον το μυ υ υ ρον βα στα

 α α α ζου ου ου σα προ οσ η ηλ θε σοι βο

 ω ω ω σα μη η με την πορ νην α α α πορ

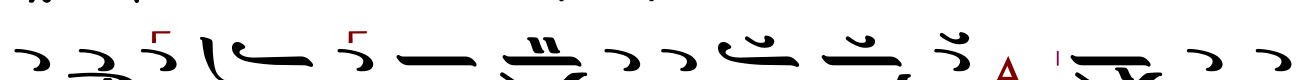
 ρι ψης ο τε χθει ει ει εις ε εκ Παρ θε ε ε

 νου μη η μου τα δα κρυ α α α πα ρι δης η

 χα ρα α α των Αγ γε ε ε λων αλ λα δε

 ξαι με ε με ε ε τα α α νο ου σαν ην ουκ α

 πω σω α μαρ τα α νου ου σαν Κυ υ υ ρι ι

 ι ε δι α το με ε γα α σου ε ε ε

 λε ε ε ος

Δόξα-Και νῦν, Κύριε ἢ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις (ἀργόν)

ἦχος πλ.δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις περιπεσοῦσα γυνή, τὴν σὴν αἰσθομένη Θεότητα, μυροφόρου ἀναλαβοῦσα τάξιν, ὀδυρομένη μύρα σοι, πρὸ τοῦ ἐνταφιασμοῦ κομίζει. Οἶμοι! λέγουσα, ὅτι νύξ μοι, ὑπάρχει, οἶστρος ἀκολασίας, ζοφώδης τε καὶ ἀσέληνος, ἔρωσ τῆς ἁμαρτίας. Δέξαι μου τὰς πηγὰς τῶν δακρῶν, ὃ νεφέλαις διεξάγων τῆς θαλάσσης τὸ ὕδωρ· κάμφθητί μοι πρὸς τοὺς στεναγμοὺς τῆς καρδίας, ὃ κλίνας τοὺς οὐρανοὺς, τῇ ἀφάτῃ σου κενώσει· καταφιλήσω τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ἀποσμήξω τούτους δὲ πάλιν, τοῖς τῆς κεφαλῆς μου βοστρύχοις, ὧν ἐν τῷ παραδείσῳ Εὐὰ τὸ δειλινόν, κρότον τοῖς ὠσίν ἠχηθεῖσα, τῷ φόβῳ ἐκρύβη. Ἄμαρτιῶν μου τὰ πλήθη καὶ κριμάτων σου ἀβύσσους, τίς ἐξιχνιάσει ψυχοσῶστα Σωτῆρ μου; Μὴ με τὴν σὴν δούλην παρίδης, ὃ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος.

ἄργον

Ἦχος λ̣ ρ̣ δ̣ Νῆ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.52*

ue Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι Ἰι ι ι ω
 ω ω ω και Α γι ω ω Πνε ε ε ε ε ε ε ε ε
 μα α α α Πνε ευμα τι
 Και νυ υ υν και α α ει ει ει ει ει και αι
 ει εις τους αι αι αι ω ω ω νας τω ων αι αι ω ω
 νων α α α α α ια α α α μην
 Κ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ε ε
 ue ε ε ε ε η εν πο ολ λαι αι αι αι αι αι

αις α μαρ τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
^{ΠΑ}

αις ^Ππε ε ε ε ε ε ε ρι πε ε ε ε ε ε
^{ΝΗ} ^{ΔΙ}

ε ε σου ου ου ου ου ου ου σα α α α γυ υ υ

υ υ υ υ υ υ νη ^Δτην ^{ΝΗ}ση η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

η η

η η τη ην σην ^{ΔΙ}αι αι αι ^{ΝΗ}σθο ο ο με ε ε ε

ε ε ε νη Θε ε ε ε ο ο ο ο

ο ο ο ο ο τη η η η η η η η η Θε ο ο τη

τα ^Πμυ ρο ο φο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ρου ^{ΝΗ}α α α α α α α να ^{ΠΑ}α α α α α

λα βου ουου ου ου ου ου ουου σα α α α α α τα α

α α α α α α α α τα α α ξιν ο δου

υ υ ρο με ε ε ε ε ε ε ε νη η μυ υ

υ υ υ υ ρα α α α α α σοι προ του ε ε ε

ε ε ε ε εν τα α α α α α φι ι ι α α

σμου ου κο ο μι ι ι ι κο μι ι ι ζει οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι μοι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι μοι οι οι οι λε ε ε ε ε

ε ε ε γου ου ου οι μοι λε ε γου σα ο ο ο ο ο

τι ι ο ο τι ι νυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ξ μοι

υ πα α α α α αρ χει ει λει ει ει ει ει οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οιστρο ο

ο ος α α α α κο ο ο ο ο ο ο λα α

α α α σι ι ι ι α α κο ο λα α σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ας ζο φω ω ω δη ης τε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε και αι α α σε ε λη η

η η η η α σε ε λη νος ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρως τη η η ης α α α α α α α μα α α

α α α αρ τι ι ι ι τη ης α α μα αρ τι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ας δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ξαι αι αι αι αι δε ε ε ε ε ξαι αι αι μου ου

ου τα α ας πη γα α α ια α ας τω ω ω ω ν

τῆ ἀφάτῃ σου κενώσει· καταφιλήσω τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ἀποσμήξω τούτους δὲ πάλιν, τοῖς τῆς κεφαλῆς μου βοστρύχοις, ὧν ἐν τῷ παραδείσῳ Εὐὰ τὸ δειλινόν, κρότον τοῖς ὠσίν ἠχηθεῖσα, τῷ φόβῳ ἐκρύβη. Ἄμαρτιῶν μου τὰ πλήθη καὶ κριμάτων σου ἀβύσσους, τίς ἐξιχνιάσει ψυχοσῶστα Σωτῆρ μου; Μὴ με τὴν σὴν δούλῃν παρίδῃς, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος.

Ἦχος λ̣ ρ̣ δ̣ι Νη̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ. Εβδομάς 1969 σ.61*

^{NH}
 υε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι Ἰι υι ω
 ω ω ω και Α γι ω ω Πνε ε ε ε ε ε ε ε ε
 μα α α α Πνε ευμα τι
 Και νυ υ υν και α α ει ει ει ει ει και αι
 ει εις τους αι αι αι ω ω ω νας τω ων αι αι ω ω
^{NH}
 νων α α α α α ια α α α μην
 Κ υ υ υ ρι ι ι ε η ε εν πολ λαι αι αι
 αις α α μα αρ τι ι ι ι ι αι αις πε ε ε ε ρι
 ι ι πε σου ου ου σα γυ υ υ νη την σην αι σθο

με νη η Θε ο ο τη η τα ^{ΠΑ} μου υ υ ρο ο ο φο ο

ο ο ρου ^{ΝΗ} α α α α να α λα βου σα α τα α α α α

ξιν ^{ΠΑ} ο δυ ρο με ε ε ε ε νη η ^{ΝΗ} μου

υ ρα α σοι οι ^{ΝΗ} προ του ε εν τα α α φι ι α

σμου κο ο μι ι ι ι ι ι κο μι ι ι ζει ^{ΠΑ} ^{ΝΗ} οι οι οι

οι οι μοι ^{ΔΙ} ^{ΝΗ} οι οι οι οι οι οι μοι ^{ΠΑ} ^{ΝΗ} λε ε ε ε ε

γου ου ου ου σα ^{ΝΗ} ο τι νυ υ υ υ υ ξ ^{ΠΑ} ^{ΝΗ} μοι υ υ πα α

α α αρ χει ^{ΠΑ} ^{ΝΗ} οι οι οι οι οι οι ^{ΠΑ} ^{ΝΗ} στρο ο ο ος α κο

ο ο ο ο λα α α σι ι ι ι ι α ας ^{ΝΗ} ζο ^{ΠΑ} ^{ΝΗ} φω δης τε ^{ΔΙ}

ε ε ε και αι α σε λη νο ος ^{ΠΑ} ^{ΝΗ} ε ε ε ε ρω ω ω ως

της α μαρ τι ι ι ι ι ας ^{ΠΑ} ^{ΝΗ} δε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ξαι αι αι αι δε ε ε ε ξαι αι αι αι

μου ου ου τα ας πη γας τω ων δα α α κρυ

υ υ υ υ υ υ υ ω ω ω ο νε φε λαις

δι ι ε ξα α γων ^{NH} τη ης θα α α λα α α ασ

σης το ο υ υ υ υ υ δωρ ^{ΠΑ} καμ φθη η τι ι ι μοι οι ^{π' 9}

^{ΔΙ} προς τους στε ε να γμου ου ου ους τη ης καρ δι ι ι ι

ας ο κλι ι ι ι ι νας τους ου ρα νους ^{π' 9}

^{NH} τη η α α α φα α τω σου κε ε νω ω ω ω ω σει ^{γ 9}

^{ΠΑ} κα τα φι λη η η η η σω ^{π' 9} ^{NH} του ους α α α χρα α α

αν τους σου ου πο ο ο ο ο δας ^{γ 9} α πο σμη η η η η

ξω του ου τους δε ε πα α α α α α λιν ^{6 λ} τοις της

^{ΒΞ}
κε ε φα α λη η η ηςμου βο ο στρυ υ υ υ υ χοις

^{ΠΑ} ^{NH}
ων εν τω Πα ρα δει ει ει σω ω ω Ε ε ε ευ α α

^{ΓΑ} ^{NH} ^{ΔΙ}
α το δει ει λι ι νο ο λο ο ο ο ον κρο ο ο

^{γ'} ^Δ
ο το ο ο ο κρο ο τοντοις ω σιν ηχη θει ει

^{NH} ^{ΔΙ}
ει σα α τω φο βω ω ε ε κρυ υ υ υ υ υ

^{NH} ^{ΠΑ}
βη α α μαρ τι ων μου ου ου ου ου τα α α πλη

^{NH}
η η η η η η ιη η η η θη και αι κρι ι ι

^{ΚΕ}
μα α των σου α βυ υ υ υ σ σους τις ε ε ξι

^{ΔΙ} ^{NH} ^{ΔΙ}
ι ε ξι ι χνι ι α α α α σει ψυ χο ο σω ω ω

^{NH} ^{ΔΙ} ^{ΠΑ}
στα σω ω τη η η η ηρ μου μη η η μετην σην δου ου ου ου

^{ΚΕ↓} ^{NH}
λη ην πα α α ρι ι ι ι δης ο α με ε ε τρη το

ον ε ε ε ε ε χω ων το ο ε ε ε ε ε ε ε ε

λε ε ε ε το ε ε λε ε ο ο ο ος

Τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλῃς Πέμπτῃ

Θεὸς τὸν ἑσπερινὸν

Κεκραγάριον

ἦχος β'

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέσθαι με πρὸς σέ.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.23*

Κυριε εε κεκραξα προς σε εειει εισαα

αακουσον μου εισαακουσον μου Κυυυ

ριιιε Κυριεεε κεκραξα προς

σεεειειει εισαααακουσον μου προοσχες

τηφωνητηης δεεεηηηησεεωωως

μου εν τω κρα α γε ε ναι αι αι με προς σε ε

ε εισ α α κου σο ον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι

ε

Κα τευ θυν θη τω η προσ ε ευ χη η η μου ως θυ μι α

μα ε ε εν ω ω ω πι ι ο ο ον σου ε παρ σις

των χει ει ρω ωων μου θυ υ σι ι α ε ε σπε ρι νη η

η εισ α α κου σο ον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι

ε

ιδιόμελα

ἦχος β'

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν. Συντρέχει λοιπόν, τὸ συνέδριον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα τὸν Δημιουργόν, καὶ Κτίστην τῶν ἀπάντων, Πιλάτῳ παραδώσῃ, ὡ τῶν ἀνόμων! ὡ τῶν ἀπίστων! ὅτι τὸν ἐρχόμενον, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, εἰς κρίσιν εὐτρεπίζουσι, τὸν ἰώμενον τὰ πάθη, πρὸς πάθος ἐτοιμάζουσι. Κύριε μακρόθυμε, μέγα σου τὸ ἔλεος, δόξα σοι.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. τὸ ἴδιο

Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωίας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἰούδας ὁ παράνομος Κύριε, ὁ βάψας ἐν τῷ δέιπνῳ τὴν χεῖρα, ἐν τῷ τρυβλίῳ μετὰ σοῦ, ἐξέτεινεν ἀνόμοις τὰς

χεῖρας, τοῦ λαβεῖν ἀργύρια καὶ ὁ τοῦ μύρου λογισάμενος τιμὴν, σὲ τὸν ἀτίμητον οὐκ ἔφριξε πωλῆσαι, ὁ τοὺς πόδας ὑφαπλώσας ἐπὶ τὸ νίψαι, τὸν Δεσπότην κατεφίλησε δολίως, εἰς τὸ προδοῦναι τοῖς ἀνόμοις, χοροῦ δὲ Ἀποστόλων ρίφεις καὶ τὰ τριάκοντα ρίψας ἀργύρια, σοῦ τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν οὐκ εἶδε, δι' ἧς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις·
καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἰούδας ὁ προδότης δόλιος ὢν, δολίῳ φιλήματι παρέδωκε τὸν Σωτῆρα Κύριον, τὸν Δεσπότην τῶν ἀπάντων, ὡς δοῦλον πέπρακε τοῖς παρανόμοις, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγῆν, οὕτως ἠκολούθει, ὁ Ἀμνὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Πατρὸς, ὁ μόνος πολυέλεος.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος, ὁ μαθητῆς καὶ ἐπίβουλος, ὁ φίλος καὶ διάβολος, ἐκ τῶν ἔργων ἀπεφάνθη· ἠκολούθει γὰρ τῷ Διδασκάλῳ καὶ καθ' ἑαυτὸν ἐμελέτησε τὴν προδοσίαν, ἔλεγεν ἐν ἑαυτῷ· Παραδώσω τοῦτον, καὶ κερδήσω τὰ συναχθέντα χρήματα, ἐπεζήτη δὲ καὶ τὸ μύρον πραθῆναι καὶ τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατηθῆναι, ἀπέδωκεν ἀσπασμόν, παρέδωκε τὸν Χριστὸν καὶ ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγῆν, οὕτως ἠκολούθει, ὁ μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φιλόανθρωπος.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὁν ἐκήρυξεν Ἀμνὸν Ἡσαΐας, ἔρχεται ἐπὶ σφαγῆν ἐκούσιον καὶ τὸν νῶτον δίδωσιν εἰς μάστιγας, τὰς σιαγόνας εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπον οὐκ ἀπεστράφη, ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων, θανάτῳ δὲ ἀσχήμονι καταδικάζεται, πάντα ὁ ἀναμάρτητος ἐκουσίως καταδέχεται, ἵνα πᾶσι δωρήσῃται τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν.

Συντρέχει λοιπόν

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.65*

Ε^ϛ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σεις Κυ ρι
ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο
ι λα σμο ο ος ε στιν
C υν τρε χει λοι πον το συν ε δρι ον των Ι ι ι ου δαι
αι ων ι να τον δη μι ουρ γον και κτι στην των α α πα

α αν των Πι λα τω πα α α ρα α δω ω ω ση ω

των α α α νο ο ο μω ων ω τω ω ω ων α α

α πι ι ι στω ων ο τι τον ερ χο μενον κρι ναι ζω ων

τα ας και νε κρους ει εις κρι σι ι ι ν ευ τρε πι ι ι

ζου ου ου σι τον ι ω με νο ο ο τα πα α

θη προς πα θος ε ε ε τοι μα α α ζου ου ου σι

Κυ ρι ε μα κρο θυ υ υ με με γα σου το ε λε ε ο ος

δο ο ο ξα α α σοι

νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις τον

λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ

το ο ον Δε σπο ο την κα τε φι λη σε δο λι ως εις

το προ δου ναι ται οι οις α α νο ο ο μοις χο ρου δε

Α πο στο ο ο λων ρι ι φεις και τα τρι α κοντα ρι

ι ψας αρ γυ υ υ ρι α σου την τρι η με ε ρον Α

να στα σι ι ν ουκ ει ει δε δι ης ε λε ε η η

σο ο ον η η η μας

Ἰούδας ὁ προδότης

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και

πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω σε

ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ω ω ων

α α αυ του

ου δας ο προ δο της δο ο ο λι ος ων δο λι ω

φι λη μα τι πα ρε δω κε τον Σω τη η ρα Κυ υ υ

ρι ι ι ον τον Δε σπο την των α α πα α αν των ως

δου λον πε πρα κε τοις πα α α ρα νο ο ο μοις ως

προ βα τον ε πι σφα γη η η ην ου ου τω ως η η κο

λου ου ου θει ο α μνο ος του Θε ου ο Υι ο ος

ο ο του Πα τρος ο μο ο νος πο ο λυ υ ε ε ε

λε ε ε ος

Ίούδας ό δοϋλος και δόλιος

α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε

παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

ου δας ο δου λος και δο λι ος ο μα θη τη ης και

ε πι ι ι βου λος ο φι ι λο ος και δι α α

α βο ο ο λος εκ των εργων α α α πε φα αν

θη η κο λου θη γαρ τω Διδα α σκα α α λω και καθ ε

αυ τον ε με λε τη σεν την προ ο ο δο σι ι αν ε

λε γε ε εν εν ε ε α αυ τω ω πα ρα δω ω ω σω του ου

τον και κερ δη η η σω τα συ να χθε εν τα χρη η μα

τα ε πε ζη τει δε και το μυ ρο ο ον πρα θη η

ναι και τον Ι η σου ου ουν δο ο λω ω κρα α τη

θη η η ναι α πε δω κεν α σπα σμον πα ρε ε ε

δω κε το ο ον Χρι ι ι στον και ως προ βα τον ε

πι σφα γη η η ην ου ου τω ως η η κο λου ου ου

θει ο μο νος ευ σπλα αγ χνος και φι ι λα α αν

θρω ω ω προς

Ὁν ἐκήρυξεν Ἀμνὸν Ἡσαΐας

Ὅτι ἐκράται ὠθητο ἐλεος αὐτοῦ ἐφ
ἡμᾶς καὶ ἡ ἀληθεῖα τοῦ Κυρίου μενεῖεις
τον αὐτῶνα

Ὁν ἐκήρυξεν Ἀμνὸν Ἡσησασίας ἐρχεται
ἐπισηφάγη ἡν ἐκουσῶν σῶν καὶ τον
νωτον διδωσιν εἰς μαααστιγας

τας σῆα γονας εἰς ραπιισματα τοδε

προσωπον οὐκ ἀπεεστραφη ἀποαισχυνῆ

ἡς ἐμπυσμα ατων θανατωδεαση

μονι καααταδικαααζεεεταιπαντα

ο α να μαρ τη η τος ε κου σι ι ω ως κα τα δε ε
 ε χε ε ε ται ι να πα σι δω ρη ση η ται την
 εκ νε κρω ων Α α να α α στα α α σιν

Δόξα-Και νυν, Γέννημα ἐχιδνῶν

ἦχος πλ.β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.
 Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Γέννημα ἐχιδνῶν, ἀληθῶς ὁ Ἰούδας, φαγόντων τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ γογγυζόντων κατὰ τοῦ τροφέως· ἔτι γὰρ τῆς βρώσεως οὔσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, κατελάλουν τοῦ Θεοῦ οἱ ἀχάριστοι καὶ οὗτος ὁ δυσσεβής, τὸν οὐράνιον ἄρτον, ἐν τῷ στόματι βαστάζων, κατὰ τοῦ Σωτῆρος τὴν προδοσίαν εἰργάσατο. Ὡ γνῶμης ἀκορέστου καὶ τόλμης ἀπανθρώπου! τὸν τρέφοντα ἐπώλει, καὶ ὃν ἐφίλει Δεσπότην, παρεδίδου εἰς θάνατον, ὄντως ἐκεῖνον υἱὸς ὁ παράνομος καὶ σὺν αὐτοῖς τὴν ἀπώλειαν ἐκληρώσατο. Ἀλλὰ φείσαι Κύριε, τοιαύτης ἀπανθρωπίας τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὁ μόνος ἐν μακροθυμίᾳ ἀνείκαστος.

ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
 Μ.Εβδομάς 1969 σ.70*

Δ ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι ι και αι αι Υι υι
 ω και α γι ι ω Πνευ μα α α τι
 Κ αι νυ υ υ υ υν και αι αι α α ει και εις τους
 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α α α

μην ^πκλ

εν νη η μα ε χιδ νων α λη η θω ω ω ως ο ο Ι

ου ουου ου ου δας ^π φα γον των το μα αν να α ε ε

εν τη η η ε ρη η η μω ^Δ και γογ γυ ζο ον των

κα α α τα του ουτρο φε ε ε ε ε ως ^π ε τι γαρ

της βρω σε ως ου ου σης εν τω στο ο μα α τι ι

ι αυ των ^Δ κα τε λα λουν του Θε ου ου οι οι οι α χα

α α ρι ι ι ι σοι και ου τος ο ο ο δυ υ υσ

σε βης ^Δ τον ου ρα νι ον Α αρ τον εν τω

στο ο μα α α τι ι ι βα στα α α ζων κα τα του Σω

τη η η ρο ος την προ δο σι ι α α ανειρ γα α α

σα α α α το Ω γνω μη η ης α α α κο ρε ε ε στου

και αι αι το ολ μης α α παν θρω ω ω ω ω που τον

τρε ε φο ο ον τα α α ε πω ω ω λει και ον

ε φι λει ει Δε ε σπο ο ο τη ην πα ρε δι ι

δου ου ουεις θα α α α α να α α α τον ον τως ε

χει νων υι ος ο πα ρα α α νο ο ο ο μος και

συν αυ τοις την α πω λει αν ε ε ε κλη ρω ω ω σα α

α α το αλ λα ρυ σαι αι Κυ υ ρι ι ε τοι

αυ της α παν θρω πι ας τας ψυ χα α ας η η η η

μων ο μο νος εν μα κρο θυ μι ι α α α νει κα

στο ο ο ο ος

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Εἰς τὸ Ἀλληλούϊα

ἦχος πλ.δ'

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα.(γ')

Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα.(γ')

Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Ἀλληλούϊα.(γ')

Πρόσθετε αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθετε αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα.(γ')

τροπάριο

Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ Μαθηταί, ἐν τῷ νικτήρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἔραστα, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνη χρησάμενον, φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν τὴν Διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. ☩

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. ☩

[Βλ. «Εἰς τὸ Ἀλληλούϊα – Ἀκολουθία Παθῶν»](#)

Οἱ εἶρμοὶ τοῦ κανόνος εἰς σύντομον μέλος

Ψδὴ α'

Τμηθεῖση τμαται, πόντος ἐρυθρός, κυματοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθός, ὁ αὐτὸς ὁμοῦ ἀόπλοις γεγωνὸς βατός, καὶ πανοπλίταις τάφος. Ὡδὴ δὲ θεοτερπὴς ἀνεμέλπετο· Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν

ἦχος λ π̣ Β̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.175*

Τμηθεῖση τμαται πόντος ἐρυθρός κυματο

τροφος δεξηραίνεται βυθος ο αὐτος ο μου α ο

πλοις γεγωνος βατος και πανοπλιταις ταφος ω

δη δεθεοτερπησανεμελπετο ενδοξως δεδοξασται

Χριστός ο Θεός ο υιός της γέννησης
Χρ̣ι̣ σ̣τ̣ο̣ ο̣ς̣ ο̣ Θε̣ ε̣ ο̣ ο̣ς̣ η̣ η̣ μ̣ω̣ ω̣ν̣

Ψδὴ γ'

Κύριος ὢν πάντων καὶ Κτίστης Θεός, τὸ κτιστὸν ὁ ἀπαθής, πτωχεύσας σεαυτῷ ἠνώσας, καὶ τὸ Πάσχα, οἷς ἔμελλες θανεῖν, αὐτὸς ὢν σεαυτὸν προετίθης. Φάγετε βοῶν τὸ Σῶμά μου, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε

Ἦχος λ̣ π̣ Β̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.175*

Κυριος των παντων και κτιστης Θεος το κτιστον
Κ̣ υ̣ ρ̣ι̣ ο̣ς̣ ω̣ν̣ πα̣ αν̣ των̣ και̣ κ̣τι̣ ι̣ σ̣τη̣ς̣ Θε̣ ο̣ς̣ το̣ κ̣τι̣ σ̣το̣ν̣

ο απαθης πτωχευσας σε αυτω ηνωσας και το Πασχα ο̣ι̣ς̣
ο̣ α̣ πα̣ θ̣η̣ς̣ π̣τ̣ω̣ χ̣ε̣υ̣ σ̣α̣ς̣ σε̣ αυ̣ τ̣ω̣ η̣νω̣σ̣α̣ς̣ και̣ το̣ Πα̣ σ̣χα̣ ο̣ι̣ς̣

ε̣ με̣λ̣ λ̣ε̣ς̣ θα̣ ν̣ει̣ν̣ αυ̣ τ̣ο̣ς̣ ω̣ν̣ σε̣ αυ̣ τ̣ο̣ν̣ προ̣ ο̣ ε̣ τι̣ θ̣η̣ς̣
ε̣ με̣ λ̣ λε̣ς̣ θα̣ ν̣ει̣ν̣ αυ̣ τ̣ο̣ς̣ ω̣ν̣ σε̣ αυ̣ τ̣ο̣ν̣ προ̣ ο̣ ε̣ τι̣ θ̣η̣ς̣

φα̣ γε̣ τε̣ βο̣ ω̣ν̣ το̣ σω̣ μα̣ μου̣ και̣ πι̣ ι̣ σ̣τει̣ στε̣ ρ̣ε̣ ω̣
φα̣ γε̣ τε̣ βο̣ ω̣ν̣ το̣ σω̣ μα̣ μου̣ και̣ πι̣ ι̣ σ̣τει̣ στε̣ ρ̣ε̣ ω̣

ω̣ θ̣η̣ η̣ σε̣ ε̣ σ̣θε̣ ε̣
ω̣ θ̣η̣ η̣ σε̣ ε̣ σ̣θε̣ ε̣

Ψδὴ θ'

Ξένιας δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέζης, ἐν ὑπερφύ τῳ, ταῖς ὑψηλαῖς φρεσὶ, πιστοὶ δεῦτε ἀπολαύσωμεν, ἔπαναβεβηκότα λόγον, ἐκ τοῦ Λόγου μαθόντες, ὃν μεγαλύνομεν.

Ἦχος λ̣ π̣ Β̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.176*

Ξενιας Δεσποτικης και αθανατου ουτραπε
Ξ̣ ε̣ ν̣ι̣ α̣ς̣ Δ̣ε̣ σ̣πο̣ τ̣ι̣ κ̣η̣ς̣ και̣ α̣ θ̣α̣ να̣ του̣ ου̣ τρα̣ πε̣

ζης εν υπερωωτοπωταις υψηλαις φρεσιν πιστοι δευ
 τε απολαυσωμεν ε παναβεβηκοταλογον εκ
 του Λογου μαθοντες ο ον μεγααλυυνοο με εν

Εἰς τοὺς Αἰνους

ἦχος β'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Συντρέχει λοιπόν, τὸ συνέδριον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα τὸν Δημιουργόν, καὶ Κτίστην τῶν ἀπάντων, Πιλάτῳ παραδώσῃ, ὡ τῶν ἀνόμων! ὡ τῶν ἀπίστων! ὅτι τὸν ἐρχόμενον, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, εἰς κρίσιν εὐτρεπίζουσι, τὸν ἰώμενον τὰ πάθη, πρὸς πάθος ἐτοιμάζουσι. Κύριε μακρόθυμε, μέγα σου τὸ ἔλεος, δόξα σοι.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἰούδας ὁ παράνομος Κύριε, ὁ βάψας ἐν τῷ δειπνῷ τὴν χεῖρα, ἐν τῷ τρυβλίῳ μετὰ σοῦ, ἐξέτεινεν ἀνόμοις τὰς χεῖρας, τοῦ λαβεῖν ἀργύρια καὶ ὁ τοῦ μύρου λογισάμενος τιμὴν, σὲ τὸν ἀτίμητον οὐκ ἔφριξε πωλῆσαι, ὁ τοὺς πόδας ὑφαπλώσας ἐπὶ τὸ νίψαι, τὸν Δεσπότην κατεφίλησε δολίως, εἰς τὸ προδοῦναι τοῖς ἀνόμοις, χοροῦ δὲ Ἀποστόλων ριφεῖς καὶ τὰ τριάκοντα ρίψας ἀργύρια, σοῦ τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν οὐκ εἶδε, δι' ἧς ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ἰούδας ὁ προδότης δόλιος ὢν, δολίῳ φιλήματι παρέδωκε τὸν Σωτῆρα Κύριον, τὸν Δεσπότην τῶν ἀπάντων, ὡς δοῦλον πέπρακε τοῖς παρανόμοις, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, οὕτως ἠκολούθει, ὁ Ἄμνος ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Πατρὸς, ὁ μόνος πολυέλεος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος, ὁ μαθητὴς καὶ ἐπίβουλος, ὁ φίλος καὶ διάβολος, ἐκ τῶν ἔργων ἀπεφάνθη ἠκολούθει γὰρ τῷ Διδασκάλῳ καὶ καθ' ἑαυτὸν ἐμελέτησε τὴν προδοσίαν, ἔλεγεν ἐν ἑαυτῷ· Παραδώσω τοῦτον, καὶ κερδήσω τὰ συναχθέντα χρήματα, ἐπεζήτη δὲ καὶ τὸ μύρον πρᾶθῆναι καὶ τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατηθῆναι, ἀπέδωκεν ἀσπασμόν, παρέδωκε τὸν Χριστὸν καὶ ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, οὕτως ἠκολούθει, ὁ μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φιλόανθρωπος.

ἀντιγραφὴ ἐκ τοῦ Ἑσπερινοῦ

Πασαπνοάριο

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α α α τω τον Κυ υ

υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω

ω ων ου ου ρα νων αι αι νει ει τε αυ τον ε ε εν

τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω

ω ω Θε ε ε ω

Δ ι νει τε αυ το ον πα αντες οι αγ γε ε λοι αυ του αι

νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις αυ

του ου ου σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω ω Θε ε

ε ω

ιδιόμελον, Συντρέχει λοιπόν

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ του

αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω συ νης

α αυ του

Σ υν τρε χει λοι πον το συν ε δρι ον των Ι ι ι ου δαι

αι ων ι να τον δη μι ουρ γον και κτι στην των α α πα

α αν των Πι λα τω πα α α ρα α δω ω ω ση ω

των α α α νο ο ο μω ων ω τω ω ω ων α α

α πι ι ι στω ων ο τι τον ερ χο μενον κρι ναι ζω ων

τα ας και νε κρους ει εις κρι σι ι ι ι ν ευ τρε πι ι ι

ζου ου ου σι τον ι ω με νο ο ο τα πα α

θη προς πα θος ε ε ε τοι μα α α ζου ου ου σι

Κυ ρι ε μα κρο θυ υ υ με με γα σου το ε λε ε ο ος

δο ο ο ξα α α σοι

ιδιόμελον, Ίούδας ό παράνομος Κύριε

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει

τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι αι κι θα

α ρα

ου δας ο πα ρα α νο μοσ Κυ υ υ ρι ε ο

βα ψας εν τω δει πνω ω ω ω την χει ει ρα εν τω τρυ

βλι ι ι ω με ε τα α σου ου ε ξε τει νεν α νο μω

ω ως τας χει ει ρας του λα βει ει ν αρ γυ υ υ ρι ι

ι α και ο του μυ ρου λο γι σα μενος τι μην σε

τον α τι μη η τον ουκ ε φρι ξε ε πω ω ω λη η η

σαι αι ο τους πο δας υ φα πλω σας ε πι τω νι ψαι

το ο ον Δε σπο ο την κα τε φι λη σε δο λι ως εις

το προ δου ναι ται οι οις α α νο ο ο μοις χο ρου δε

Α πο στο ο ο λων ρι ι φεις και τα τρι α κοντα ρι

ι ψας αρ γυ υ υ ρι α σου την τρι η με ε ρον Α

να στα σι ι ιν ουκ ει ει δε δι ης ε λε ε η η

σο ο ον η η η μας

ιδιόμελον, Ίούδας ο προδότης

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι νει

τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α νω

ου δας ο προ δο της δο ο ο λι ος ων δο λι ω

φι λη μα τι πα ρε δω κε τον Σω τη η ρα Κυ υ υ

ρι ι ι ον τον Δε σπο την των α α πα α αν των ως

δου λον πε πρα κε τοις πα α α ρα νο ο ο μοις ως

προ βα τον ε πι σφα γη η η ην ου ου τω ως η η κο

λου ου ου θει ο α μνο ος του Θε ου ο Υι ο ος

ο ο του Πα τρος ο μο ο νος πο ο λυ υ ε ε ε

λε ε ε ος

ιδιόμελον, Ίούδας ό δοϋλος και δόλιος

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα σα πνο

η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ι ι ον

ου δας ο δου λος και δο λι ος ο μα θη τη ης και

ε πι ι ι βου λος ο φι ι λο ος και δι α α

α βο ο ο λος εκ των εργων α α α πε φα αν

θη η κο λου θη γαρ τω Διδα α σκα α α λω και καθ ε

αυ τον ε με λε τη σεν την προ ο ο δο σι ι αν ε

λε γε ε εν εν ε ε α αυ τω ω πα ρα δω ω ω σω του ου

τον και κερ δη η η σω τα συ να χθε εν τα χρη η μα

τα ε πε ζη τει δε και το μυ ρο ο ον πρα θη η

ναι και τον Ι η σου ου ουν δο ο λω ω κρα α τη

θη η η ναι α πε δω κεν α σπα σμον πα ρε ε ε

δω κε το ο ον Χρι ι ι στον και ως προ βα τον ε

πι σφα γη η η ην ου ου τω ως η η κο λου ου ου

θει ο μο νος ευ σπλα αγ χνος και φι ι λα α αν

θρω ω ω προς

Δόξα-Και νυν, Ὅν ἐκήρυξεν Ἀμνὸν Ἡσαΐας

ἦχος β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὅν ἐκήρυξεν Ἀμνὸν Ἡσαΐας, ἔρχεται ἐπὶ σφαγὴν ἐκούσιον καὶ τὸν νῶτον δίδωσιν εἰς μάστιγας, τὰς σιαγόνας εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπον οὐκ ἀπεστράφη, ἀπὸ αἰσχύνῃς ἐμπτυσμάτων, θανάτῳ δὲ ἀσχήμονι καταδικάζεται, πάντα ὁ ἀναμάρτητος ἐκουσίως καταδέχεται, ἵνα πᾶσι δωρήσῃται τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν.

ἀντιγραφή ἐκ τοῦ Ἑσπερινοῦ

ἦχος Δε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.69*

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και α

γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Και νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ω νων α α μην

Ο ν ε κη ρυ ξεν Α μνον Η η η σα ι ι ας ερ χεται

ε πι σφα γη ην ε κου ου ου σι ι ι ον και τον

νω ω τον δι ι δω ω σιν εις μα α α στι ι ι γας

τας | σι | α | γο | νας | εις | ρα | πι | ι | ι | σμα | τα | το | δε
 προ | σω | πον | ουκ | α | α | πε | ε | στρα | φη | α | πο | αι | αι | σχυ | υ | νη
 ης | ε | εμ | πτυ | σμα | α | των | θα | να | τω | δε | α | σχη
 μο | νι | κα | α | α | α | τα | δι | κα | α | α | ζε | ε | ε | ται | παν | τα
 ο | α | να | μαρ | τη | η | τος | ε | κου | σι | ι | ω | ως | κα | τα | δε | ε
 ε | χε | ε | ε | ται | ι | να | πα | σι | δω | ρη | ση | η | ται | την
 εκ | νε | κρω | ων | Α | α | να | α | α | στα | α | α | σιν

Θεις τὸν στίχον

ἤχος πλ.δ'

Σήμερον τὸ κατὰ τοῦ Χριστοῦ πονηρὸν συνήχθη συνέδριον, καὶ κατ' αὐτοῦ κενὰ ἐβουλεύσατο, παραδοῦναι Πιλάτῳ εἰς θάνατον τὸν ἀνεύθυνον. Σήμερον τὴν τῶν χρημάτων ἀγχόνην, Ἰούδας ἑαυτῷ περιτίθησι, καὶ στερεῖται κατ' ἄμφω, ζωῆς προσκαίρου καὶ θείας. Σήμερον Καϊάφας, ἄκων προφητεύει. Συμφέρι λέγων, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἓνα ἀπολέσθαι· ἦλθε γὰρ ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν τοῦ παθεῖν, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃ, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἔχθροῦ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν.

Σήμερον ὁ Ἰούδας, τὸ τῆς φιλοπτωχείας κρύπτει προσωπεῖον, καὶ τῆς πλεονεξίας ἀνακαλύπτει τὴν μορφήν· οὐκέτι τῶν πενήτων φροντίζει, οὐκέτι τὸ μύρον πιπράσκει, τὸ τῆς ἁμαρτωλοῦ, ἀλλὰ τὸ οὐράνιον μύρον, καὶ ἐξ αὐτοῦ νοσφίζεται τὰ ἀργύρια, τρέχει πρὸς Ἰουδαίους, λέγει τοῖς παρανόμοις. Τί μοι θελετε δοῦναι, καὶ γὰρ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν. ὦ φιλαργυρίας προδότου! εὖνον ποιεῖται τὴν πρᾶσιν, πρὸς τὴν γνώμην τῶν ἀγοραζόντων, τοῦ πωλουμένου τὴν πραγματείαν ποιεῖται, οὐκ ἀκριβολογεῖται πρὸς τὴν τιμὴν, ἀλλ' ὡς δοῦλον φυγάδα ἀπεμπολεῖ· ἔθος γὰρ τοῖς κλέπτουσι, ρίπτειν τὰ τίμια, νῦν ἔβαλε τὰ ἅγια, τοῖς κυσὶν ὁ μαθητῆς· ἢ γὰρ λύσσα τῆς φιλαργυρίας, κατὰ τοῦ ἰδίου Δεσπότη, μαίνεσθαι ἐποίησεν αὐτόν· ἥς τὴν πείραν

ης προ ο σκαι αι αι ρου και αι αι θει ει ει ας ^γδλ ση με

ρον Κα ι α φας α κων προ φη η τε ε ευ ει συ υμ φε

ε ε ε ρει ει λε γων ^βλ υ περ του λα ου ουου ε ε να

α πο ο ο λε ε ε σθαι ^γδλ ηλ θε ε γαρ υ περ των

α μαρ τι ω ων η μων του πα θειν ^δδλ ι να η μας ε

λε ευ θε ε ρω ω ω ση εκ της δου λει ας του

ε χθρου ως α γα θο ο ος και φι λα α αν θρω ω ω ω

πος ^γδλ

Γήμερον ο Ιούδας

^χΧ **Ο** ε σθι ων αρ τους μου ^βλ ^γλ ε με γα λυ νεν επ ε

με πτε ε ερ νι ι ι ι σμον ^γδλ

Κ η με ρον ο Ι ου δας το της φι λο πτω χει ας

κρυπτει προσωπειειειον και της πλεο νεξιιι

ας ανακαλυπτειειειτην μορφην ουκ ετι

των πενητωωων φροντιιιζειει ουκ εε

τι το μυρονον πιπρααασχει το οοοτηης α

μαρτωλου αλλα του ρα νιιον μυυυ

ρον και εξ αυτου νοοοσφιιζειεται τα αργυ

υυριιια τρεεεχει προς Ιιουουδαι

αιαιους λεεεγει τοις πααρα νοοομοις τι μοι θεε

λετεεδουουου ναι καγωυμιιν παραδωωω

σωωαυτον ωφιλαργυριιιααα

ας προδοοοτου ευωνον ποιειταιτηην πρααααα

προς την γνώμην των α γο ρα ζο ο ον τω ων του πω λου

με ε ε νου την πρα α γμα α τει ει ει α αν ποι οι ει ει

ει ται ουκ α κρι βο λο γει ται προς τη ην τι ι μη ην

αλ λως δου ουου λον φυ υ γα α δα α α απεμ πο λει

ε θος γαρ τοις κλε ε πτου ου σι ρι ι ι ι ι πτειν τα τι

ι ι μι ι ι α νυν ε βα λε τα α α α γι

ι ι α τοις κυ σι ι ι ν ο μα θη η της η γαρ λυσ σα

της φι λα α α αρ γυ υ ρι ι ι ας κα τα

του ου ι δι ου ου ου ου Δε ε ε σπο ο ο του μαι

αι νε ε σθαι ε ποι οι η σε εν αυ τον ης τη ην

πει ει ει ραν φυ υ γω ω με εν κρα α α ζο ο ον

τες μα ακροθυ με Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ξα α α α

σοι

Ο τρόπος σου δολιότιτος γέμει

Τὸ ἐπόμενο ἐπαναλαμβάνεται στὸ Δόξα...

Ξε πο ρευ ε το ε ξω και ε λα λει ε

πι ι ι ι το ο α α αυ το

Ο τρο πο ος σου δο λι ο τη το ο ος γε ε ε ε μει

πα α α α ρα α νο με ε Ι ι ι ου ου ου

δα νο σω ωων γαρ φι λαρ γυ ρι ι ι α αν ε κε

ερ δη η σα ας μι σα αν θρω ω ω πι ι ι αν

ει γαρ πλου τον η η η γα α α α πας τι τω πε ρι

πτω ω χει ει ει ας δι ι δα α σκον τι ι ε ε ε

φοι οι οι τας ει δε ε ε και αι αι αι ε φι ι ι λεις

ι να τι ι ι ε ε πω ω ω λεις το ον α α α τι

μη η η τον προ δι δου ουουους ει εις μι αι αι φο ο ο

νι ι ι ι αν φρι ξον η η λι ι ε στε ε να α α ξον

η η γη και κλο νου με ε νη η βο ο ο η η η η

σον α νε ξι ι κα α κε Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α

α α σοι

Μηδεις ω πιστοι

λο γον πα ρα νο μον κα τε ε θε εν το ο ο κα ατ

ε ε μου

Μη δει ει ει ει εις ω πι στοι του Δε σπο τι κου δει

ει ει πνου α α α μυ η η η τος μη δεις ο ο ο λως ως ο

Ἰ ι ου ουου δας δο λι ι ως προ ο σι ι τω

τη η τρα α α πε ε ε ζη ε κει νος γαρ τον

ψω μο ον δε ε ξα α α με ε ε ε νος με τα του αρ

του ε χω ω ω ρη η η η σε σχη μα τι μεν ω ων

μα θη της πρα α γμα τι δε ε πα ρω ω ων φο νε ε

ευ της τοις μεν Ι ου δαι οις συ υν α α γααλ λο ο

ο με ε ε ε νος τοις δε Α πο ο στο ο ο λοις συν αυ λι

ζο ο ο με ε ε ε νος μι σων ε ε φι ι ι λει

φι λω ων ε ε πω ω ω λει τον ε ξα γο ρα σα αν τα

η μα ας τη ης κα α τα α α α ρας τον Θε ο ον και

Σω τη ηρατων ψυ χω ω ων η η η η μων

Δόξα, Ὁ τρόπος σου δολιότιτος

ἤχος πλ.δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ τρόπος σου δολιότητος γέμει, παράνομε Ἰούδα· νοσῶν γὰρ φιλαργυρίαν, ἐκέρδησας μισανθρωπίαν· εἰ γὰρ πλοῦτον ἠγάπας, τί τῷ περὶ πτωχείας διδάσκοντι ἐφοίτας; εἰ δὲ καὶ ἐφίλεις, ἵνα τί ἐπώλεις τὸν ἀτίμητον, προδιδούς εἰς μαιφονίαν. Φρίξον ἤλιε, στέναξον ἢ γῆ, καὶ κλονουμένη βόησον· Ἀνεξίκακε Κύριε δόξα σοι.

ἤχος λ π δι Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.180*

Δ ο ο ξ α Πα α τρι ι ι και Υι ω και α α γι ι ω

Πνε ε ευ μα α α α τι

Ο τρο πο ος σου δο λι ο τη το ο ος γε ε ε ε μει

πα α α α ρα α νο με ε Ι ι ι ου ου ου

δα νο σω ωων γαρ φι λαρ γυ ρι ι ι α αν ε κε

ερ δη η σα ας μι σα αν θρω ω ω πι ι ι αν

ει γαρ πλου τον η η η γα α α α πας τι τω πε ρι

πτω ω χει ει ει ας δι ι δα α σκον τι ι ε ε ε

φοι οι οι τας ει δε ε ε και αι αι αι ε φι ι ι λεις

ι να τι ι ι ε ε πω ω ω ω λεις το ον α α α τι
 μη η η τον προ δι δου ου ου ους ει εις μι αι αι φο ο ο
 νι ι ι ι αν φρι ξον η η λι ι ε στε ε να α α ξον
 η η γη και κλο νου με ε νη η βο ο ο η η η η
 σον α νε ξι ι κα α κε Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ο ξα α
 α α σοι

Καὶ νῦν, Μυσταγωγῶν σου Κύριε

ἤχος πλ.α'

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μυσταγωγῶν σου Κύριε τοὺς μαθητάς, ἐδίδασκες λέγων. ὦ φίλοι, ὁρᾶτε, μηδεῖς ὑμᾶς χωρίσει μου φόβος· εἰ γὰρ πάσχω, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ κόσμου· μὴ οὖν σκανδαλίζεσθε ἐν ἐμοί· οὐ γὰρ ἤλθον διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν μου, λύτρον ὑπὲρ τοῦ κόσμου. Εἰ οὖν ὑμεῖς φίλοι μου ἔστε, ἐμὲ μιμεῖσθε· ὁ θέλων πρῶτος εἶναι, ἔστω ἔσχατος, ὁ δεσπότης, ὡς ὁ διάκονος· μείνατε ἐν ἐμοί, ἵνα βότρυν φέρητε· ἐγὼ γὰρ εἶμι τῆς ζωῆς ἡ ἀμπελος.

ἤχος λ π ῆ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.183*

Και νυν και αι ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 ω νων α α μην

Μ υ στα γω γων σου Κυ ρι ε τους Μα θη η τας ε ε δι

ι ι δα α α σκε ε ες λε ε ε ε γων π ω ω φι ι ι

λοι οι ο ο ρα α α α τε μη δεις υ μας χω ρι

σει ει μου ου φο ο βος ει γαρ πα σχωω α αλλ υ πε ε ερ του

κο ο ο σμου μη ουν σκαν δα λι ι ι ζε ε σθε ε ε

ε εν ε ε ε ε μοι ου γαρ ηλ θον δι α κο νη η θη

η ναι αλ λα δι α κο νη η η σαι αι και θει ναι

την ψυ υ χη ην μου λυ υ υ υ υ τρο ον υ πε ε ερ του

κο ο ο σμου ει ουν υ υ μει εις φι ι λοι οι μου

ου ε ε στε ε ε με ε μι ι ι μει ει ει ει σθε

ο θε λων πρω το ος ει ει ει ναι ε ε ε στω ε σχα α α

τος ο δε σπο ο της ως ο δι ι α α α α α κο ο

ο ο νος μει να τε ε ε ε ε εν ε μοι ι να βο

ο τρυ υν φε ε ε ρη η η η τε ε γω γαρ ει μι

της ζω ης η α αμπε λο ο ο ο ο ο ο ος

Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων καὶ Ἀχράντων Παθῶν

εἰς τὸ Ἀλληλούϊα

ἦχος πλ.δ'

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. (γ')

Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. (γ')

Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται. Ἀλληλούϊα. (γ')

Πρόσθετε αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθετε αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. (γ')

τροπάριο

Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ Μαθηταί, ἐν τῷ νικητῆρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἔραστὰ, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνην χρησάμενον, φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν τὴν Διδασκάλω τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. ✞
 Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. ✞

«Ἀλληλούϊα», Τὸ σύντομον

ἦχος λ π δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.3*

α α αλ λη η η η η η η λου ου ι ι ι

α Α α α α αλ λη η η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η η λου ου ου ου

ι ι ι ι α

«Ἄλληλουῖα», Τὸ Ἄργον μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ι̣ $\frac{12}{8}$

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.173*

ια α α α αλ λη η η η η η η η

η η η η η η η η η η η ιη η η η η

η λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α α α α

ια α α α α Αλ λη λου ου ου ου ου χου ου ου ιου

ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α

α α α α α α α ια α α α α α α α

α α α ια α α α α α α α α α Α

α α αλ λη η η λου ου ου ου ου ου ου ου

ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α

α α α α α

Ότε οί ένδοξοι Μαθηται, Τò Άργον

Ήχος λ π δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.72*

Ο τε ε ε ε ε οι οι οι οι οι οι εν δο ο ο

ξοι Μα α α α α θη η η η Μα α θη ται αι αι

αι αι αι αι αι αι αι ε ε εν τω ω ω νι πτη η

η η η η η η ρι ι ι ι ι του δει ει ει ει ει

ει ει ει ει πνου ου ου ε ε φω ω ω ω τι ι ι ζο ε

φω τι ι ζον το το τε ε ε Ι ι ι ου ου

ου ουου δα α α α α ας ο ο ο δυ υ υ

υ υσ σε ε ο ο δυσ σε ε βης φι λα α α αρ γυ ρι

ι ι ι ι ι α α α α αν νο ση η η η η η η

η η σα α ας ε ε σκο ο ο ο τι ι ζε ε σκο τι ι

ζε το και α νο ο μοι οι οις κρι ι ι ται αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι σε τον δι ι ι ι ι

και αι ο ον κρι τη η η η ην πα α ρα α α α δι

ι δω πα ρα δι ι δω σι βλε πε ε ε χρη η η

μα α α α α τω ω ω ω ω ωων ε ε ε

ε ε ρα α α ε ε ρα στα τον δι ι ι ι α

τα α α α α αυ τα α αγ χο ο ο ο ο νη η η

η η η χρη σα με ε χρη σα α με νον φευ γε ε ε

α α α χο ο ο ο ο ρε ε ε ε ε ε στο

ο ο ο ον ψυ υ υ ψυ υ υ χην την Δι ι ι ι

δα σκα α α α α α λω ω τοι α α α α αυ τα α

το ο ο ολ μη η σα α τολ μη η σα σα α α α

αν ο πε ρι παν τα α α α ας α α α α α α γα α

θο ο ο ος Κυ ρι ι ι ι ι ι ε δο ξα α α

σοι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

τὸ αὐτὸ

Ο τε ε ε ε ε οι οι οι οι οι οι εν δο ο ο

ξοι Μα α α α α θη η η η Μα α θη ται αι αι

αι αι αι αι αι αι αι ε ε εν τω ω ω νι πτη η

η η η η η η ρι ι ι ι ι του δει ει ει ει ει

ει ει ει ει πνου ου ου ε ε φω ω ω ω τι ι ι ζο ε

φω τι ι ζον το το τε ε ε Ι ι ι ου ου

ου ουου δα α α α α ας ο ο ο δυ υ υ

υ υσ σε ε ο ο δυσ σε ε ε βης φι λα α α αρ γυ ρι

ι ι ι ι ι α α α α αν νο ση η η η η η η

η η σα α ας ε ε σκο ο ο ο τι ι ζε ε σκο τι ι

ζε το και α νο ο μοι οι οις κρι ι ι ται αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αις σε τον δι ι ι ι ι

και αι ο ον κρι τη η η η ην πα α ρα α α α δι

ι δω πα ρα δι ι δω σι βλε πε ε ε χρη η η

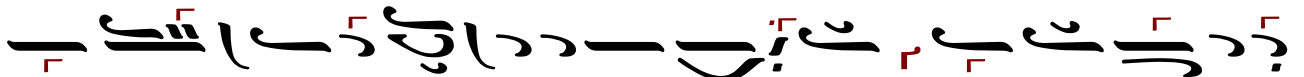

μα α α α α τω ω ω ω ω ωων ε ε ε

ε ε ρα α α ε ε ρα στα τον δι ι ι ι α

τα α α α α αυ τα α αγ χο ο ο ο ο νη η η

η η η χρη σα με ε χρη σα α με νον φευ γε ε ε

α α α χο ο ο ο ο ρε ε ε ε ε ε στο

 ο ο ο ον ψυ υ υ ψυ υ υ χην την Δι ι ι ι

 δα σκα α α α α λω ω τοι α α α α αυ τα α

 το ο ο ολ μη η σα α τολ μη η σα σα α α α

 αν ο πε ρι παν τα α α α ας α α α α α α γα α

 θο ο ο ος Κυ ρι ι ι ι ι ι ε δο ξα α α

 σοι

Ότε οί ένδοξοι Μαθηταί, Τò Cύντομον

σύντομον

Ήχος λ π δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.74*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

 ω νων α μην

Ο τε οί ενδοξοι Μαθη ται εν τω νι πτη ρι

 του δει πνου ε φω ω τι ζον το το τε Ι ου ουδας ο

δυσ σε βης ρι λαρ γυ ρι αν νο ση σας ε σκο ο τι ζε
 το και α νο μοις κρι ταις Σε τον δι και ον κρι την πα
 ρα α δι δω σι βλε ε πε χρη μα των ε ρα στα τον δι
 α ταυ τα α αγ χο νη χρη η σα με νον φε ευ γε α κο ρε
 στον ψυ χην την Δι δα σα λω τοι οι αυ τα το ολ μη σα
 σαν ο πε ρι παν τας α γα θος Κυ ρι ε δο ο
 ξα α σοι

* το τέλος Κυ ρι ε δο ξα σοι οι οι οι

Ἀντίφωνον α'

ἦχος πλ.δ'

Ἄρχοντες Λαῶν συνήχθησαν, κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.

Λόγον παράνομον, κατέθεντο κατ' ἐμοῦ, Κύριε, Κύριε, μὴ ἐγκαταλίπης με.

Τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν, καθαρὰς τῷ Χριστῷ παραστήσωμεν, καὶ ὡς φίλοι αὐτοῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν θύσωμεν δι' αὐτόν, καὶ μὴ ταῖς μερίμναις τοῦ βίου, συμπνιγῶμεν ὡς ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ἐν τοῖς ταμείοις ἡμῶν κράξωμεν· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀπὸ τοῦ πονηροῦ ρῦσαι ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας, Μήτηρ ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐκέτευε, σωθῆναι ἡμᾶς.

χορὸς α'

ᾠχος λ̣ δ̣ Νη̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.75*

Α ρ χον τες λα ων συν η χθη σαν κα τα του Κυ υ ρι

ι ι ου και κα τα του Χρι στου ου ου α α αυ του

Λ ο γον πα ρα νο μον κα τε ε θεν το κατ ε μου Κυ

ρι ε Κυ ρι ι ε ε μη η ε γ κα τα λι ι ι πη η ης

με

Τ ας αι σθη σεις η μων κα θα ρας τω Χρι στω πα ρα

στη σω ω μεν και ως φι λοι αυ του τας ψυ χας η

μων θυ υ σω μεν δι αυ τον και μη ταις με ρι μναις του

βι ου συμ πνι γω ω ω με εν ως ο Ι ι ου ου δας

αλλ εν τοις τα μει οις η μων κρα ξω ω μεν Πα τερ η μων ο

εν τοις ουρανοῖς ἡ ἀποτομή του ποτηρου ουου ου ρυ

υ υ σαι αι η μας

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευ

ματι

Και νυν και αει και εις τους αιωνας των αιωνων

ωνων Αμην

Παρθενος εε τε κες απειρογαμε και Παρθε

νος εμεινας Μητερα νυμφευτε Θεοτοοκε Μα

ρια Χριστον τον Θεον ημων ικετευεσω

θη ναι η μας

Ἀντίφωνον β'

ἦχος πλ.β'

Ἐδραμε λέγων ὁ Ἰούδας, τοῖς παρανόμοις γραμματεῦσι. Τί μοι θέλετε δοῦναι, καὶ γὰρ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν, ἐν μέσῳ δὲ τῶν συμφωνούντων, αὐτὸς εἰστήκει ἀοράτως συμφωνούμενος. Καρδιογνώστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν

ἡμῶν.

Ἐν ἔλξει τὸν Θεὸν θεραπεύσωμεν, ὡσπερ Μαρία ἐπὶ τοῦ δείπνου, καὶ μὴ κτησώμεθα φιλαργυρίαν, ὡς ὁ Ἰούδας, ἵνα πάντοτε μετὰ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ ἐσώμεθα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁν ἔτεκες Παρθένε ἀνερμηγεύτως, διὰ παντὸς ὡς φιλόανθρωπον, μὴ διαλίπης δυσωποῦσα, ἵνα κινδύνων σῶση, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

χορὸς β'

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

Πατριαρχικὴ Φόρμιξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.76*

Ε δρα με λε ε γων ο ο ο Ι ου δας τοις πα ρα α νο
 ο μοις γραμ μα τε ευ ευ σι τι μοι θε λε τε δου ναι κα
 γω υ υ μιν πα ρα δω ω ω σω ω αυ τον εν με
 σω δε των συμ φων ουν των αυ τος ει στη κεις α ο ρα τως
 συμ φων ου ου με ε ε νος καρ δι ο γνω στα
 φει σαι τω ων ψυχω ω ων η η η μων
 Ε ν ε λε ει τον Θε ον θε ρα πευ σω ω μεν
 ωσ περ Μα ρι ι ι ι α α ε πι του δει ει ει πνου

και μη κτησω με θα φιλαργυρι ανως ο ο ο

Ιουδας ινα παντοτε μετα Χριστου του Θεου ου ε

σωσω με εεθα

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων

Αμην Θεοτοκίον

Ονετεκες Παρθενα νεερμη νευτως δια

παντος ως φιλανθρωπον μη διαλιπης δυσωπουσα

ινα κινδυνων σωση τους εις σε εκταφευγον

τας

Ἀντίφωνον γ'

ἦχος β'

Διὰ Λαζάρου τὴν ἔγερσιν Κύριε, τὸ Ὡσαννά σοι ἐκραύγαζον, παῖδες τῶν Ἑβραίων φιλόφρωνε. Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Ἐν τῷ δείπνῳ σου Χριστέ ὁ Θεός, τοῖς Μαθηταῖς σου προέλεγες· εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Ἰωάννη ἐρωτήσαντι Κύριε, ὁ παραδιδούς σε τίς ἐστι; τοῦτον διὰ τοῦ ἄρτου ὑπέδειξας, ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Εἰς τριάκοντα ἀργύρια Κύριε, καὶ εἰς φίλημα δόλιον, ἐζήτησαν Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναί σε. Ὁ δὲ παρανομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Ἐν τῷ Νιπτῆρί σου Χριστέ ὁ Θεός, τοῖς Μαθηταῖς σου προέτρεπες. Οὕτω ποιεῖτε ὡσπερ ἴδετε. Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ πειρασθῆτε, τοῖς Μαθηταῖς σου ὁ Θεός ἡμῶν ἔλεγες· Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος, καὶ προστασίαν.

χορὸς α'

ἦχος Δε

Πατριαρχικὴ Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.78*

Διὰ Λαζάρου τὴν ἐγερσιν Κυριε τοωσαν
να σοι ἐκραυγαζον παιδες των Εβραιαιων φι
λααανθρωωωπε ο δε παρανομος ο ος
Ιουδας ουκ ηβουληθη ηθησυνι εεε ναι
Εν τω δειπνω σου Χριστε ο Θεος τοις Μαθηταις
σου προελεεγες εις εξ υμων παραδωωω

σει ει ει με ο δε πα ρα νο μο ο ος Ι ου δας

ουκ η βου ουλη η θη συν ι ε ε ε ναι

ω αν νη ε ρω τη σαν τι Κυ ρι ι ε ο πα ρα

δι δου ους σε τι ι ις ε ε ε στι του ου τον δι

α του α ααρ του υ πε ε ε δει ει ει ξας ο

δε πα ρα νο μο ο ος Ι ου δας ουκ η βου ουλη η θη

συν ι ε ε ε ναι

εις τρι ακον τα αρ γυ ρι α Κυ ρι ι ε και εις

φι λημα δο λι ον ε ζη τουν Ι ου δαι αι οι οι α πο

κτει ει ει ναι αι αι σε ο δε πα ρα νο μο ο ος

Ι ου δας ουκ η βου ουλη η θη συν ι ε ε ε ναι

Ε ν τω νι πτη ρι σου Χρι στε ο Θε ος τοις Μα θη

ταις σου προ ε τρε ε πες ου τω ποι ει ει τε ε ωσ περ

ει ει ει δε ε ε τε ο δε πα ρα α νο μοσ

Ι ου ου ου ου δας ουκ η βου ου λη η θη συν ι ε ε

ε ναι

Γ ρη γο ρει τε και προσ ευ χε ε σθε ι να μη η πει ει ει

ρα σθη η τε τοις Μα θη ταις σου ο Θε ο ο ος η μων

ε ε ε λε ε ε γες ο δε πα ρα νο μο ο ος

Ι ου δας ουκ η βου ου λη η θη συν ι ε ε ε ναι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μην

Διασωσον απο κιν δυ νων τους δου ου λους

σου Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε ον εις σε ε

κατα φευ γο μεν ως αρ ρηκτον τει ειχος και προ στα σι αν

Κάθισμα, Ἐν τῷ δείπνῳ

ἦχος βαρύς

Ἐν τῷ δείπνῳ τοὺς Μαθητὰς διατρέφων, καὶ τὴν σκῆψιν τῆς προδοσίας γινώσκων, ἐν αὐτῷ τὸν Ἰούδαν διήλεγξας, ἀδιόρθωτον μὲν τοῦτον ἐπιστάμενος, γνωρίσαι δὲ πᾶσι βουλόμενος, ὅτι θέλων παρεδόθη, ἵνα Κόσμον ἀρπάσῃ τοῦ ἀλλοτρίου. Μακρόθυμε δόξα σοι.

Ἦχος Γα

Πατριαρχική Φόρμιξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.81*

Εν τω δει ει πνω τους Μα θη τα ας δι α τρε ε φων

και την σκη η ψιν της προ δο σι ι ας γι νω ω σκων εν αυ

τω τον Ι ου δαν δι η λεγξας α δι ορ θωτον μεν του τον

ε πι στα μενος γνω ρι ι σαι δε πα σι βου λο μενος ο τι

θε λων πα ρε δο ο θης ι να κο σμον αρ πα α σης του

αλ λο τρι ι ου Μα κρο ο θυ με δο ξα σοι οι οι οι

Ἀντίφωνον δ'

ἦχος πλ.α'

Σήμερον ὁ Ἰούδας, καταλιμπάνει τὸν Διδάσκαλον, καὶ παραλαμβάνει τὸν διάβολον, τυφλοῦται τῷ πάθει τῆς φιλαργυρίας, ἐκπίπτει τοῦ φωτός, ὁ ἐσκοτισμένος· πῶς γὰρ ἠδύνατο βλέπειν, ὁ τὸν φωστῆρα πωλήσας, τριάκοντα ἀργυρίων, ἀλλ' ἡμῖν ἀνέτειλεν ὁ παθῶν ὑπὲρ τοῦ κόσμου, πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ παθῶν, καὶ συμπαθῶν ἀνθρώποις, δόξα σοι.

Σήμερον ὁ Ἰούδας, παραποιεῖται θεοσέβειαν, καὶ ἀλλοτριοῦται τοῦ χαρίσματος, ὑπάρχων μαθητῆς, γίνεται προδότης, ἐν ἧθει φιλικῷ, δόλον ὑποκρύπτει, καὶ προτιμᾶται ἀφρόνως τῆς τοῦ Δεσπότη ἀγάπης, τριάκοντα ἀργύρια ὀδηγὸς γενόμενος, συνεδρίου παρανόμου. Ἡμεῖς δὲ ἔχοντες σωτηρίαν τὸν Χριστόν, αὐτὸν δοξάζωμεν.

ἦχος α'

Τὴν φιλαδελφίαν κτησώμεθα, ὡς ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, καὶ μὴ τὸ ἀσυμπαθὲς πρὸς τοὺς πλησίον ἡμῶν, ἵνα μὴ ὡς ὁ δοῦλος κατακριθῶμεν, ὁ ἀνελεήμων, διὰ τὰ δηνάρια, καὶ ὡς ὁ Ἰούδας μεταμεληθέντες, μηδὲν ὠφελήσωμεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ, ἐλαλήθη πανταχοῦ, ὅτι ἐκύησας σαρκί, τὸν τῶν ὅλων Ποιητήν, Θεοτόκε Μαρία, πανύμνητε, καὶ ἀπειρόγαμε.

χορὸς β'

Ἦχος λ̣ ᾠ Πα̣

Πατριαρχική Φόρμιξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.82*

Σ η με ρον ο Ι ου δας κα τα λιμ πα νει τον Δι

δα σκα α λον και πα ρα λαμ βα νει τον δι α α α α α

βο ο ο λον ^{π ρ} τυ φλου ται τω πα θει της φι λαρ γυ υ

ρι ι ι ας ^{χ ρ} εκ πι πτει του φω το ο ος ο ο ε σκο ο

τι σμε ε ε νος ^{π ρ} πως γαρ η δυ υ να το ο βλε ε ε

πειν ^{χ ρ} ο τον φω στη ρα πω ω λη η η σας τρι α α α κο

ον τα α αρ γυ ρι ι ι ων ^{π ρ} αλλ η μιν α νε τει ει

λεν ο πα θων υ περ του ου κο ο ο σμου ^{χ ρ} προς ον βο ο ο

η η σω μεν ^{χ ρ} ο πα θων και συμ πα θων ανθρω ω ποις δο

ο ξα σοι ^Δ

Cη με ρον ο Ι ου δας πα ρα ποι ει ται θε ο σε

βει ει αν ^{χ ρ} και αλ λο τρι ου ται του ου χα α ρι ι ι ι ι

σμα α α τος ^{π ρ} υ παρ χων μα α θη η τη η η ης

γι ι ι νε ται αι προ δο ο ο της εν η θει φι λι κω

ω ω δο ο λον υ υ πο κρυ υ υ πτει και προ τι

μα ται α φρο νως της του Δε σπο ο του α α γα α α

πης τρι α κοντα αρ γυ ρι ι α α ο δη γος γε νο

με ε νος συν ε ε δρι ι ου πα α ρα νο ο ο μου

η μεις δε ε χοντες σω τη ρι ι α αν τον Χρι στον αυ

τον δο ξα ασω μεν

Ἦχος ᾠ Πα

Πατριαρχική Φόρμιξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.83*

Τ ην φι λα δελ φι ανκτη σω με ε θα ως εν Χρι στω ω ω ω

α δελ φοι και μη το α συμ πα θες προς του ους πλη σι

ι ι ο ον η μων ι να μη ως ο δου λος κα τα

κρίθω μὲν ὁ ἀνελεεήηημων ^{π ρ} διὰ τὰ δὴ

να ἀ ἀ ρι ι ι ἀ ἀ ^{φ ρ} καὶ ὡς ὁ Ἰουδας μετὰ

με ἐληήθε ἐν τὲς μὴ δὲν ὡ ὡ φε λη ἡ ἡ σὼ ὡ ὡ

μὲν ^{χ π ρ}

Δὸ ξα Πατρι καὶ Ὑιὼ καὶ Ἀγιῶ Πνευ

μα τι ^{Δ δ}

Καὶ νυν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων

ἀμην ^{Δ δ}

Δεδοξασμενα περὶ σου ἐλαλήθη πανταχοῦ ὁ

τι ἐκυήσας σαρκι τῶν ὀλῶν ποιήτην ^{π ρ} Θεοῦ

το κε Μαρία ^{π ρ} παν ὑμνητε καὶ ἀπειρογάμει ^{π ρ}

Ἀντίφωνον ε'

ἤχος πλ.β'

Ὁ μαθητῆς τοῦ Διδασκάλου, συνεφώνει τὴν τιμὴν, καὶ τριάκοντα ἀργυρίους, πέπρακε τὸν Κύριον, φιλήματι
δολίῳ παραδούς αὐτόν, τοῖς ἀνόμοις εἰς θάνατον.

Σήμερον ἔλεγεν ὁ κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Ἦγγικεν ἡ ὥρα, καὶ ἔφθασεν Ἰούδας ὁ
παραδιδούς με, μὴ τίς με ἀρνήσῃται, βλέπων με ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐν μέσῳ δύο ληστῶν· πάσχω γὰρ ὡς
ἄνθρωπος, καὶ σώζω ὡς φιλόανθρωπος, τοὺς εἰς ἐμὲ πιστεύοντας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡ ἀρρήτως, ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα, τὸν κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε, τοὺς σὲ
μεγαλύνοντας.

χορὸς α'

Ἦχος λ π Πά

Πατριαρχικὴ Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.85*

Ο μαθητῆς της του ου ου Δι ι ι δα σκα α α λου συν
 ε φω ω ω νει τη ην τι μην και τρι ακον τα αρ
 γυ ρι ι ι οισ πεπρα κε ε ε τον Κυ υ υ ρι ι ι
 ον φι λη μα τι ι ι δο λι ι ι ω πα ρα
 δου ους αυ τον τοις α νο ο μοι οισ εις θα α α να α
 α τον

Σημερον ε λε γεν ο Κτι στης ου ρα νου ου και
 γης τοις ε αυ του ου ου μα α θη ταις ηγ γι κε ε

εν η ω ω ω ρα και ε φθα σεν Ι ου ου δα ας ο ο πα

ρα δι δου ου ους με μη τις με αρ νη ση ται

βλε πων με ε εν τω ω ω Σταυ ρω εν με σω δυ υ υ

ο ο λη στων πα σχω ω γαρ ως αν θρω ω προς και

σω ζω ως φι λα α αν θρω ω ω προς τους εις

ε με ε ε πιστε ε ευ ο ο ον τας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Θεοτοκίον

Η αρ ρη τως επ ε σχα των συ υλλα βου σα και τε

κου ου ου σα τον κτι στην τον ι δι ον Παρ θε νε σω

ζε τους σε ε με γα λυ νο ον τα ας

Ἀντίφωνον ς'

ἦχος βαρὺς

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας, παραδοῦναι τὸν Κύριον, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων Σωτῆρα τοῦ κόσμου, τὸν ἐκ πέντε ἄρτων, χορτάσαντα πλήθη. Σήμερον ὁ ἄνομος, ἀρνείται τὸν Διδάσκαλον, μαθητῆς γενόμενος, Δεσπότην παρέδωκεν, ἀργυρίῳ πέπρακε, τὸν μάννα χορτάσαντα τὸν ἄνθρωπον.

Σήμερον τῷ Σταυρῷ προσήλωσαν, Ἰουδαῖοι τὸν Κύριον, τὸν διατεμόντα τὴν θάλασσαν ῥάβδῳ, καὶ διαγαγόντα αὐτοὺς ἐν ἐρήμῳ. Σήμερον τῇ λόγχῃ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἐκέντησαν, τοῦ πληγαῖς μαστίξαντος, ὑπὲρ αὐτῶν τὴν Αἴγυπτον, καὶ χολὴν ἐπότισαν, τὸν μάννα, τροφήν αὐτοῖς ὀμβρήσαντα.

Κύριε ἐπὶ τὸ πάθος τὸ ἐκούσιον παραγενόμενος, ἐβόας τοῖς Μαθηταῖς σου· κἂν μίαν ὥραν οὐκ ἰσχύσατε, ἀγρυπνήσαι μετ' ἐμοῦ, πῶς ἐπηγγείλασθε ἀποθνήσκειν δι' ἐμὲ; κἂν τὸν Ἰούδαν θεάσασθε, πῶς οὐ καθεύδει, ἀλλὰ σπουδάζει προδοῦναι με τοῖς παρανόμοις; ἐγείρεσθε, προσεύξασθε, μὴ τίς με ἀρνήσῃται, βλέπων με ἐν τῷ σταυρῷ. Μακρόθυμε δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε Θεοτόκε ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς, χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου, χαῖρε Παρθένε, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουήλ, χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

χορὸς β'

ἦχος Γα

Πατριαρχικὴ Φόρμυξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.87*

Σ η με ρον γρη γο ρει ει ο Ι ου δας πα ρα δου ου

ναι τον Κυ ρι ον τον προ των αι ω νων Σω τη η ρα του

κο ο σμου τον εκ πεν τε α αρτων χορ τα α σαν τα πλη η

θη ση με ρον ο α νο μος αρ νει ται τον Δι δα σκα λον

μα θη της γε νο με νος Δε σπο την πα ρε δω κεν αρ γυ

ρι ω πε πρα α κε τον μαν να χορ τα σαν τα τον α ανθρω

πον

C η η με ρον τω Σταυ ρω προσ η λω σαν Ι ου δαι οι

τον Κυ ρι ον τον δι α τε μον τα την θα α λασ σαν ρα

α βδω και δι α γα γο οντα αυ του ους εν ε ρη η μω

ση με ρον τη λογ χη την πλευ ραν αυ του ε κεν τη σαν του

πλη γαις μα στι ξαντος υ περ αυ των την Αι γυ πτον και χο

λην ε πο τι ι σαν τον μαν να τρο φην αυ τοις ομ βρη η σαν

τα

K υ ρι ε ε πι το πα θος το ε κου σι ον πα ρα

γε νο μενος ε βο ο ασ τοις μα θη ται αις σου καν μι

αν ω ραν ουκ ι σχυ σα τε α γρυ πνη σαι μετ ε μου πως ε

πηγ γει λα σθε α πο θνη σκειν δι ε με καν τον Ι ου

δαν θε α σα σθε πως ου κα θε ευ δει αλ λα σπου δα α ζει

προ δου ναι με τοις πα ρα νο ο μοις ε γει ρε σθε

προ σευ ξα σθε μη τις με αρ νη σηται βλε πων με εν τω

Σταυ ρω μα κρο θυ με δο ο ξα σοι

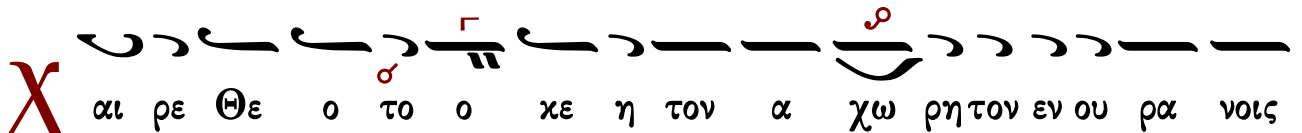
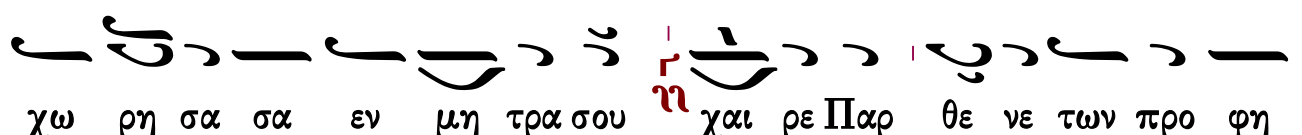
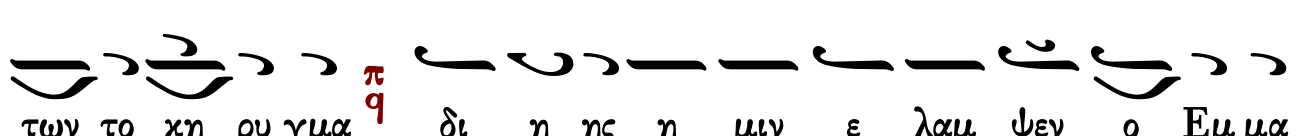
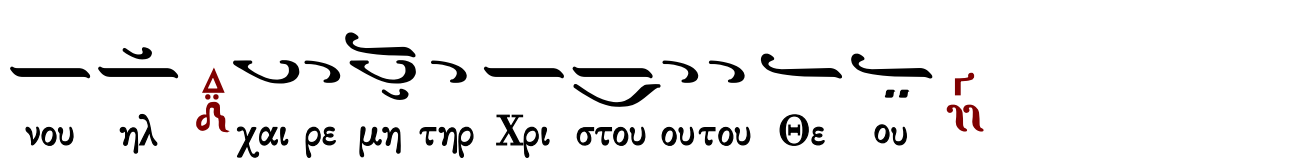
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

νων α μην

Θεοτοχίον

Χ αι ρε Θε ο το ο κε η τον α χω ρη τον εν ου ρα νοις

χω ρη σα σα εν μη τρα σου **η** και ρε Παρ θε νε των προ φη

των το κη ρυ γμα **π** δι η ης η μιν ε λαμ ψεν ο Εμ μα

νου ηλ **Α** και ρε μη τηρ Χρι στου ουτου Θε ου **η**

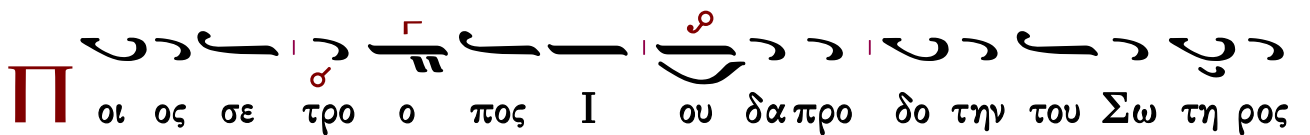
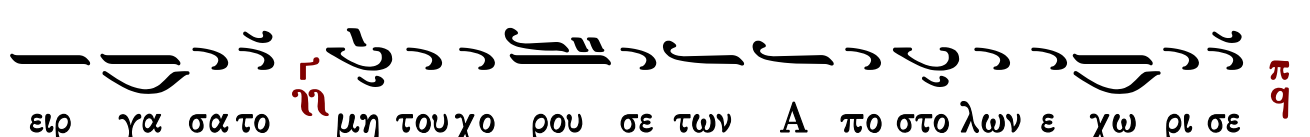
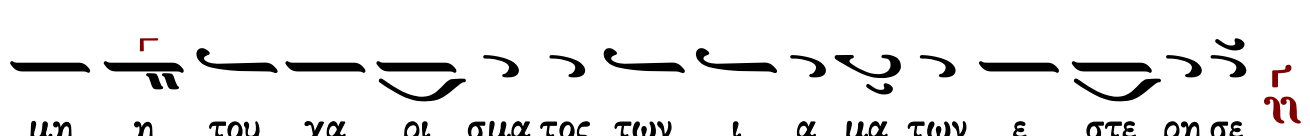

Κάθισμα, Ποῖός σε τρόπος

ἦχος βαρύς

Ποῖός σε τρόπος Ἰούδα, προδότην τοῦ Σωτῆρος εἰργάσατο; μὴ τοῦ χοροῦ σε τῶν Ἀποστόλων ἐχώρισε; μὴ τοῦ χαρίσματος τῶν ἱαμάτων ἐστέρησε; μὴ συνδειπνήσας ἐκείνοις, σὲ τῆς τραπέζης ἀπώσατο; μὴ τῶν ἄλλων νίψας τοὺς πόδας, τοὺς σοὺς ὑπερεῖδεν; ὦ πόσων ἀγαθῶν, ἀμνήμων ἐγένου! καὶ σοῦ μὲν ἡ ἀχάριστος, στηλιτεύεται γνώμη, αὐτοῦ δὲ ἡ ἀνείκαστος, μακροθυμία κηρύττεται, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ἦχος Γα

Πατριαρχική Φόρμιξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.89*

Π οι ος σε τρο ο πος Ι ου δα προ δο την του Σω τη ρος

ειρ γα σα το **η** μη του χο ρου σε των Α πο στο λων ε χω ρι σε **π**

μη η του χα ρι σμα τος των ι α μα των ε στε ρη σε **η**

μη συνδει πνη η σας ε κει ει νοις σε της τρα πε ζης α πω

σα το ^ημη των αλ λων νι ι ψας τους πο ο δας τους σου ους υ περ
 ει ει δεν ^ηω πο σων α γα θω ων α μνη μων ε γε
 ε νου ^ηκαι σου μεν η α χα ρι στος ^δστη λι τε
 ευ ε ται γνω ω μη αυ του δε η α νει κα στος μα κρο θυ μι
 α κη ρυτ τεται και το μεγα ε λε ο ο ο ος ^η

Ἀντίφωνον ζ'

ἦχος πλ.δ'

Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις, ἀνεχόμενος, οὕτως ἐβόας Κύριε· Εἰ καὶ ἐπατάξατε τὸν ποιμένα, καὶ διεσκορπίσατε τὰ δώδεκα πρόβατα τοὺς Μαθητάς μου, ἠδυνάμην πλείους, ἢ δώδεκα λεγεῶνας παραστῆσαι ἀγγέλων· ἀλλὰ μακροθυμῶ, ἵνα πληρωθῆ, ἃ ἐδήλωσα ὑμῖν διὰ τῶν προφητῶν μου, ἄδηλα καὶ κρύφια. Κύριε δόξα σοι.

Τρίτον ἀρνησάμενος ὁ Πέτρος, εὐθέως τὸ ῥηθὲν αὐτῷ συνῆκεν· ἀλλὰ προσήγαγέ σοι δάκρυα μετανοίας. Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὡς πύλην σωτήριον καὶ παράδεισον τερπνόν, καὶ φωτὸς αἰδίου, νεφέλην ὑπάρχουσαν, τὴν ἁγίαν Παρθένον ὑμνήσωμεν ἅπαντες, λέγοντες τὸ Χαῖρε αὐτῆ.

χορὸς α'

ἦχος λ π δ ἦ Νη

Πατριαρχική Φόρμυξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.90*

Τ οἰς συλ λα βου σι σε πα ρα α νο ο μοις α νε χο με
 νος ου τως ε βο ας Κυ υ υ ρι ι ι ε ^ηει και

ε πα τα ξα τε τον ποι οι με ε να και δι ε σχορ πι σα τε

τα δω δεκα προ βα α τα α τους μα θη η τα ας μου

η δυ να μην πλει ους η δω δεκα λε γε ε ω ω ω νας

πα α ρα α στη η ησαι α αγ γε ε ε λων αλ λα

μα α κρο θυ μω ι ι να πλη ρω θη α ε δη λω σα υ

μιν δι ι α α των Προ ο φη τω ω ω ν μου α δη η

λα α και κρυ φι ι α Κυ ρι ε δο ο ο ξα α α

σοι

Τ ρι τον αρ νη σα μενος ο ο Πε ε ε τρος ευ θε ως

το ρη η θε εν αυ τω ω συ νη η η κεν αλ

λα προ ση γα γε σοι δα κρυ α με τα α νοι οι οι

ας ο Θεος ι λα α σθη τι μοι και σω ω ω σο ο

ον με

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ωνων Α μην

Θεοτοκίον

Ω ς πυ υ λην σω τη ρι ον και Πα ρα δει στον τερ

πνον και φω τος α α ι δι ι ι ου νε φε ε λην

υ παρ χουσαν την α γι ι αν Παρ θε νον υ μνη η η

ησωμεν α παντες λε γον τες το χαι ρε αυ τη

Ἀντίφωνον η'

ἦχος β'

Εἶπατε παράνομοι· Τί ἠκούσατε παρὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, οὐ νόμον ἐξέθετο, καὶ τῶν, προφητῶν τὰ διδάγματα; πῶς οὖν ἐλογίσασθε Πιλάτῳ παραδοῦναι, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, καὶ λυτρωτὴν τῶν ψυχῶν

ἡμῶν.

Σταυρωθήτω ἔκραζον, οἱ τῶν σῶν χαρισμάτων ἀεὶ ἐντροφῶντες, καὶ κακοῦργον ἀντ' εὐεργέτου, ἠτοῦντο λαβεῖν, οἱ τῶν δικαίων φονευταί, ἐσιώπας δὲ Χριστέ, φέρων αὐτῶν τὴν προπέτειαν, παθεῖν θέλων, καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν, διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρός, πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης, μὴ παρίδης ἁμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σφύζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

χορὸς β'

Ἦχος Δι

Πατριαρχικὴ Φόρμιξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.92*

Εἰ πα τε πα ρα νο ο μοι τι η κου σα τε πα ρα του Σω
 τη ρος η μων ου νο μον ε ξε θε ε το και των προ
 φη τω ων τα δι δα α α γμα α α τα πως ουν ε
 λο γι σα α σθε Πι λα τω πα α α ρα δου ου ναι τον εκ
 Θε ου Θε ο ον Λο ο ο γον και λυ τρω τη ην των ψυ υ
 χω ω ων η η η μων

Σταυ ρω θη τω ε κ ρ α ζ ο ν ο ι τ ω ν σ ω ν χ α ρ ι σ μ α τ ω ν α
 ει ει ε ε εν τ ρ ω ω ν τ ε ς και κα κου ρ γ ο ν α ν τ ευ ε

ερ γε ε ε του η τουν το λα βειν οι των δι και αι αιων φο ο

νε ευ ται αι ε σι ω πας δε Χρι στε φε ρων αυ τω ω

ων την προ πε ε ε τει ει ει αν πα θει ει ν θε ε

ε λων και σωσαι η μα ας ως φι ι λα α αν

θρω ω ω προς

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων Α

μην

Ο τι ουκ ε εχομεν παρ ρη σι αν δι α τα πολ

λα η μω ων α μαρ τημα τα συ τον εκ σου γεν νη θεν

τα δυ σω πησον Θε ο το ο κε παρ θε νε πολ λα γαρ
 ι σχυ ει δε η σις μη τρος προς ευ με νει αν Δε σπο του
 μη πα ρι δης α μαρ τω λων ι κε σι ι ας η παν σε
 μνος ο τι ε λε η μων ε στι και σω ζειν δυ να με
 νος ο και πα θειν υ περ η μων κατα δε ζα μενος

Ἀντίφωνον θ'

ἦχος γ'

Ἔστησαν τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ. Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν, τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής, διὰ τοῦτο γρηγορεῖτε.

Ἔδωκαν εἰς τὸ βρωμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος· σὺ δὲ Κύριε ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Οἱ ἐξ ἔθνῶν ὑμνοῦμέν σε Θεοτόκε ἀγνή, ὅτι Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἔτεκες, τὸν ἐκ τῆς κατάρτας τοῦς ἀνθρώπους, διὰ σοῦ ἐλευθερώσαντα.

χορὸς α'

ἦχος Γα

Πατριαρχική Φόρμιξ
 Κωνσταντίνου Πρίγγου
 Μ.Εβδομάς 1969 σ.95*

Ε στη σαν τα τρι α κον τα αρ γυ ρι α την τι
 μην του τε τι μη με ε νου ο ον ε τι μη σαν το

α πο Υι ω ων Ισραηλ ^{π ρ} γρη γο ρει τε και προσ ευ χε σθε

ι να μη ει σελ θη τε εις πει ρα σμον ^{χ ρ} το μεν πνευ μα προ θυ

μον ^{χ ρ} η δε σα αρξ α σθε νης ^{χ ρ} δι α του το γρη γο ρει

τε ^{ρ η}

Ε ε δω καν εις το βρω μα μου χο λην ^{χ ρ} και εις την

δι ψαν μου ε πο τι σαν με ο ο ξος ^{π ρ} συ δε Κυ ρι ε α

να στη σον με ^{χ ρ} και αν τα πο δω ω σω αυ τοις ^{χ ρ η}

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^{χ ρ}

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Α μην ^{π ρ}

Θεοτοκίον

Ο ι ε ξ ε θ ν ω ν υ μ ν ο υ μ ε ν σ ε Θ ε ο τ ο κ ε Α

 γ ν η ^χ_q ο τ ι Χ ρ ι σ τ ο ν τ ο ν Θ ε ο ο ν η μ ω ν ε τ ε ε κ ε ς ^π_q τ ο ν

 ε κ τ η ς κ α τ α ρ α ς τ ο υ ς α ν θ ρ ω π ο υ ς δι α σ ο υ ε λ ε υ θ ε

 ρ ω ω σ α ν τ α ^ρ_η

Κάθισμα, Ὡ πῶς Ἰούδας

^{ἦχος πλ.δ'}

Ὡ πῶς Ἰούδας ὁ ποτέ σου μαθητής, τὴν προδοσίαν ἐμελέτα κατὰ σοῦ! συνεδείπνησε δολίως, ὁ ἐπίβουλος καὶ ἄδικος, πορευθεὶς εἶπε τοῖς Ἱερεῦσι· Τί μοι παρέχετε, καὶ παραδώσω ὑμῖν ἐκεῖνον, τὸν νόμον λύσαντα, καὶ βεβηλοῦντα τὸ Σάββατον; Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

ἦχος λ π δι Νη ^ρ

Πατριαρχική Φόρμυξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.96*

Ω π ω ς Ι ο υ δ α ς ο π ο τ ε σ ο υ ο υ μ α θ η τ η ς ^ρ_η τ η ν π ρ ο

 δ ο σ ι α ν ε μ ε λ ε τ α α κ α τ α σ ο υ ^ρ_η σ υ ν ε δ ε ι π ν η σ ε δ ο

 λ ι ω ς ο ε π ι β ο υ λ ο ς κ α ι α ι α δ ι κ ο ς ^ρ_η π ο ρ ε υ θ ε ι ς ε ι ε ι π ε

 τ ο ι ς ι ε ρ ε υ σ ι ^Δ_q τ ι μ ο ι π α ρ ε χ ε τ ε κ α ι π α ρ α δ ω σ ω

υ μιν ε ε κει νον ^ρτον τον νο μον λυ σαντα και βε βη

λουντατο ^Δ9 Σαβ βατον μα κρο θυμε Κυ υ ρι ε δο ξα ^χσοι οι

οι οι ^ρη

Ἀντίφωνον ι'

^ῥῆχος πλ.β'

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, γυμνὸς εἰς κρίσιν ἴστατο, καὶ ἐν σιαγόνι, ῥάπισμα ἐδέξατο, ὑπὸ χειρῶν ὧν ἐπλασεν, ὁ δὲ παράνομος λαός, τῷ σταυρῷ προσήλωσε, τὸν Κύριον τῆς δόξης, τότε τὸ καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ ἐσχίσθη, ὁ ἥλιος ἐσκότασε, μὴ φέρων θεάσασθαι, Θεὸν ὑβριζόμενον, ὃν τρέμει τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Ὁ μαθητῆς ἠρνήσατο, ὁ ληστῆς ἐβόησε· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Εἰρήνευσον τὸν Κόσμον, ὁ ἐκ Παρθένου καταδεξάμενος Κύριε, σάρκα φορέσαι ὑπὲρ δούλων, ἵνα συμφώνως, σὲ δοξολογοῦμεν φιλόανθρωπε.

χορὸς β'

Ἦχος λ ^π ^ρη Πά

Πατριαρχική Φόρμιξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.97*

Ο α να βαλ λο με νος φως ως ι μα τι ι ον

γυ μνος εις κρι ι σιν ι ι στα το και εν σι α γο

νι ρα πι σμα ε δε ξα α το υ πο χει ρω ων ων ε ε

πλα σε ^πο δε πα ρα α νο ο μο ο ος λα ος ^ρ

τω Σταυρω προς η λω σε το ο ον Κυ υ ρι ον της δο ο

ο ξης το τε το κα τα πε ε τα α σμα του Να

ου ε ε ε σχι ι ι σθη η ο η λι ος ε σκο ο ο

τα α α α α α σε μη φε ρων θε α σα α σθε Θε ο ον

υ υ υ βρι ζο ο ο με ε ε νον ον τρε ε ε μει

τα συ υμ πα α αν τα αυ τον προ οσ κυ νη η η σω ω

ω μεν

Ο μα θη της ηρ νη σα α το ο λη στης ε βο

ο ο η η η σε μνη σθη τι μου Κυ ρι ι ε εν τη

βα α σι λει ει ει α α α σου

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Αμην

Ει ρη νευ σο ον τον κο σμον ο εκ Παρ θε νου κα τα δε

ξα με νος Κυ ρι ε σαρ κα φο ρε σαι υ υ περ δου λων ι

να συμ φω ω νως σε δο ξο λο γου ου μεν φι λαν θρω ω

πε ε

Ἀντίφωνον ια'

ἦχος πλ.β'

Ἀντὶ ἀγαθῶν, ὧν ἐποίησας Χριστέ, τῷ γένει τῶν Ἑβραίων σταυρωθῆναί σε κατεδίκασαν, ὄξος καὶ χολὴν σε ποτίσαντες. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι οὐ συνῆκαν, τὴν σὴν συγκατάβασιν.

Ἐπὶ τῇ προδοσίᾳ οὐκ ἠρκέσθησαν Χριστέ τὰ γένη τῶν Ἑβραίων, ἀλλ' ἐκίνουν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, μυκτηρισμὸν καὶ χλεύην προσάγοντες. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι κενά, κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

Οὔτε γῆ ὡς ἐσείσθη, οὔτε πέτραι ὡς ἐρράγησαν, Ἑβραίους ἔπεισαν, οὔτε τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, οὔτε τῶν νεκρῶν ἡ ἀνάστασις. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι κενά, κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγνωμεν Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως, σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Α ν τι α α α γα θων ων ε ποι η σας Χρι στε τω ω

γε ε νει των Ε βραι αι αι ων σταυ ρω θη ναι σε

κα τε δι κα α σαν ο ξος και χο λη η ηην σε πο τι

ι ι ι σα α αν τες αλ λα δος αυτοις Κυ ρι ι ε κα

τα τα ερ γα αυ των ο τι ου συν η καν την σην

συ υγκατα α α βα α α σιν

Ε πι τη προ δο σι α ουκ ηρ κε ε σθη η σα α

αν Χρι στε τα α γε ε νη των Ε βραι αι αι ων αλλ

ε κι νουντας κε φα λας α αυ των μη κτη ρι σμον και

χλε ευ η η ην προ σα α α γο ο ον τες αλ λα

δος αυ τοις Κυ ρι ε κα τα τα ε ερ γα α α αυ

των ο τι κε να κα τα σου ε εμε λε ε ε τη η η

σαν

Ο υ τε γη η ω ω ως ε σει ει ει σθη ου τε πε

τραι ως ερ ρα α γη η η σαν Ε βραι αι ους ε ε

πει σαν ου τε του Να ου ου το ο κα τα πε ε ε ε τα

α α σμα ου τε των νε κρων η Α να α α στα α

α σις αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε κα τα τα ε

ερ γα α α αυ των ο τι κε να κα τα σου ε ε με λε

ε ε τη η η σαν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Αμην

Θεοτοκίον

Θε ον εκ σου σαρ κω θεν τα ε γνω μεν Θε ο το ο

κε Παρ θε νε μο νη α γνη μο νη ευ λο ο γη με νη

δι ο α παυ στως σε ε α νυ μνου ντες με γα λυ νο ο

με εν

Ἀντίφωνον ιβ'

ἦχος πλ.δ'

Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαίοις· Λαός μου τί ἐποίησά σοι, ἢ τί σοι παρηνώχλησα; τοὺς τυφλοὺς σου ἐφώτισα, τοὺς λεπρούς σου ἐκαθάρισα, ἄνδρα ὄντα ἐπὶ κλίνης ἠνωρθωσάμην. Λαός μου, τί ἐποίησά σοι, καὶ τί μοι ἀνταπέδωκας; ἀντὶ τοῦ μάννα χολήν, ἀντὶ τοῦ ὕδατος ὄξος, ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, σταυροῦ με προσηλώσατε· οὐκέτι στέγω λοιπόν, καλέσω μου τὰ ἔθνη, κἀκεῖνα με δοξάσουσι, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, κἀγὼ αὐτοῖς δωρήσομαι, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Σήμερον τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, εἰς ἔλεγχον ῥήγνυται τῶν παρανόμων· καὶ τὰς ἰδίας ἀκτῖνας, ὁ ἥλιος κρύπτει, Δεσπότην ὄρων σταυρούμενον.

Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραὴλ, Ἰουδαῖοι καὶ Φαρισαῖοι, ὁ χορὸς τῶν Ἀποστόλων βοᾷ πρὸς ὑμᾶς. Ἴδε λαός, ὃν ὑμεῖς ἐλύσατε, ἴδε ἀμνός, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, τάφῳ παρεδώκατε, ἀλλ' ἐξουσία ἑαυτοῦ ἀνέστη. Μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι· αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐν θαλάσῃ σώσας, καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψας, αὐτὸς ἐστιν ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Κόσμου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαίρε ἡ πύλη τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, ἣν ὁ Ὑψιστος μόνος διώδευσε, καὶ πάλιν ἐσφραγισμένην κατέλιπεν, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

χορὸς β'

Ἦχος λ π ρ Νη

Πατριαρχικὴ Φόρμιξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδόμας 1969 σ.101*

Τ α δε ε λε ε ε γει Κυ υ ρι ι ο ος τοις Ι ου ου ου
δαι αι αι οις ρι λα ο ος μου τι ε ποι η η σα α α
σοι η τι ι σοι πα ρη νω ω ω χλη η η σα ρι τους
τυ φλους σου ε ε ε φω τι ι σα α τους λε πρους σου ου
ε ε κα α θα α α ρι ι ι σα ρι αν δρα α ο ο ον
τα ρι ε πι κλι ι ι ι νη ης η νωρ θω σα α α
μην ρι λα ο ος μου τι ε ποι η η σα α α σοι ρι και τι
ι μοι αν τα πε ε ε δω ω ω κας ρι αν τι του μα αν
να χο λην ρι αν τι ι του ου υ υ υ δα το ος ο ο
ο ξος ρι αν τι του α γα α πα α αν με Σταυ ρω ω με προ

ση λω ω ω σα α α τε ^γ ουκ ε τι στε ε γω λοι

πον ^Δ κα λε σω μου τα α ε ε ε θνη ^β κα κει ει να α

με ε δο ο ξα α α σου ου ου ^Δ σιν τω Πα

τρι και τω Πνε ε ευ μα α α τι ^γ κα γω αυ τοις

δω ρη σο ο μαι ζω η η ην την αι ω ω ω νι ι ι

^γ ον ^Δ

C η με ρον του Να ου το κα τα πε τα α σμα ^β εις ε

λεγ χον ρη γνυ υ ται αι των πα ρα α νο ο μων ^γ και

τας ι δι ας α κτι ι ι να ας ^Δ ο η λι ο ος κρυ υ υ

πτει Δε σπο ο την ο ρων σταυ ρου ου ου με ε ε νον ^γ

O ι νο μο θε ται του ου Ισ ρα ηλ ^Δ Ι ου δαι οι και

Φα ρι ι σαι αι αι οι ο χο ρος των Απο ο στο ο λων βο

α α α προ ος υ μας ι δε Να ος ον υ μεις

ε ε ε λυ σα α τε ι δε Α μνος ον υ μεις ε σταυ ρω ω

ω σα α τε τα φω ω πα α ρε δω κα τε ε αλλ ε

ξου σι α α ε ε αυ του α α νε ε ε στη μη

πλα να α σθε Ι ι ι ι ου δαι αι αι οι οι αυ τος γαρ

ε στιν ο εν θα λα α σση η σω ω ω σας και αι αι αι ε εν

ε ρη μω ω ω θρε ε ε ψας αυ τος ε στιν η

ζω η η η και το φως και η η η ει ρη η η η

νη του ου ου κο ο ο σμου

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι ^Α δὲ

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Αμην ^γ δὲ

Θεοτοχίον

Χαι αι ρε η πυ υ λη του Βα σι λε ε ως της δο ξης

^Α δὲ ην ο Ύ ψι στος μο νος δι ω δευ σε ^γ δὲ και πα α

λιν ε σφρα γι σμε νην κα τε λι πεν εις σω τη ρι αν

των ψυ χω ων η μων ^γ δὲ

Κάθισμα, Ὅτε παρέστις

^{ἦχος πλ.δ'}

Ὅτε παρέστις τῷ Καϊάφα ὁ Θεός, καὶ παρεδόθη τῷ Πιλάτῳ ὁ Κριτής, αἱ οὐράναι δυνάμεις, ἐκ τοῦ φόβου ἔσαλεύθησαν, τότε δὲ καὶ ὑψώθη ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐν μέσῳ δύο ληστῶν, καὶ ἐλογίσθη μετὰ ἀνόμων ὁ ἀναμάρτητος, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον. Ἀνεξίκακε Κύριε, δόξα σοι.

^{ἦχος λ π δὲ Νη}

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.104*

Ο τε πα ρε στης τω Κα ι α φα α ο Θε ος ^γ δὲ

 και πα ρε δο θης τω Πι λα τω ω ο Κρι της αι ου ρα

 νι αι δυ να μεις εκ του φο βου ε σα α λευ θη σαν το τε ε δε

 υ ψω θης ε πι του ξυ λου εν με σω δυ υ ο λη

 στων και ε λο γι σθης με τα α νο μων ο α να μαρ

 τητος δι α το σω ωσαι τον αν θρωπον Α νε ξι κα

 κε Κυ υ ρι ε δο ξα σοι οι οι οι

Ἀντίφωνον ιγ'

ἤχος πλ.β'

Τὸ ἄθροισμα τῶν Ἰουδαίων, τῷ Πιλάτῳ ἠτήσαντο, σταυρωθῆναι σε Κύριε· αἰτίαν γὰρ ἐν σοὶ μὴ εὐρόντες, τὸν ὑπεύθυνον Βαραββᾶν ἠλευθέρωσαν, καὶ σὲ τὸν δίκαιον κατεδίκασαν, μαιφονίας ἔγκλημα κληρωσάμενοι. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε, τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν, ὅτι κενά, κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

Ὁν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει, καὶ πᾶσα γλῶσσα ὑμνεῖ, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν, καὶ Θεοῦ σοφίαν οἱ Ἱερεῖς ἐρράπισαν, καὶ ἔδωκαν αὐτῷ χολήν, καὶ πάντα παθεῖν κατεδέξατο, σῶσαι θέλων ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τῷ ἰδίῳ αἵματι, ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα, διὰ λόγου ὑπὲρ λόγον, τὸν κτίστην τὸν ἴδιον, αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

χορὸς α'

Ἦχος λ π Πά

Πατριαρχική Φόρμιξ
 Κωνσταντίνου Πρίγγου
 Μ.Εβδομάς 1969 σ.105*

Τ ο α θροι σμα α τω ω ω ν Ι ι ι ου δαι αι αι ω ν

τω Πι λα τω η τη σα αν το σταυ ρω θη η ναι αι αι σε

Κυ υ υ ρι ι ι ε αι τι αν γαρ εν σοι οι

μη η η ευ ρο ο ον τες τον υ πευ θυ νον Βα ραβ βαν

η λευ θε ε ε ρω ω ω σαν και σε τον δι και

ον κα τε δι ι κα σαν μι αι φο νι ας εγ κλη μα

κλη η η ρω σα α α με ε ε νοι Αλ λα δος αυ τοις

Κυ ρι ε το αν τα πο ο δο ο μα α α αυ των

ο τι κε να κα τα σου ου ε ε με λε ε ε τη η η

σαν

Ο ν παν τα φρι ισ σει ει ει και τρε ε ε μει και πα σα

γλωσ σα υ μνει Χρι στον Θε ου δυ να α μι ι εν και αι

Θε ου ου σο φι ι ι αν οι ι ε ρεις ερ ρα

α πι σαν και ε δω καν α αυ τω ω ω χο λην και παν

τα πα θειν κα τε δε ε ε ξα α α το σωσαι θε λων

η μας εκ των α νο μι ω ω ων η η η μων

τω ι δι ω αι μα τι ω ως φι λα α αν θρω ω ω

πος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων Α

μην

Θεοτοκίον

Θ ε ο το κε η τε κου σα δι ι α λο γου υ περ

λο ο ο γον τον Κτι στην τον ι δι ον αυ τον δυ

σω πει σωσαι τας ψυχας η η μωων

Ἀντίφωνον ιδ'

ἦχος πλ.δ'

Κύριε, ὁ τὸν Ληστὴν συνοδοιπόρον λαβὼν, τὸν ἐν αἵματι χεῖρας μολύναντα, καὶ ἡμᾶς σὺν αὐτῷ καταρίθμησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Μικρὰν φωνὴν ἀφῆκεν ὁ Ληστής ἐν τῷ σταυρῷ, μεγάλην πίστιν εὔρε, μιᾶ ῥοπή ἔσωθη, καὶ πρῶτος παραδείσου, πύλας ἀνοίξας εἰσῆλθεν. Ὁ αὐτοῦ τὴν μετάνοιαν προσδεξάμενος, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε ἡ δι' Ἀγγέλου, τὴν χαρὰν τοῦ Κόσμου δεξαμένη, χαῖρε ἡ τεκοῦσα, τὸν Ποιητὴν σου καὶ Κύριον, χαῖρε ἡ ἀξιωθεῖσα γενέσθαι, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

χορὸς β'

ἦχος λ π δι Νη

Πατριαρχικὴ Φόρμιξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδόμας 1969 σ.107*

Κυριε ο τον λη στην συ νο δοι πο ο ρον

λα βων τον εν αι μα τι χει ει ρας μο λυ υ υ να

α αν τα και η μας συν αυ τω κα α τα α ρι ι

ι θμη η η σον ως α γα θο ο ος και φι λα α αν

θρω ω ω προς

Μ ι κραν φω ω νην α φη κε εν ο λη στης ε εν τω

σταυ ρω με γα λην πι στιν ε ε ευ ρε ε μι α α

ρο πη ε ε σω ω ω θη και πρωτος πα ρα δει

σου πυ λας α νοι οι ξας ει εις η η ηλ θεν ο αυ του την

με τα νοι αν προσ δε ξα με ε νοος Κυ υ υ ρι ε δο ο ο

ξα α α σοι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Θεοτοχίον

Χ αι ρε η δι Α γ γε λου την χα ραν του κοσμου δε ξα με

 νη ^Δ και ρε η τε κου ουσατον Ποι η την σου και Κυ ριον ^ν και ρε

 η α ξι ω θει σα γε νε σθαι Μη τηρ Χρι στου του Θε ου

 ου ου ου ^ν

Ἀντίφωνον ιε'

ἦχος πλ.β'

Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. (γ') Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν ἀγγέλων βασιλεύς. Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις. Ῥάπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ. Ἦλοις προσηλώθη, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας. Λόγῃ ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου. Προσκυνοῦμέν σου τὰ πάθη Χριστέ. (γ') Δεῖξον ἡμῖν, καὶ τὴν ἐνδοξὸν σου Ἀνάστασιν.

Μὴ ὡς Ἰουδαῖοι ἐορτάσωμεν· καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστὸς ὁ Θεός, ἀλλ' ἐκκαθάρωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ, καὶ εἰλικρινῶς δεηθῶμεν αὐτῷ. Ἀνάστα Κύριε, σῶσον ἡμᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Ὁ Σταυρὸς σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου, καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν σταυρωθέντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

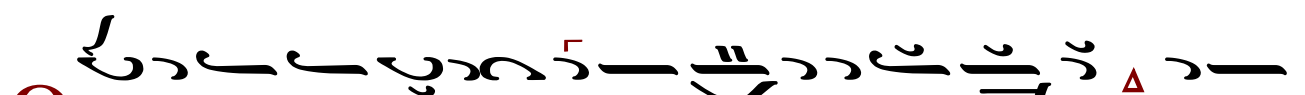
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ὁρῶσά σε κρεμάμενον, Χριστέ, ἢ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον ὁ ὄρω, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ πηγνύμενος, ζωῆς χορηγέ;

χορὸς α'

ἦχος λ π Πά

Πατριαρχικὴ Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.ΕΒδομάς 1969 σ.108*

 C η με ρον κρε μα ται αι αι ε ε ε πι ξυ λου ο εν

 υ υ δα α σι ι ι την γη ην κρε μα α α σας στε φα

 νον εξ α καν θω ων πε ρι τι ι ι ι θε ε ε

ται ο των Αγ γε ε λων Βα α σι λευς ψευ δη

πορ φυ υ υ ραν πε ρι βα αλλε ται ο πε ρι βα α αλλων

τον ου ρα α νον εν νε ε ε φε ε ε λαι αις

ρα πι σμα κα τε δε ξα α το ο εν Ι ορ δα νη ε

λευ θε ρω ω σας το ον Α δαμ η λοι οι οισ προ ο ο

ση λω ω ω θη ο Νυμ φι ι ι ι ι ο ο ος της Εκ

κλη σι ι ι ας λογ χη η η ε ε ε κεν τη η η

θη ο Υι ο ο ο ος της Παρ θε ε ε νου Προ

σκυ νου με εν σου τα πα α α θη η Χρι στε δει ει ει

ει ξον η η μιν και την εν δο ξο ον σου ου Α να α α

στα α α σιν

M η ως Ι ου δαι οι ε ορ τα σω μεν και γαρ το

Πα σχα α α η μων ^Δυ περ η μων ε τυ υ θη

η η Χρι στο ο ος ο ο Θε ος ^παλλ εκ κα θα ρω

μεν ε αυ τους α πο παν το ος μο ο ο λυ σμου ^Δκαι

ει λι κρι νως δε η θω ω ω ω μεν α αυ τω ^Δα

να στα Κυ υ ρι ε ^Δσω σον η μας ω ως φι λα α αν

θρω ω ω προς ^π

O Σταυ ρος σου ου Κυ υ ρι ι ε ^Δζω η η

και Α να α α στα α α σις υ υ πα αρ χει τω λα

ω ω ω σου ^πκαι επ αυ τω ω πε ε ε ποι θο ο ο

τες ^Δσε τον σταυ ρω θεν τα Θε ον η μω ων υ υ μνου

μεν ε λε ε η σο ον η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων Α μην

Θεοτοκίον

Ο ρω σα σε κρε μα μενον Χρι στε η σε κυ η σα

σα α νε βο ο α τι το ξε νον ο ο ρω μω στη ρι ον

Υι ε μου πως ε πι ξυ λου θνη σκεις σαρ κι πη γνυ με

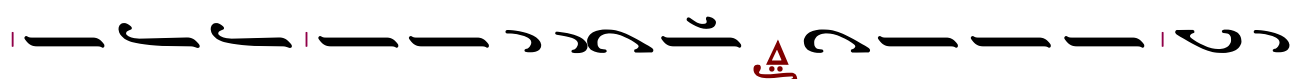

νος ζω ης χορη γε ε

Κάθισμα, Ἐξηγόρασας ἡμᾶς

ἤχος δ'
Ἐξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου Αἵματι, τῷ Σταυρῷ προσηλωθεῖς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεῖς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Ἦχος Δι

Πατριαρχική Φόρμιξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.111*

 ε ξη γο ρα σας η μας εκ της κα τα ρας του νο

 μου τω τι μι ω σου αι μα τι τω Σταυ ρω προσ η λω

 θεις και τη λογ χη κεν τη θεις την α θα να σι αν

 ε πη γα σας αν θρω ποις Σω τηρ η μων δο ξα Σοι

 οι οι

Μακαρισμοί

ἤχος δ'

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τοῦ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, παραδείσου γέγονεν ἀποικος, διὰ ξύλου δὲ σταυροῦ, ὁ ληστής παράδεισον ᾤκησεν. Ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος. Ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὠμολόγησε τὸν κρυπτόμενον. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Τὸν τοῦ νόμου ποιητὴν, ἐκ μαθητοῦ ὠνήσαντο ἄνομοι, καὶ ὡς παράνομον αὐτόν, τῷ Πιλάτου βήματι ἕστησαν, κραυγάζοντες· Σταύρωσον, τὸν ἐν ἐρήμῳ τούτους μανναδοτήσαντα. Ἡμεῖς δὲ τὸν δίκαιον, Ληστὴν μιμησάμενοι, πίστει κραζόμεν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Τῶν θεοκτόνων ὁ ἐσμός, Ἰουδαίων ἔθνος τὸ ἄνομον, πρὸς Πιλάτον ἐμμανῶς, ἀνακράζων ἔλεγε· Σταύρωσον, Χριστὸν τὸν ἀνεύθυνον. Βαραββᾶν δὲ μᾶλλον οὗτοι ἤτησαντο. Ἡμεῖς δὲ φθεγγόμεθα, Ληστοῦ τοῦ εὐγνώμονος, τὴν φωνὴν πρὸς αὐτόν. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ἡ ζωηφόρος σου πλευρά, ὡς ἐξ Ἐδέμ πηγὴ ἀναβλύζουσα, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστέ, ὡς λογικὸν ποτίζει παράδεισον, ἐντεῦθεν μερίζουσα, ὡς εἰς ἀρχὰς εἰς τέσσαρα Εὐαγγέλια, τὸν Κόσμον ἀρδεύουσα, τὴν κτίσιν εὐφραίνουσα, καὶ τὰ ἔθνη πιστῶς, διδάσκουσα, προσκυνεῖν τὴν βασιλείαν σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ἐσταυρώθης δι' ἐμέ, ἵνα ἐμοὶ πηγάσῃς τὴν ἄφεσιν, ἐκεντήθης τὴν πλευράν, ἵνα κρουνὸς ζωῆς ἀναβλύσῃς μοι, τοῖς ἡλοῖς προσήλωσαι, ἵνα ἐγὼ τῷ βάθῃ τῶν παθημάτων σου, τὸ ὕψος τοῦ κράτους σου, πιστούμενος κραῶ σοι ζωοδότα Χριστέ. Δόξα καὶ τῷ Σταυρῷ Σῶτερ, καὶ τῷ πάθει σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Σταυρουμένου σου Χριστέ, πᾶσα ἡ κτίσις βλέπουσα ἔτρεμε, τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεδονεῖτο φόβῳ τοῦ κράτους σου, φωστῆρες ἐκρύπτοντο, καὶ τοῦ Ναοῦ ἐρράγη τὸ καταπέτασμα τὰ ὄρη ἐτρόμαξαν, καὶ πέτραι ἐσχίσθησαν, καὶ Ληστής ὁ πιστός, κραυγάζει σοι σὺν ἡμῖν, Σωτὴρ τὸ μνήστητι.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ Σταυρῷ διέρρηξας Κύριε, καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκεῖσε τύραννον ἔδρασας, ρυσάμενος ἅπαντας ἐκ δεσμῶν θανάτου τῇ ἀναστάσει σου, δι' ἧς ἐφωτίσθημεν, φιλόθρωπε Κύριε, καὶ βοῶμέν σοι· Μνήστητι καὶ ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ τοῦ θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, καὶ ἐξαλείψας ὡς Θεός, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον Κύριε, Ληστοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ ἡμῖν παράσχου μόνε φιλόθρωπε, τοῖς πίστει λατρεύουσι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ βοῶσί σοι· Μνήστητι καὶ ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα πάντες τὸ ἅγιον, ὁμοφρόνως οἱ πιστοί, δοξολογεῖν ἀξίως εὐξώμεθα, Μονάδα Θεότητος, ἐν τρισὶν ὑπάρχουσαν ὑποστάσεις, ἀσύγχυτον μένουσαν, ἀπλήν, ἀδιαίρετον καὶ ἀπρόσιτον, δι' ἧς ἐκλυτρούμεθα, τοῦ πυρὸς τῆς κολάσεως.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν Μητέρα σου Χριστέ, τὴν ἐν σαρκὶ ἀσπύρωσ τεκοῦσάν σε, καὶ Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον μείνασαν ἀφθορον, αὐτὴν σοι προσάγομεν, εἰς πρεσβείαν Δέσποτα πολυέλεε, πταισμάτων συγχώρησιν, δωρήσασθαι πάντοτε, τοῖς κραυγάζουσι· Μνήστητι καὶ ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

χορὸς α'

Ἦχος δὲ βε

Πατριαρχικὴ Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.112*
Στίχοι: Κωνστ. Λάμπρου*

Ἐ ν τη βα σι λει α σου μνη σθη τι η μων Κυ
ρι ε ο ταν ελ θης εν τη βα σι λει α σου μα
κα ρι οι οι πτω χοι τω πνευ μα τι ο τι αυ των
ε στιν η βα σι λει α των ουρα νων

^χ Μ α κα ρι οι οι πεν θουν τες ο τι αυ

τοι πα ρα κλη θη σον ται ⁶ λ

^χ Μ α κα ρι οι οι πρα εις ο τι αυ τοι κλη ρο

νο μη σου σιτην γην ⁶ λ

Δ ι ι α ξυ λου ο Α δαμ πα ρα δει σου γε γο νεν α

ποι κος ⁶ λ δι ι α ξυ λου δε σταυ ρου ο λη στης πα ρα δει σον

ω κη σεν ο με εν γαρ γευ σα με νος εν το λην η

θε ε τη σε του ποι η σαν τος ο δε ε συ σταυ ρου με νος Θε

ον ω μο λο ο γη σε τον κρυ πτο με νον ⁶ λ μνη η σθη τι και

η μων Σω τηρ εν τη βα σι λει α σου ⁶ λ

^χ Μ α κα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων τες την

δι και ο συ νην ο τι αυ τοι οι χορ τα σθη σο

νται

Τ ο ον του νο μου ποι η την εκ μα θη του ω νη σαν

το α νομοι και ως πα ρα νομον αυ τον τω Πι λα του

βη μα τι ε στη σαν κραυ γα α ζον τες σταυ ρω σον τον

εν ε ρη μω του ουτους μαν να δο τη σαν τα η μει εις

δε τον δι και ον λη στην μι μη σα α μενοι πι στει

κρα ζο μεν μνη η σθη τι και η μων Σω τηρ εν τη Βα σι ι λει α

σου

Μ α κα ρι οι οι ε λε η μο νες ο τι

αυ τοι ε λε η θη σον ται

των θεεοκτων ο εσμος Ιουδαιων εθνος το

α νομον⁶ προ^λος Πιλα τονεμ μα νως α να κρα ζων ε ε

λε γε σταυ ρω σον Χρι στο ον τον α νευ θυ νον⁶ Βα ραβ^λ

βαν δε μα αλλον ου τοι η τη σαν το⁶ η μει εις δε φθηγ^λ

γο με θα λη στου του ευ γνω ω μονος την φω νην προς Αυ

τον⁶ μνη η σθη τι και η μων Σω τηρ εν τη Βα σι λει α σου⁶^λ

^λΜ α κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ δι α^λ ο

τι αυ τοι τον Θε ον ο ψον ται⁶^λ

Η ζω ω η φο ρος σου πλευ ρα ως εξ Ε δεμ πη γη

α να βλυ ζου σα⁶ την Ε εκ κλη σι αν σου Χρι στε ως λο

γι κον πο τι ζει πα ρα δει σον εν τε ευ θεν με ρι ζου

σα ως εις αρ χας εις τε εσσαρα Ευ αγ γε λι α τον κο

ο σμον αρ δευ ου σα την κτι σιν ευ φραι αι νου σα και τα

ε θνη πιστως δι δα α σκου σα προσ κυ νειν την βασι λει ανσου ⁶λ

^χ **Μ** α κα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ο τι

αυ τοι υι οι Θε ου κλη θη σονται ⁶λ

Ε ε σταυ ρω θης δι ε με ι να ε μοι πη γα σης την

α φε σιν ⁶λ ε ε κεν τη θης την πλευ ραν ι να κρου νους ζω

ης α να βλυ σης μοι τοις η η λοις προσ η λωσαι

ι να κα γω τω βα α θει των πα θη μα των σου το υ υ

ψος του κρα τους σου ⁶λ πι στου με νος κρα α ζω σοι ζω ο

δο τα Χρι στε δο ξα και τω Σταυ ρω Σω τερ και τω πα θει σου ⁶λ

Μ α κα ρι οι οι δε δι ω γμε νοι ε νε κεν

δι και ο συ νης ο τι αυ των ε στιν η Βα σι λει

α των ουρα νων

Σ τα αυ ρου με νου σου Χρι στε πα σα η κτι σις βλε που

σα ε τρε με τα α θε με λι α της γης δι ε δο νει το

φο βω του κρα τους σου φω στη η ρες ε κρυ πτον το και

του Να ου ερ ρα α γη το κα τα πε τασμα τα ο ο ρη

ε τρο μα ξαν και πε τραι ε σχι ι σθη σαν και λη στης

ο πι στος κραυ γα α ζει σοι συν η μιν Σω τηρ το μνη σθη τι

Μ α κα ρι οι ε στε ο ταν ο νει δι σω σιν

υ μας και δι ω ξω σι και ει πω σι παν πο νη

ρον ρη μα καθ υ μων ψευ δο ο με νοι ε νε κεν ε

μου ⁶λ

Tο ο χει ρο γρα φον η μων εν τω Σταυ ρω δι ερ ρη

ξας Κυ ρι ε ⁶λ και λο ο γι σθεις εν τοις νε κροις τον ε κει σε

τυ ραν νον ε δη σας ρυ σα α με νος α παν τας εκ δε

σμων θα να α του τη Α να στα σει σου δι η ης ε φω

τι σθη μεν φι λαν θρω πε Κυ υ ρι ε και βο ω μεν

σοι ⁶λ μνη η σθη τι και η μων Σω τη η ρεν τη Βα σι λει α σου ⁶λ

^χΧ αι ρε τε και α γα λ λι α σθε ο τι ο

μι σθος υ μων πο λυς εν τοις ου ρα νοις ⁶λ

Oυ υ ψω θεις εν τω Σταυ ρω και του θα να του λυ

σας την δυναμιν και εεξαλειψαςως Θεος το καθ

ημων χειρογραφον Κυριε Ληστου ουτην μετανοιαν ⁶ _λ

και ημιν παρασχουμο νεφι λανθρωπε τοις πιι

σται λατρευουσι Χριστε ο Θεος ημων και βοω

σι σοι ⁶ _λ μνη ησθητικαι ημων εντη Βασιιλει ασου ⁶ _λ

Δοοξα Πατριι και Υιω ⁶ _λ και Αγιω Πνευ

ματι ⁶ _λ

Τον Πατερα και Υιον ⁶ _λ και το Πνευμα παντες το Α

γιον ⁶ _λ οομοφρωνς οι πιστοι δοξολογειν αξιως

ευξωμεθα μοναδα Θεοτητος ⁶ _λ εν τρισιν υ

παρχουσαν υποστασειςιν ⁶ _λ ασυγχυτον μενου

σαν⁶ α πλην α δι αι αι ρε τον και α προ σι τον⁶

δι ης εκ λυτρου με θα του πυ ρο οστης κο λα σεως⁶

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Α μην⁶

Θεοτοκίον

Τ η ην Μη τε ρα σου Χρι στε την εν σαρ κι α σπο ρως

τε κου σαν σε⁶ και αι Παρ θε νον α λη θως⁶ και με τα το

κον μει να σαν α φθο ρον αυ τη ην σοι προ σα γο μεν⁶

εις πρε σβει αν Δε ε σπο τα πο λυ ε λε ε πται σμα α των

συγ χω ρη σιν⁶ δω ρη σα σθαι πα αντο τε τοις κραυ γα

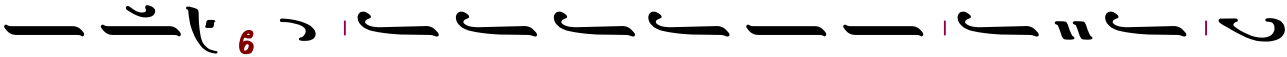

ζου σι⁶ μνη η σθη τι και η μων Σω τη ηρ εν τη βα σι ι λει α

σου⁶

Προκείμενον

Δ ι ε με ρι ι ι σαν το τα ι μα τι α μου ε

 αυ τοις ⁶ και ε πι τον ι μα τι σμο ον μου ε

 βα λον κλη ρον ⁶ (β')

- Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνα τι ἐγκατέλιπές με;

Δ ι ε με ρι ι ι σαν το τα ι μα τι α μου ε

 αυ τοις ⁶ και ε πι τον ι μα τι σμο ον μου ε

 βα λον κλη η ρο ο ο ο ον ⁶

Οἱ εἰρημοὶ τοῦ κανόνο

Ψδὴ ε'

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν σεαυτὸν, τῷ πεσόντι κενώσαντα ἀτρέπτως, καὶ μέχρι παθῶν, ἀπαθῶς ὑποκύψαντα, Λόγε Θεοῦ. Τὴν εἰρήνην παράσχου μοι φιλόανθρωπε.

Π ρος σε ορ θρι ι ζω τον δι ευ σπλα αγ χνι ι αν σε

αυ τον τω πε σον τι κε νω σαν τα α α τρε πτωσ και με

χρι πα θων α πα θως υ πο κυ ψαν τα Λο γε Θε ου την

ει ρη η η νην πα ρα σχου μοι φι λαν θρω ω πε ε

Ψδὴ η'

Στήλην κακίας ἀντιθέου, Παῖδες θεῖοι παρεδειγμάτισαν, κατὰ Χριστοῦ δὲ φρουαττόμενον ἀνόμον συνέδριον, βουλευέται κενά, κτεῖναι μελετᾷ, τὸν ζωῆς κρατοῦντα παλάμη· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας

Ἦχος λ π Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.119*

στη λην κα κι ας α αν τι Θε ου παι δεσ θει οι πα ρε ε

δει γμα τι σαν κα τα Χρι στου δε φρου ατ το μενον α

νο μον συν ε δρι ον βου λευ ε ται κε να κτει ναι με λε

τα τον ζω ης κρα τουν τα α πα λα μη ον πα σα κτι σις ευ

λο γει δο ξα ζουσα εις του ους αι ω νας

Ψδὴ θ'

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἦχος λ π Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.119*

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ραφιμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ο ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ νο ο με εν

Ἑξαποστειλάριον

ἦχος γ'

Τὸν Ληστήν αὐθημερόν, τοῦ παραδείσου ἠξίωσας Κύριε, κάμῃ τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, φώτισον καὶ σῶσόν με.

Ἦχος Γα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.120*

T ον λη στην αυθη με ρο ο ον του Πα ρα δει σου η

ξι ω σας Κυ υ ρι ε κα με τω ξυ λω

του ου Σταυ ρου φω τι σο ον και σω ω σον

με

Τον λη στην αυθη με ρο ο ον του Πα ρα δει σου η
 ξι ω σας Κυ υ ρι ε κα με τω ξυ λω
 του ου Σταυ ρου φω τι σο ον και σω ω σον
 με ε ε ε

Θεις τούς αίνους

Πασαπνοάριο

ἦχος γ'

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
 Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

ἦχος ἠ Γα

Κωνσταντῖνου Πρίγγου
 Αναστασιματάριον
 1952 σ.50*

Πα α α σα πνο ο η αι νε σα α α α τω το ον Κυ υ
 υ ρι ι ι ι ο ον αι νει τε τον Κυ υ υ
 ρι ον εκ τω ω ω ων ου ου ρα α α
 νω ων αι νει ει τε ε α αυ τον ε εν τοι οις υ

ψι ι ι ι στοι οϊς π ρ σοι πρε ε πει υ μνο ος τω ω

Θε ω η

Α ι νει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε ες οι αγ γε

ε λοι οι οι α α αυ του ου π ρ αι νει ει ει

τε α αυ τον πα α σαι αι αι δυ να α α μει εις α αυ

του ου π ρ σοι πρε ε πει υ μνο ος τω ω Θε ω η

ιδιόμελα

ἦχος γ'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Δύο καὶ πονηρὰ ἐποίησεν, ὁ πρωτότοκος υἱὸς μου Ἰσραὴλ, ἐμὲ ἐγκατέλιπε, πηγὴν ὕδατος ζωῆς, καὶ ὤρυξεν ἑαυτῷ φρέαρ συντετριμμένον, ἐμὲ ἐπὶ ξύλου ἐσταύρωσε, τὸν δὲ Βαραββᾶν ἠτήσατο, καὶ ἀπέλυσεν ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ, καὶ ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε· σὺ δὲ Ἰσραὴλ οὐκ ἐνετράπης, ἀλλὰ θανάτῳ με παρέδωκας. Ἄφες αὐτοῖς Πάτερ ἅγιε· οὐ γὰρ οἶδασι τί ἐποίησαν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἦχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ. τὸ ἴδιο

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ἐκαστον μέλος τῆς ἁγίας σου σαρκός, ἀτιμίαν δι' ἡμᾶς ὑπέμεινε, τὰς ἀκάνθας ἢ κεφαλὴ, ἢ ὄψις τὰ ἐμπτύσματα, αἱ σιαγόνες τὰ ραπίσματα, τὸ στόμα τὴν ἐν ὄξει κερασθεῖσαν χολὴν τῇ γεύσει, τὰ ὦτα τὰς δυσσεβεῖς βλασφημίας. Ὁ νῶτος τὴν φραγγέλωσιν, καὶ ἡ χεὶρ τὸν κάλαμον, αἱ τοῦ ὄλου σώματος ἐκτάσεις ἐν τῷ σταυρῷ, τὰ ἄρθρα τοὺς ἥλους, καὶ ἡ πλευρὰ τὴν λόγχην. Ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ παθῶν ἐλευθερώσας ἡμᾶς. Ὁ συγκαταβάς ἡμῖν φιλανθρωπία, καὶ ἀνυψώσας ἡμᾶς, παντοδύναμε Σωτῆρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, πᾶσα ἡ κτίσις βλέπουσα ἔτρεμε, τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεδονήθησαν φόβῳ τοῦ κράτους σου· σοῦ γὰρ ὑψωθέντος σήμερον, γένος Ἑβραίων ἀπώλετο, τοῦ ναοῦ τὸ καταπέτασμα, διερράγη διχῶς, τὰ μνημεῖα ἠνεώχθησαν, καὶ νεκροὶ ἐκ τῶν τάφων ἐξανέστησαν. Ἐκατόνταρχος ἰδὼν τὸ θαῦμα, ἐφριξε·

παρεστῶσα δὲ ἡ Μήτηρ σου, ἐβόα θρηνωδοῦσα μητρικῶς· Πῶς μὴ θρηνήσω, καὶ τὰ σπλάγχνα μου τύψω, ὄρωσά σε γυμνόν, ὡς κατάκριτον ἐν ξύλῳ κρεμάμενον; Ὁ σταυρωθεὶς καὶ ταφεὶς, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δύο καὶ πονηρὰ ἐποίησεν

Ἦχος

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.120*

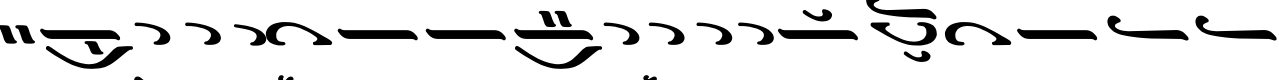
 Α ἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

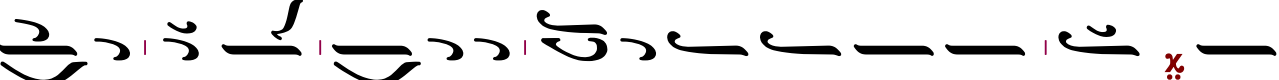
 του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω

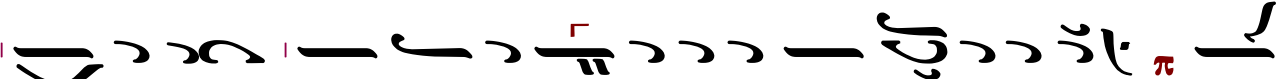
 συ νης αυ του **π** **q**

Δ υ υ ο και πο νη ρα ε ποι η σεν **π** **q** ο πρω το το

 κος υι ος μου Ισραηλ **π** **q** ε με ε εγ κα τε λι πε πη γη

 ην υ δατος ζω ης και ω ρυξεν ε αυ τω φρε αρ συν τε τριμ

 με ε νον ε με ε πι ξυ υ λου ε σταυ ρω σε **π** **q** τον

 δε Βα ραβ βαν η τη η σα το και α πε λυ υ σεν **π** **q** ε

 ξε στη ο ου ρα νο ος ε πι του το **π** **q** και ο η λι ος

 τας α κτι να ας α πε κρυ ψε **γ** **δ** συ δε Ισ ρα ηλ ουκ ε νε

τρα πης αλ λα θανατωμε πα ρε δω ω κας ^{π q} α φες αυ τοις Πα τερ

Α γι ε ^{χ q} ου γαρ οι δασι τι ε ποι οι η σαν ^{Γ η}

Α ^Γ ι ^χ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γ γος ^{χ q} αι

νει τε αυ τον ^{Γ χ q} εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α ρα ^{π q} το

ιδιο ^ϕ

Α ^ρ υ υ ο και πο νη ρα ε ποι η σεν ^{χ q} ο πρω το το

κος υ ος μου Ισραηλ ^{π q} ε με ε εγ κα τε λι πε πη γη

ην υ δατος ζω ης και ω ρυ ξεν ε αυ τω φρε αρ συν τε τριμ

με ε νον ε με ε πι ξυ υ λου ε σταυ ρω σε ^{χ q} τον

δε Βα ραβ βαν η τη η σα το και α πε λυ υ σεν ^{π q} ε

ξε στη ο ου ρα νο ος ε πι του το ^{χ q} και ο η λι ος

τας α κτι να ας α πε κρυ ψε ^{γ δ} συ δε Ισ ρα ηλ ουκ ε νε

τρα πης αλ λα θανατωμε πα ρε δω ω κας ^{π ρ} α φεσ αυ τοις Πα τερ

Α γι ε ^{χ ρ} ου γαρ οι δασι τι ε ποι οι η σαν ^{ρ η}

Ἐκαστον μέλος

Α ^ρ ι ^χ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω ^{χ ρ} αι

νει τε αυ τον ^{χ ρ} εν χορδαι αις και ορ γα α νω ^{π ρ}

Ε ^ρ κα στον με λος της α γι ας σου σαρ κος ^{χ ρ} α τι

μι αν δι η μας υ πε μει ει νε ^{π ρ} τας α καν θας η κε φα

λη ^{χ ρ} η ο ψις τα εμ πτυ σμα τα αι σι α γο νες τα

ρα πι σμα α τα ^{π ρ} το στο μα την εν ο ξει κε ρα σθει σαν

χο λην τη γε ευ σει ^{π ρ} τα ω τα τας δυσ σε βει εις βλα σφη

μι ας ο νω τος την φραγ γε λω σιν ^{χ ρ} και η χειρ τον κα λα

μον ^{π ρ} αι του ο λου σω ματος εκ τα σεις εν τω Σταυ ρω ^{χ ρ}

τα αρθρα τους η λους και η πλευρα την λο ογχηνη ^{π ρ} ο

παθων υπερ ημων και παθων ελευθερωσας η

μας ^{χ ρ} ο συγκαταβας ημιν φιλανθρωπια και ανυ

ψωσας ημας παντοδυναμε σωτηρη ελεησον ημας ^{ρ η}

Σταυρωθέντος σου Χριστέ

Α ι νει τε αυ τον εν κυμβαλοις ευηχοις ^{ρ ρ}

αι νει τε αυ τον εν κυμβαλοις αλαλαγμου πασα

πνοη αι νε σα ατω τον Κυριον ^{π ρ}

Σ ταυρωθεντος σου Χριστε ε πασα η κτισις βλεεπου

σα ετρεεμε ^{π ρ} τα θεμελια της γης διεδονη

θησαν φοοβω του κρατους σου ^{π ρ} σου γαρ υψωθεντος σημε

ρον γενοσ Εβραιων απωλεετο ^{π ρ} του Ναουτοκα

τα πε τα σμα δι ερ ρα α γη δι χως τα μνη μει
 α η νε ω χθη σαν και νε κροι εκτων τα φων ε ξα νε
 στη η σαν Ε κα τον ταρχος ι δων το θαυ αυ μα ε φρι
 ξε πα ρε στω σα δε η Μη τηρ σου ε βο ο α θρη νω
 δου σα μη τρι κως πω ως μη θρη νη σω και τα σπλαγ
 χνα μου τυ υ ψω ο ρω σα σε γυ μνον ως κα τα κρι τον εν
 ξυ υ λω κρε μα με ε νον ο σταυ ρω θεις και τα φεις και
 α να στας εκτων νε κρων Κυ υ ρι ε δο ο ξα σοι

Δόξα, Ἐξέδυσάν με (σύντομον)

ἦχος πλ.β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἐξέδυσάν με τὰ ἱμάτιά μου, καὶ ἐνέδυσάν με χλαμύδα κοκκίνην, ἔθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου, στέφανον ἕξ ἀκανθῶν, καὶ ἐπὶ τὴν δεξιάν μου χεῖρα, ἔδωκαν κάλαμον, ἵνα συντρίψω αὐτούς, ὡς σκεύη κεραμέως.

ἦχος λ' Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.123*

Δ ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι

ω και α γι ι ω Πνευ μα α α τι

Ε ξε δυ σα αν με τα ι μα α α τι α α α μου και

ε νε δυ σα α α αν με χλα α μυ υ υ υ δα α κοκ

κι ι ι νην ε θηκαν ε πι την κε φα λη η ην μου

ου στε φα νον ε εξ α α α καν θων και ε πι την δε

ξι ι α ανμου χει ει ει ρα ε ε δω κα αν κα α α

α λα α α μον ι να συν τρι ι ι ι ψω α αυ τους

ω ως σκε ευ η η κε ε ρα με ε ε ε ως

Δόξα, ἔξεδυσάν με ἕτερον (ἀργοσύνητομον)

ἦχος πλ.β'
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἐξέδυσάν με τὰ ἱμάτιά μου, καὶ ἐνέδυσάν με χλαμύδα κοκκίνην, ἔθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου, στέφανον ἕξ ἀκανθῶν, καὶ ἐπὶ τὴν δεξιάν μου χεῖρα, ἔδωκαν κάλαμον, ἵνα συντρίψω αὐτούς, ὡς σκεύη κεραμέως.

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.124*

Δ ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι ι και αι αι Υι υι

ω και α γι ι ω Πνευ μα α α τι

Ε ξε δυ σα α α α αν με τα ι μα α τι

α α α α μου ου και ε νε δυ σα α α α α

αν με χλα μυ υ υ υ δα α κο ο οκ κι ι ι ι

ι ι ι ι ι νην ε θη καν ε πι την κε φα λη η

η ην μου ου στε ε φα α α νον εξ α α α

καν θων και ε πι την δε ξι ι α αν μου ου χει ει ει ρα

ε ε δω κα α αν κα α α α λα α α μον ι να

συν τρι ι ι ι ι ψω α αυ του ου ου ου του ου ου ου

ους ω ω ω ως σχε ε ε ευ η κε ε ρα με ε ε

ε ε ως

Καὶ νῦν, Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα

ἦχος πλ.β'

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μαστίγωσιν, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπεστράφη ἀπὸ ἐμπτυσμάτων, βήματι Πιλάτου παρέστην, καὶ σταυρὸν ὑπέμεινα, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν.

ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.125*

Κ αὶ νῦ νῦ νῦ νῦν καὶ αὶ αὶ α εὶ καὶ εἰς τοὺς

αὶ αὶ ὦ ὦ ὦ νας τῶν αὶ ὦ ὦ ὦ νων α α α

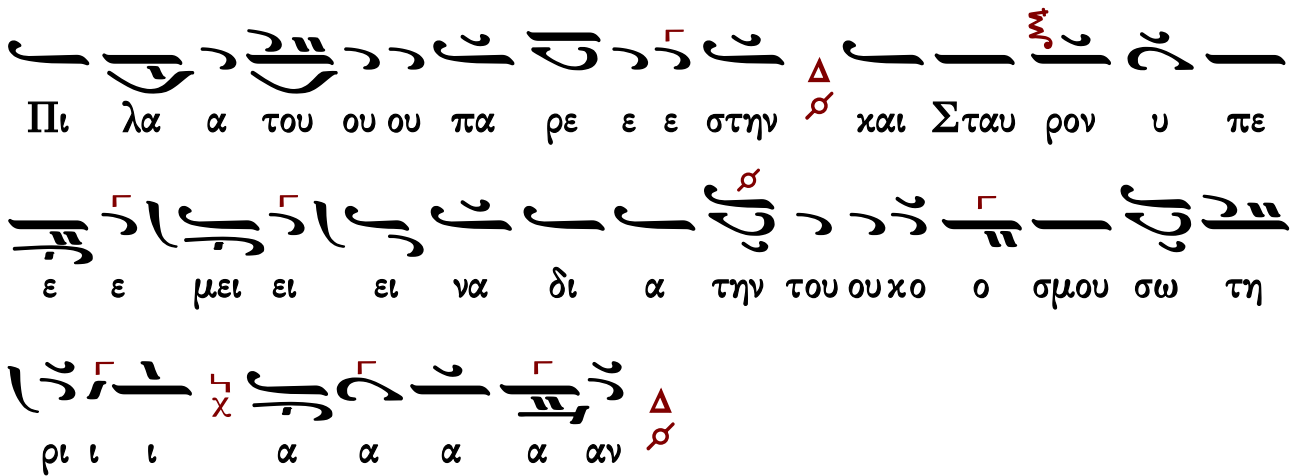
μήν

Τ ο ον νω ω το ο ον μου ε δω κα α α εἰς μα

στι ι ι ι γω ω ω σιν το δε προ ο ο σω πο

ο ον μου ουκ ἀπε στρα α α α α φη ἀ πο αἰ σχυ ὕ

ὕ νη η ης ἐμ πτυ ὕ σμα α α τω νων βη μα τι

Θίς τόν στίχον

ἦχος α'

Πᾶσα ἡ κτίσις, ἡλλιοῦτο φόβῳ, θεωροῦσά σε, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον Χριστέ. Ὁ ἥλιος ἐσκοτίζετο, καὶ γῆς τὰ θεμέλια συνεταράττετο, τὰ πάντα συνέπασχον, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι, δέκουσίως δι' ἡμᾶς ὑπομείνας, Κύριε δόξα σοι.

ἦχος β'

Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἐαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

Λαὸς δυσσεβῆς καὶ παράνομος, ἵνα τί μελετᾷ κενά; ἵνα τί τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, θανάτῳ κατεδίκασε; Μέγα θαῦμα! ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ Κόσμου, εἰς χεῖρας ἀνόμων παραδίδοται, καὶ ἐπὶ ξύλου ἀνυψοῦται ὁ φιλόνηρωπος, ἵνα τοὺς ἐν Ἄδῃ δεσμώτας ἐλευθερώσῃ, κράζοντας. Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Ἔδωκαν εἰς τὸ βρωμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

Σήμερον σὲ θεωροῦσα, ἡ ἀμεμπτος Παρθένος ἐν Σταυρῷ, Λόγε ἀναρτώμενον, ὀδυρομένη μητρῷα σπλάγχχνα, ἐτέτρωτο τὴν καρδίαν πικρῶς, καὶ στενάζουσα ὀδυνηρῶς ἐκ βάθους ψυχῆς, παρειὰς σὺν θριξὶ καταξαίνουσα, κατετρύχετο, διὸ καὶ τὸ στήθος τύπτουσα, ἀνέκραγε γοερῶς. Οἶμοι θεῖον Τέκνον! οἶμοι τὸ φῶς τοῦ κόσμου! τί ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν μου, ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ; ὅθεν αἰ στρατιαὶ τῶν ἀσωμάτων, τρόμῳ συνείχοντο λέγουσαι. Ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, κρεμάμενον Χριστέ, σὲ τὸν πάντων κτίστην καὶ Θεόν, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, ἔβόα, πικρῶς. Υἱέ μου, ποῦ τὸ κάλλος ἔδυσ τῆς μορφῆς σου; οὐ φέρω καθορᾶν σε, ἀδίκως σταυρούμενον, σπεῦσον οὖν ἀνάστηθι, ὅπως ἴδω ἀγάγῃ, σοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον ἐξανάστασιν.

ἰδιόμελα

Πᾶσα ἡ κτίσις

ἦχος ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
 Μ.Εβδομάς 1969 σ.125*

Π α σα η κτι σις η λ λ ο ι ου το ο φο ο ο βω π θε ω ρου

ου σα α σε εν Σταυ ρω κρε μα α με νο ο ο ν

Χρι ι ι στε ο η λι ι ο ο ο ο ς ε ε σχο

τι ι ι ι ζε ε ε το ο και γης τα θε με ε λι ι

* α συν ε τα ρα α α α α α τ τε ε

το τα παν τα συν ε ε ε πα α α σχον τω τα πα

αν τα α κτι ι ι σα α αν τι ο ε κου σι ως

δι η μας υ υ πο ο μει ει ει να ας Κυ υ ρι ι ι

ε δο ο ο ξα α α σοι

* και ούτω α συ νε ε τα ρα α α τ τε ε ε

Λαός δυσσεβής

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.126*

Δι εμε ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ

τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μου ε ε βα

α α λον κλη η ρον

Λα ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο μος ι

να τι με λε τα α α κε ε ε να ι να τι

την ζω ην των α α πα α αν των θα να α τω ω κα τε δι

ι ι κα α α σε με ε γα α α θα α αυ μα α

ο τι ο κτι στης του κο σμου εις χει ρας α νο ο μων

πα ρα δι ι ι δο ο ο ται και ε πι ξυ λου α

νυ ψου ται ο φι λα α αν θρω πος ι να τους εν

Α δη δε σμω τας ε λευ θε ρω ω σης κρα α α ζο ο

ον τας μα κρο θυ με Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α

α σοι

Σήμερον σὲ θεωροῦσα

Ε δω καν εις το βρω μα μου χο λην και εις την

δι ψανμου ε πο τι ι ι σα α ανμε ο ο ξος

C η με ρον σε θε ω ω ρου ουου σα η α α με ε

εμ πτο ο ος Παρ θε ε νος εν Στα αυ ρω λο ο γε ε α

ναρ τω ω ω με ε ε νον ο δυ ρο με ε νη μη

τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε τε τρω το την καρ δι ι

ι α αν πι ι κρω ως και στε ε να α ζου ου σα ο

δυ υ νη ρως εκ βα α α θου ους ψυ χης πα

ρει ας συν θρι ξι κα τα ξε νου σα α α α κα τε τρυ

υ υ χε ε ε το δι ο και το στηθος τυ πτου

ουσα α νε ε κρα γε ε γο ε ρως οι μοι θει ει ο ο

ον τε ε ε κνο ον οι μοι τω φω ω ω ως του ου ου κο

ο ο σμου ου τι ε δυς εξ ο φθα αλ μω ωων μου ο Α μνος

του Θε ου ο ο θεν αι στρα τι αι των Α σω ω μα α α

των τρο μω συν ει χο ον το λε ε ε γου ου ου σαι

α κα τα λη πτε Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α

σοι

Ἐπί ξύλου βλέπουσα

Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων

ειρ γα σα το σω τη ρι ι αν εν με σω τη ης γης

Ε πι ξυ λου βλε που ου σα κρε μα α με ε νον Χρι στε

ω ω και α γι ι ω ω Πνε ε ε ε ε ε ε ευ μα α

α α α λα α α τι

Κ υ υ υ ρι ι ι ε α να βαι νον το ο ος

σου ου εν τω ω Στα αυ ρω ω ίω ω ω ω ω φο

ο ο βο ο ο ο ο ος και αι αι αι αι τρο ο ο

φο βο ος και αι τρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο μος ε πε

πε σε ε ε ε τη η κτι ι ι σει ει και την γην με

εν ε ε κω ω ω ω ω ω ω λυ υ υ ε ες κα τα

πι ει ει ν του ος στα α αυ ρου ου ου ουν τα α α ας

σε τω δε Α α α α δη ε πε ε τρε πες α

να πεμ πειν του ου ου ος δε ε σμι ι ι ου ος εις

α να γεν νη η σι εν βρο ο τω ω ἰω ω ω ω νων ^{γ'}η Κρι

τα ζω ω ω ν τω ω ω ω ν και αι αι αι αι αι αι νε

ε ε ε και νε ε κρω ω ἰω ω ω ω νων ^{δ'}ζω η η ν η η λ

θε ες πα α ρα α σχει ει ἰει ει ει ει ει εν και ου ου θα

α α α α α να α α α α ἰα α α α α και αι ου ου

θα α α α α α α να α τον ^αφι λα α α α α

α α αν θρω ω ω ω ω πε ε ε ε ε ε ^{ε λ}δο ο ο ο ο

ξα α α α α α α α α δο ο ξα σοι ^γη

Καὶ νῦν, Ἦδη βάπτεται κάλαμος

^{ἦχος πλ.δ'}

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἦδη βάπτεται κάλαμος ἀποφάσεως, παρὰ κριτῶν ἀδίκων, καὶ Ἰησοῦς δικάζεται, καὶ κατακρίνεται Σταυρῷ, καὶ πάσχει ἡ κτίσις, ἐν Σταυρῷ καθορῶσα τὸν Κύριον. Ἀλλ' ὁ φύσει σώματος δι' ἐμὲ πάσχων, ἀγαθὲ Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος λ π δι Νῆ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.131*

Και νυ υν και α α ει και εις του ουους αι αι ω

ω ω νας των αι ω ω ω ω νων α α α μην

Η η η η δη η βα α πτε ται αι αι κα α

α α α α α λα α α μο ος α α πο ο φα α α

α α α α α σε ε ε α πο φα α σε ως πα α ρα κρι ι

τω ω ω ω πα ρα α α κρι τω ω ω ν α α δι ι ι ι ι

ι ι α α δι ι ι ι ι κων και αι Ι η η η η

σου ου ου ου ου ους δι κα α α α α α α α ζε ε

ε ε δι κα α ζε ε ε ται και κα τα κρι ι ι

ι ι ι νε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ται Στα α α α α αυ ρω ω ω ω ω ω και

αι αι αι πα α α α α α χει ει ει ει ει ει ει πα

σχει ει η η κτι ι ι ι ι ι ι ι ι σις εν Σταυ

ρω ω ω ω ω κα θο ρω ω χω ω ω ω ω ω

ω ω ιω ω ω ω σα τον Κυ υ ρι ι ι ι τον Κυ υ ρι

ον αλ λο ο φυ υ υ υ υ υ υ υ αλλ ο φυ υ υ

υ υ υ σει ει ιει ει ει ει ει σω ω ω μα α α α

α α α α ια α α α α α α α α α α τος δι ι

ε ε ε ε ε δι ε ε με ε ε ε ε ε ε πα

α α α α α α α α α α σχω ων α α γα α θε

ε ιε ε ε ε ε Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ε ε ε ε ε ε δο ο ο ο ξα α α α α α

α α α α α δο ο ξα α σοι οι οι οι δι

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Παρασκευῆ

Ἀκολουθία τῶν Μεγάλων ὠρῶν

Ὦρα Α'

ἦχος πλ.δ'

Σήμερον τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, εἰς ἔλεγχον ῥήγνυται τῶν παρανόμων, καὶ τὰς ἰδίας ἀκτῖνας, ὁ ἥλιος κρύπτει, Δεσπότην ὄρων σταυρούμενον.

Ἴνα τί ἐφρούραζαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγῆν, ἤχθης Χριστέ βασιλεῦ, καὶ ὡς ἀμνὸς ἄκακος, προσηλώθης τῷ σταυρῷ, ὑπὸ τῶν παρανόμων ἀνδρῶν, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φιλόανθρωπε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις, ἀνεχόμενος οὕτως ἐβόας Κύριε· εἰ καὶ ἐπατάξατε τὸν ποιμένα, καὶ διεσκορπίσατε τὰ δώδεκα πρόβατα τοὺς Μαθητάς μου, ἠδυνάμην πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας, παραστήσαι ἀγγέλων· ἀλλὰ μακροθυμῶ, ἵνα πληρωθῆ, ἃ ἐδήλωσα ὑμῖν διὰ τῶν προφητῶν μου, ἄδηλα καὶ κρύφια. Κύριε δόξα σοι.

χορὸς α'

ἦχος λ π δι Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.133*

C η με ρον του Να ου το κα τα πε ε ε τα α α σμα
 εις ε λεγ χον ρη γνυ υ υ ται αι αι των
 πα α ρα α α νο ο ο ο μων και αι τας ι δι
 ας α α κτι ι ι να ας ο η η λι ο ος κρυ υ υ πτει

Δε σπο ο την ο ρων σταυ ρου ου ου με ε ε ε ε νον

να τι ε φρυ α ξαν ε θνη και λα οι ε με

λε ε τη σαν κε να α

ω ς προ ο βα τον ε πι σφα γην η χθης Χρι στε

ε ε Βα σι ι ι λευ και αι ως α α μνο ος α

κα α κος προ ση λω θης τω Σταυ ρω υ πο τω ων πα α

ρα α νο ο ο μων α α αν δρων δι α τας α

μαρ τι ι ας η μων φι λα α αν θρω ω ω ω πε

Ἦχος λ π ς Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.134*

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω και α γι ι

ι ω Πνε ε ε ε ευ μα α α α τι

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω ω νων α α α μην

Τοις συλ λα βου σι σε πα ρα α νο ο ο μοις α νε χο

μενος ου τως ε βο ας Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ει και

ε πα τα ξα τε τον ποι οι με ε ε να και δι ε σχορ πι

σα τε τα δω δε κα προ βα α τα α α τους μα α θη η

η τα α α ας μου η δυ να μην πλει ους η δω δε κα

λε γε ε ω ω ω νας πα α ρα α στη η η η η

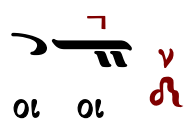
σαι Α α αγ γε ε ε ε λων αλ λα α μα α κρο θυ

μω ι να πλη ρω θη α ε δη λω σα υ μιν δι ι α α

των Προ ο φη η η τω ω ω ν μου α δη η λα α και

 κρυ φι α α ^δ Κυ ρι ε δο ο ο ξα α α α σοι οι

 οι οι ^ν

Ψα Γ'

ἦχος πλ.δ'

Διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ὁ φίλος σου καὶ ὁ πλησίον Πέτρος, ἠρνήσατό σε Κύριε, καὶ ὀδυρόμενος οὕτως ἐβόα· Τῶν δακρύων μου μὴ παρασιωπήσης· εἶπα γὰρ φυλάξαι τὴν πίστιν οἰκτίρμον, καὶ οὐκ ἐφύλαξα, καὶ ἡμῶν τὴν μετάνοιαν, οὕτω δέξαι, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρὸ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ, στρατιωτῶν ἐμπαιζόντων σε Κύριε, αἱ νοεραὶ στρατιαὶ κατεπλήττοντο· ἀνεδήσω γὰρ στέφανον ὕβρεως, ὁ τὴν γῆν ζωγραφήσας τοῖς ἀνθεσι, καὶ τὴν χλαῖναν χλευαζόμενος ἐφόρεσας, ὁ νεφέλαις περιβάλλων τὸ στερέωμα· τοιαύτη γὰρ οἰκονομία, ἐγνώσθη σου ἡ εὐσπλαγχνία, Χριστέ, τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

ἦχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐλκόμενος ἐπὶ σταυροῦ, οὕτως ἐβόας Κύριε· Διὰ ποῖον ἔργον, θέλετέ με σταυρῶσαι Ἰουδαῖοι; ὅτι τοὺς παραλύτους ὑμῶν συνέσφιγξα; ὅτι τοὺς νεκρούς, ὡς ἐξ ὕπνου ἀνέστησα; Αἰμόρρουν ἰασάμην, Χαναναίαν ἠλέησα, διὰ ποῖον ἔργον θέλετέ με φονεῦσαι Ἰουδαῖοι; ἀλλ' ὄψεσθε εἰς ὃν νῦν ἐκκεντᾶτε, Χριστὸν παράνομοι.

χορὸς β'

ἦχος λ̣ ρ̣ Νη̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.135*

Δ ι α τον φο βον των Ι ι ου δαι αι αι ω νων

 ο φι ι ι λο ο ο ος σου και ο πλη σι ι ι ο ον Πε

 ε ε τρος ηρ νη η σα το σε Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

 και αι ο δυ ρο με ε νο ος ου τω ως ε ε βο ο ο

α α των δα κρυ ω ω ν μου μη η η η η πα α ρα

σι ι ω ω ω πη η η η σης ει πα γα α αρ φυ υ

λα α α ξαι την πι στι ιν Οι οι κτι ι ιρ μο ον και αι

ου ουκ ε ε φυ υ υ λα α α α ξα και η μω ω ντην

με ε ε τα νοι οι οι αν ου τω ω δε ε ε ξαι και αι ε

λε ε η σο ο ο ν η η η η μας

Τ α ρη μα τα μου ε νω τι σαι Κυ ρι ε ε ε

συ υ νες τη ης κραυ αυ αυ γη η η ης μου

Π ρο του τι μι ι ου ου σου Σταυ ρου στρα τι ω

των εμ παι ζο ο ντων σε ε ε Κυ ρι ι ε ε αι νο ε

ραι αι στρα τι ι αι αι κα τε πλη η η τ το ο ο ο ν το

α νε δη σω ω γαρ στε ε φα α νο ο ν υ υ υ βρε

ε ε ε ως ^Δο την γη ην ζω γρα α φη η σας τοις α

α αν θε ε ε ε σι ^γ και την χλαι ναν χλευ α ζο μενος

ε ε ε φο ρε ε σας ^β ο νε φε ε λαις πε ρι βα αλλων το

στε ρε ε ε ω ω ω ω μα ^γ τοι αυ τη γαρ οι

οι κο ο νο ο μι ι ι α α ^Δ ε γνωθη η σου η ευ

σπλαγ χνι ι α Χρι στε ε ε ^Δ το με γα α ε ε ε

λε ε ος δο ο ο ξα α α α σοι ^γ

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.137*

^Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι ^π

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νων α α μην π q

ε ελ χο ο ο ο ο με ε ε ε ε νος ε πι ι Στα π q

αυ ρου ου ου τως ε βο α ας Κυ υ υ ρι ι ι ι ε x q

δι α ποι ον ε ε ε ε ερ γον θε λε τε με στα αυ ρω Δ

ω σαι Ι ι ουου ου δαι αι αι αι οι ο ο ο ο ο π q

τι ι τους πα α ρα α λυ τους υ μων συυν ε ε ε π q

σφι ι ι ι γ ξα ο τι τους νε κρους ως εξ υ πνου ου α x q

νε ε ε ε ε ε στη η η η σα αι μορ ρουν ι α α σα π q

α α α α μην Χα να ναι αι αι α αν η λε ε ε ε ε

η η η η σα δι α ποι οι ο ον ερ γον θε ε λε π q

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε x q

φο ο ο νε ε ευσαι Ι ι ι ου δαι αι αι αι οι ^{π ρ} α

αλλ ο ο ο ψε ε ε σθε εις ον νυν εκ κε εν τα α α τε Χρι

στον πα ρα α νο μοι οι οι οι οι οι οι οι ^{π ρ}

Ψα CΤ'

ἦχος πλ.δ'

Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαίοις· Λαός μου, τί ἐποίησά σοι, ἢ τί σοι παρηνώχλησα; τοὺς τυφλοὺς σου ἐφώτισα, τοὺς λεπρούς σου ἐκαθάρισα, ἄνδρα ὄντα ἐπὶ κλίνης ἠνωρθωσάμην. Λαός μου, τί ἐποίησά σοι; καὶ τί μοι ἀνταπέδωκας; ἀντὶ τοῦ μάννα, χολήν, ἀντὶ τοῦ ὕδατος, ὄξος, ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, σταυροῦ με προσηλώσατε· οὐκέτι στέγω λοιπόν, καλέσω μου τὰ ἔθνη, κἀκεῖνά με δοξάσουσι σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, κἀγὼ αὐτοῖς δωρήσομαι, ζῶν τὴν αἰώνιον.

Ἔδωκαν εἰς τὸ βρωῖμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραὴλ, Ἰουδαῖοι καὶ Φαρισαῖοι, ὁ χορὸς τῶν Ἀποστόλων, βοᾷ πρὸς ὑμᾶς· Ἴδε ναός, ὃν ὑμεῖς ἐλύσατε. Ἴδε ἄμνος, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, τάφῳ παρεδώκατε, ἀλλ' ἐξουσία ἑαυτοῦ ἀνέστη. Μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι· αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐν θαλάσῃ σώσας, καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψας, αὐτὸς ἐστιν ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου.

ἦχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε χριστοφόροι λαοὶ κατίδωμεν, τί συνεβουλεύσατο Ἰούδας ὁ προδότης, σὺν ἱερεῦσιν ἀνόμοις, κατὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, σήμερον ἔνοχον θανάτου, τὸν ἀθάνατον Λόγον πεποιήκαν, καὶ Πιλάτῳ προδόντες, ἐν τόπῳ Κρανίου ἐσταύρωσαν, καὶ ταῦτα πάσχων, ἐβόα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν λέγων· Ἄφες αὐτοῖς Πάτερ τὴν ἁμαρτίαν ταύτην, ὅπως γινῶσι τὰ ἔθνη, τὴν ἐκ νεκρῶν μου Ἀνάστασιν.

χορὸς α'

ἦχος λ π ρι Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.101*

Τ α δε ε λε ε ε γει Κυ υ ρι ι ο ος τοις Ι ου ου ου

δαι αι αι οισ ρι λα ο ος μου τι ε ποι η η σα α α

σοι η τι ι σοι πα ρη νω ω ω χλη η η σα τους

τυ φλους σου ε ε ε φω τι ι σα α τους λε πρους σου ου

ε ε κα α θα α α ρι ι ι σα αν δρα α ο ο ον

τα ε πι κλι ι ι ι νη ης η νωρ θω σα α α

μην λα ο ος μου τι ε ποι η η σα α α σοι και τι

ι μοι αν τα πε ε ε δω ω ω κας αν τι του μα αν

να χο λην αν τι ι του ου υ υ υ δα το ος ο ο

ο ξος αν τι του α γα α πα α αν με Σταυ ρω ω με προ

ση λω ω ω σα α α τε ουκ ε τι στε ε γω λοι

πον κα λε σω μου τα α ε ε ε θνη κα κει ει να α

με ε δο ο ξα α α σου ου ου σι συν τω Πα

τρι και τω Πνε ε ευ μα α α τι κα γω αυ τοις

δω ρη σο ο μαι ζω η η ην την αι ω ω ω νε ι ι

ον

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.139*

Ε δω καν εις το βρω μα μου χο λην και εις

την δι ψαν μου ε ε πο ο ι σα αν με ε ε ο ο

ο ξος

Ἦχος λ π ς Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.103*

Ο ι νο μο θε ται του ου Ισ ρα ηλ Ι ου δαι οι και

Φα ρι ι σαι αι αι οι ο χο ρος των Απο ο στο ο λων βο

α α α προ ος υ μας ι δε Να ος ον υ μεις

ε ε ε λυ σα α τε ι δε Α μνος ον υ μεις ε σταυ ρω ω

ω σα α τε τα φω ω πα α ρε δω κα τε ε αλλ ε

ξου σι α α ε ε αυ του α α νε ε ε στη μη

πλα να α σθε Ι ι ι ι ου δαι αι αι οι οι αυ τος γαρ

ε στιν ο εν θα λα α σση η σω ω ω σας και αι αι αι ε εν

ε ρη μω ω ω θρε ε ε ψας αυ τος ε στιν η

ζω η η η και το φως και η η η ει ρη η η η

νη του ου ου κο ο ο σμου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.139*

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νων α α μην ^π₉

Δ ε ε ε ε ευ τε ε Χρι στο φο ο ροι λα οι οι κα α

τι ι ι δω ω ω μεν ^χ₉ τι συν ε βου λε ευ σα

α α το Ι ι ου ου δας ο ο ο προ ο ο δο ο ο ο

της ^π₉ συν ι ι ε ε ρε ευ σιν α α νο ο ο ο ο

μοις ^χ₉ κα τα του Σω ω τη η η η η ρος η η η μων ^π₉

ση με ε ρο ον ε νο χον θα α να α α του ^χ₉ τον α θα να

α το ον Λο ο γον πε ποι οι οι η η η η καν και Πι

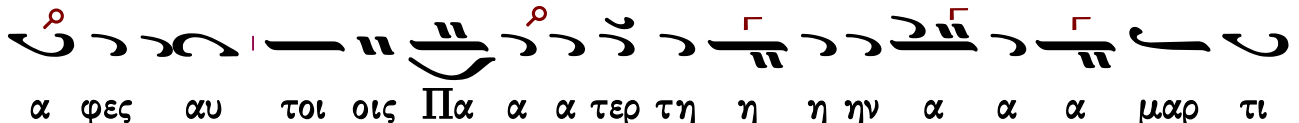
λα τω προ δο ο ο ο ο ον τες ^Δ₉ εν το πω Κρα

νι ι ου ου ε στα α α α αυ ρω ω ω ω σαν ^π₉ και

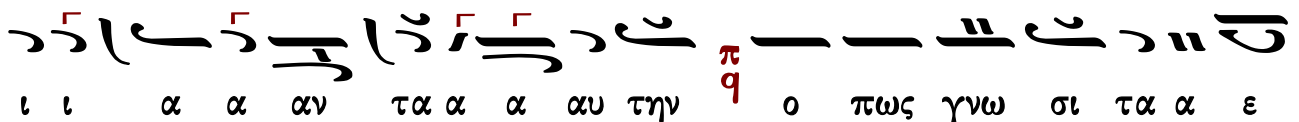
ταυ τα α πα α σχων ε ε βο ο ο ο ο α ^χ₉ ο Σω τη ηρ

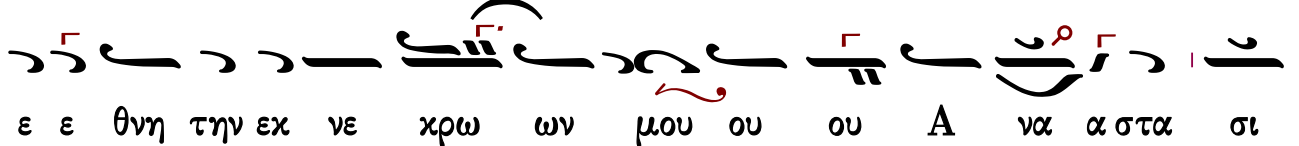
 η η μων λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε γω ω ω ω ων

 α φες αυ τοι οισ Πα α α τερ τη η η ην α α α μαρ τι

 ι ι α α αν τα α α αυ την ο πως γνω σι τα α ε

 ε ε θνη την εκ νε κρω ων μου ου ου Α να α στα σι

 ι ι ι ι ι ι ι ν

Ψα Θ'

ἦχος βαρὺς

Θάμβος ἦν κατιδεῖν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς ποιητὴν, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ἥλιον σκοτισθέντα, τὴν ἡμέραν δὲ πάλιν εἰς νύκτα μετελθοῦσαν, καὶ τὴν γῆν ἐκ τάφων ἀναπέμπουσαν, σώματα νεκρῶν, μεθ' ὧν προσκυνοῦμέν σε, σῶσον ἡμᾶς.

ἦχος β'

Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον.

“Ὅτε σὲ Σταυρῷ προσήλωσαν παράνομοι, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἐβόας πρὸς αὐτούς· τί ὑμᾶς ἐλύπησα; ἢ ἐν τίνι παρώργισα; πρὸ ἐμοῦ, τίς ὑμᾶς ἐρρύσατο ἐκ θλίψεως; καὶ νῦν, τί μοι ἀνταποδίδοτε; πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἀντὶ στύλου πυρὸς Σταυρῷ με προσηλώσατε, ἀντὶ νεφέλης, τάφον μοι ὠρύξατε, ἀντὶ τοῦ μάννα, χολὴν μοι προσητέγκατε, ἀντὶ τοῦ ὕδατος, ὄξος με ἐποτίσατε. Λοιπὸν καλῶ τὰ ἔθνη, κἀκεῖνά με δοξάσουσι, σὺν Πατρὶ (β' χορὸς) καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

ἦχος πλ.β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεύς. Ψευδὴ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις. Ῥάπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ. Ἦλοις προσηλώθη ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας. Λόγχῃ ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου. Προσκυνοῦμέν σου τὰ πάθη Χριστέ. (γ') Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν ἔνδοξόν σου Ἀνάστασιν.

χορὸς β'

ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ. Εβδομάς, 1969 σ.140*

Θ αμ βος η η ηην κα τι δει ει ει ν τον ου ρα
 νου ου ου και γη η ης ποι η τη ην ε πι Σταυ
 ρου κρε ε μα α με ε ε νον η η η η η λι ι
 ον σκο ο ο τι σθε ε εν τα α την η με ραν
 δε πα α α α λιν εις σκο ο τος με τελ θου ουου σα αν
 και την γην εκ τα αφων α να α πεμ που ουσαν σω μα
 τα νε κρω ω ων με θων προσ κυ νου ουου με εν σε ε σω
 ω ω ω σον η μας

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ. Εβδομάς, 1969 σ.141*

Δ ι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε
 αυ τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μου ε βα λον
 κλη η η ρον

Ο ο τε ε ε τω Σταυ ρω ω ω προς η η λω

σα αν πα ρα α α νο ο ο μοι τον Κυ ρι

ο ο ο ον τη η ης δο ο ο ξη ης ε βο ο α αας

προς αυ τους τι υ μας ε ε ε λυ υ πη η σα α α

ει εν τι ι ι νι πα ρω ω ωρ γι ι ι σα προ ε

μου τις ερ ρυ υ σα α α το υ μα ας εκ θλι ι ψε

ως και νυν τι ι μοι αν τα πο δι ι δο ο ο τε

πο νη ρα αν τι ι α γα θων αν τι στυ υ λου

πυ ρος Σταυ ρω ω με ε προς η λω ω ω σα α α

τε αν τι νε ε φε ε ε λης τα φον μοι οι οι ω ρυ υ

υ ξα α α τε αν τι του ου μα α αν να χο λη

ην μοι οι προσ η νε ε εγ κα α α τε αν τι του ου

υ υ δα α τος ο ξος με ε ε ε πο τι ι ι σα α

α τε λοι πον κα λω ω ω τα ε ε θνη η η

κα κει ει να με δο ξα α α σου ου ου σι συν

Πα α τρι β' χορός και Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α

τι

Δόξα-Και νυν, Σήμερον κρεμαῖται

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.143*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι ι

ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω νας

των αι ω ω νων α α α α μην

Τὸ παρὸν ἀναγινώσκειται πρῶτον παρὰ τοῦ ἀναγνώστου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ (ἐμμελῶς εἰς τὸ κλιτὸν).

Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. (γ')

Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεύς.

Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις.

Ράπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθέρωσας τὸν Ἀδάμ.

Ἡλοις προσηλώθη ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Λόγῃ ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὰ Πάθη Χριστέ. (γ')

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν ἐνδοξὸν σου Ἀνάστασιν.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

χορὸς β'

Ἦχος λ π Πά

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ. Εβδομάς, 1969 σ.108*

Σ η με ρον κρε μα ται αι αι ε ε ε πι ξυ λου ο εν

υ υ δα α σι ι ι την γη ην κρε μα α α σας

Σ τε φα νον εξ α καν θω ων πε ρι τι ι ι ι θε

ε ε ται ο των Αγ γε ε λων Βα α σι λευς

Ψ ευ δη πορ φυ υ υ ραν πε ρι βα αλ λε ται ο πε ρι

βα α αλ λων τον ου ρα α νον εν νε ε ε φε ε ε

λαι αις

Ρ α πι σμα κα τε δε ξα α το ο εν Ι ορ δα νη

ε λευ θε ρω ω σας το ον Α δαμ

Η λοι οι οισ προ ο οσ η λω ω ω θη ο Νυμ φι ι ι

ι ι ο ο ος της Εκ κλη σι ι ι ας

Λ ογ χη η η ε ε ε κεν τη η η θη ο Υι ο ο

ο ος της Παρ θε ε ε νου

Π ροσ κυ νου με εν σου τα πα α α θη η Χρι στε

δει ει ει ει ξον η η μιν και την εν δο ξο ον σου ου Α

να α α στα α α σιν

το τέλος στα α α σι ι ι ι ι ν

Θεις τόν Ἐσπερινόν

Κεκραγάριον

ἦχος α'

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέσθῃ με πρὸς σέ.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἦχος ♯ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματῆριον
1952 σ.5*

Κυριεεε κεεε κραααα ξα προς σε ει εισ α κου ου
σο ο ο ον μου εισ α α κου ουου σο ον μου Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι εε Κυ ρι εε κεεε κραααα ξα
προς σε ει εισ α κου ου σο ο ο ον μου προ ο σχες τη φω
νη η η η η τη η η ης δε η η η σε εε ωω
ω ως μου εν τω κεεε κρα γεεε ναι αι μεεε προ ος
σεεε εισ α α κου ουου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι
ι ι ι ε

Κατευθυνθη η η η η τω η προσεευχη η η η

μου ^{π ρ} ως θυ μι ι ι α α μα α α α εν ω ω
 ω πι ι ι ο ο ο ον σου ^{π ρ} ε παρ σις τω ω ων χει ει
 ρων μου θυ σι ι α ε σπε ε ρι ι νη η η εισ α α
 κου ουου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε ^{π ρ}

ιδιόμελα

ἤχος α'

Εὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.
Πᾶσα ἡ κτίσις, ἡλλοιοῦτο φόβῳ, θεωροῦσά σε, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον Χριστέ. Ὁ ἥλιος ἐσκοτίζετο, καὶ γῆς τὰ θεμέλια συνεταράττετο, τὰ πάντα συνέπασχον, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι, ὀέκουσίως δι' ἡμᾶς ὑπομείνας, Κύριε δόξα σοι.

Ενεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἡλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. ✠

ἤχος β'

Απὸ φυλακῆς πρώτας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρώτας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Λαὸς δυσσεβῆς καὶ παράνομος, ἵνα τί μελετᾷ κενά; ἵνα τί τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, θανάτῳ κατεδίκασε; **Μ**έγα θαῦμα! ὅτι ὁ κτίστης τοῦ κόσμου, εἰς χεῖρας ἀνόμων παραδίδοται, καὶ ἐπὶ ξύλου ἀνυψοῦται ὁ φιλόθρωπος, ἵνα τοὺς ἐν Ἄδῃ δεσμώτας ἐλευθερώσῃ, κρίζοντας. Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις
 καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Σήμερον σὲ θεωροῦσα, ἡ ἄμεμπτος Παρθένος ἐν Σταυρῷ, Λόγε ἀναρτώμενον, ὀδυρομένη μητρῷα σπλάγχχνα, ἐτέτρωτο τὴν καρδίαν πικρῶς, καὶ στενάζουσα ὀδυνηρῶς ἐκ βάθους ψυχῆς, παρειὰς σὺν θριξὶ καταξάινουσα, κατετρύχετο, διὸ καὶ τὸ στῆθος τύπτουσα, ἀνέκραγε γοερῶς. Οἴμοι θεῖον τέκνον! οἴμοι τὸ φῶς τοῦ κόσμου! τί ἔδυσ ἔξ ὀφθαλμῶν μου, ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ; ὅθεν αἱ στρατιαὶ τῶν Ἀσωμάτων, τρόμῳ συνείχοντο λέγουσαι. Ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Αινεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Επὶ ξύλου βλέπουσα, κρεμάμενον Χριστέ, σὲ τὸν πάντων κτίστην καὶ Θεόν, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, ἐβόα, πικρῶς. Υἱέ μου, ποῦ τὸ κάλλος ἔδου τῆς μορφῆς σου; οὐ φέρω καθορᾶν σε, ἀδίκως σταυρούμενον, σπεῦσον οὖν ἀνάστηθι, ὅπως ἴδω ἀγάγῳ, σοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον ἐξανάστασιν.

✠ ἀντιγραφή ἐκ τῆς ἀκολουθίας τῶν Παθῶν (εἰς τὸν στίχον) ✠

ἤχος πλ.β'

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Σήμερον ὁ Δεσπότης τῆς κτίσεως, παρίσταται Πιλάτῳ, καὶ σταυρῷ παραδίδοται ὁ κτίστης τῶν ἀπάντων, ὡς ἀμνὸς προσαγόμενος τῇ ἰδίᾳ βουλήσει, τοῖς ἡλίοις προσπήγνυται, καὶ τὴν πλευρὰν κεντᾶται, καὶ τῷ σπόγγῳ προσψαύεται, ὁ μάννα ἐπομβρήσας, τὰς σιαγόνας ραπίζεται, ὁ Λυτρωτῆς τοῦ κόσμου, καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων δούλων ἐμπαίζεται, ὁ πλάστης τῶν ἀπάντων. Ὡς Δεσπότου φιλανθρωπίας! ὑπὲρ τῶν σταυρούντων παρεκάλει τὸν ἴδιον Πατέρα, λέγων· Ἄφες αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην· οὐ γὰρ οἶδασιν οἱ ἄνομοι, τί ἀδίκως πράττουσιν.

Πᾶσα ἡ κτίσις

Ἦχος ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.125*

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ ρι
ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα σοι
ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν
Π α σα η κτι σις η λ λοι ου το ο φο ο ο βω θε ω ρου
ου σα α σε εν Σταυ ρω κρε μα α με νο ο ον
Χρι ι ι στε ο η λι ι ο ο ο ος ε ε σχο
τι ι ι ι ζε ε ε το ο και γης τα θε με ε λι ι
* α συν ε τα ρα α α α α ατ τε ε

το ^{π ρ}τα παν τα συν ε ε ε πα α α σχον τω τα πα

αν τα α κτι ι ι σα α αν τι ^{π ρ}ο ε κου σι ως

δι η μας υ υ πο ο μει ει ει να ας Κυ υ ρι ι ι

ε δο ο ο ξα α α σοι ^{π ρ}

καί οὕτω * α συ νε ε τα ρα α ατ τε ε ε

^χε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε ^Δυ πε μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο

γον σου ^χ^Δηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι

ι ι ον ^Δ

το ίδιο ^Δ

Π α σα η κτι σις η λλοι ου το ο φο ο ο βω ^{π ρ}θε ω ρου

ου σα α σε ^ηεν Σταυ ρω κρε μα α με νο ο ον

Χρι ι ι στε ^{π ρ} ο η λ ι ι ο ο ο ος ε ε σκο

τι ι ι ι ζε ε ε το ο ^ρ και γης τα θε με ε λι ι

* α ^ρ συν ε τα ^χ ρα α α α α ατ τε ε

το ^{π ρ} τα παν τα συν ε ε ε πα α α σchon τω τα πα

αν τα α κτι ι ι σα α αν τι ^{π ρ} ο ε κου σι ως

δι η μας υ υ πο ο μει ει ει να ας Κυ υ ρι ι ι

ε δο ο ο ξα α α σοι ^{π ρ}

* και ούτω α συ νε ε τα ρα α ατ τε ε ε

Λαός δυσσεβής

Ἦχος ^ⲓ Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.126*

^χ α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ^χ ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ

επι τον Κυ υ υ ρι ον

Λα ος δυσσε βη ης και πα ρα α α νο μος ι

να τι με λε τα α α κε ε ε να ι να τι

την ζω ην των α α πα α αν των θα να α τω ω κα τε δι

ι ι κα α α σε με ε γα α α θα α αυ μα α

ο τι ο κτι στης του κο σμου εις χει ρας α νο ο μωων

πα ρα δι ι ι δο ο ο ται και ε πι ξυ λου α

νυ ψου ται ο φι λα α αν θρω πος ι να τους εν

Α δη δε σμω τας ε λευ θε ρω ω σης κρα α α ζο ο

ον τας μα κρο θυ με Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α

α σοι

Σήμερον σε θεωρούσα

^χ Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και
 πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω σε
 ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ω ω ω ν
 α α αυ του

C η με ρον σε θε ω ω ρου ου ου σα η α α με ε
 εμ πτο ο ος Παρ θε ε νος εν Στα αυ ρω λο ο γε ε α
 ναρ τω ω ω με ε ε νον ο δυ ρο με ε νη μη
 τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε τε τρω το την καρ δι ι
 ι α αν πι ι κρω ως και στε ε να α ζου ου σα ο
 δυ υ νη ρως εκ βα α α θου ους ψυ χης πα
 ρει ας συν θρι ξι κα τα ξε νου σα α α α κα τε τρυ

υ υ χε ε ε το δι ο και το στηθος τυ πτου

ουσα α νε ε κρα γε ε γο ε ρως οι μοι θει ει ο ο

ον τε ε ε κνο ον οι μοι τω φω ω ω ως του ου ου κο

ο ο σμου ου τι ε δυς εξ ο φθα αλ μω ωων μου ο Α μνος

του Θε ου ο ο θεν αι στρα τι αι των Α σω ω μα α α

των τρο μω συν ει χο ον το λε ε ε γου ου ου σαι

α κα τα λη πτε Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α

σοι

Ἐπί ξύλου βλέπουσα

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε

παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Ε πι ξυ λου βλε που ουσα κρε μα α με ε νον Χρι στε

σε τον παντων κτιστην και Θεον η σε ασπο ορωως

τεκουουσα εβοοοααπιικρωως

Υι εεεεμουου πουτοκαλλοοςεδου

τηηςμορφηηηςσου ουφερωκαθοοραανσε

αδιικωςσταουρουου μεεενον σπευσον ουν

αναστηηθι οπως ιδωκαγωσουτηνεκνεκρωντρι

ημεερονεξααναασταασιν

Σήμερον ο Δεσπότης

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.144*

Οτι εκραταιωθητοελεοςαυτου

εφημας καιηαληθειατου Κυριου μεεε

ενειειςτοναιωωωωνα

Ἡ με ε ρ ο ν ο Δ ε σ π ο τ η σ τ η σ κ τ ι σ ε ω σ π α

ρ ι σ τ α α α τ α ι α ι α ι Π ι λ α α α τ ω και Σ τ α υ ρ ω

π α ρ α δ ι ι δ ο ο ο τ α ι ο κ τ ι ι σ τ η η η σ

τ ω ω ω ν α π α α α ν τ ω ν ω σ α μ ν ο σ π ρ ο σ α γ ο μ ε ε ν ο σ

τ η ι δ ι ι ι ι α α β ο υ λ η η η σ ε ι τ ο ι σ

η η η λ ο ι σ π ρ ο σ π η η η η γ ν υ υ τ α ι και τ η ν π λ ε ε

ε υ ρ α α α ν κ ε ν τ α α α τ α ι και τ ω σ π ο γ γ ω π ρ ο σ

ψ α α α υ ε ε ε τ α ι ο ο ο μ α α ν ν α ε ε π ο μ

β ρ η η η σ α σ τ α σ σ ι α γ ο ο ν α α σ ρ α α

π ι ι ζ ε ε ε τ α ι ο λ υ τ ρ ω τ η η σ τ ο υ ο υ

ο υ κ ο ο ο σ μ ο υ ο υ και υ π ο τ ω ν ι δ ι ω ν δ ο υ ο υ λ ω ν

εμ παι ζε ε ται αι ο ο ο πλα α στης τω ων α πα α

αν των ω ω ω Δε σπο ο ο του ου φι ι ι λα

α αν θρω πι ι ι ας υ περ των σταυ ρου ουν των πα

ρε κα α α λει ει τον ι ι δι ι ι ο ο ο ον Πα

τε ε ρα λε ε ε γων α α α φε ε ες αυ τοις

την α μαρ τι ι ι αν τα α αυ την ου γαρ οι δα

σι ιν οι α α α νο ο ο μοι τι α δι ι ι κως

πρα α ατ του ου ου σιν

Δόξα, Ω! πῶς ἡ παράνομος

ἦχος πλ.β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ω! πῶς ἡ παράνομος συναγωγὴ, τὸν βασιλέα τῆς κτίσεως κατεδίκησε θανάτῳ, μὴ αἰδεσθεῖσα τὰς εὐεργεσίας, ἃς ἀναμιμνήσκων, προσηφαλίζετο λέγων πρὸς αὐτούς· Λαός μου τί ἐποίησα ὑμῖν, οὐ θαυμάτων ἐνέπλησα τὴν Ἰουδαίαν, οὐ νεκροὺς ἐξάνεστησα μόνῳ τῷ λόγῳ; οὐ πᾶσαν μαλακίαν ἐθεράπευσα καὶ νόσον· τί οὖν μοι ἀνταποδίδετε; εἰς τί ἀμνημονεῖτέ μου; ἀντὶ τῶν ἱαμάτων πληγᾶς μοι ἐπιθέντες, ἀντὶ ζωῆς νεκροῦντες, κρεμῶντες ἐπὶ ξύλου, ὡς κακοῦργον, τὸν εὐεργέτην, ὡς παράνομον, τὸν νομοδότην, ὡς κατάκριτον, τὸν πάντων βασιλέα. Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Δ ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι ι και αι αι Υι υι

ω και α γι ι ω Πνευ μα α α τι

Ω πως η πα ρα νο μο ς συ να α α γω γη τον

Βα σι λε α της κτι ι σε ε ε ως κα α τε

ε ε δι ι ι ι κα σε θα να α α α α τω μη αι

δε σθει ει σα τα ας ε ε ε ευ ε ερ γε σι ι ι ι

ας ας α να μι μνη η η σκω ων προ η σφα λι ι

ζε ε ε το λε ε ε γων προ ος α α αυ τους λα

ο ος μου τι ε ποι η η σα α α υ μιν ου θαυ

μα των ε νε ε πλη η η σα α α α την Ι ι ου

δαι αι αι αι αι αν ου νε κρους ε ε ξα α νε ε

στη η η σα ^χμο ο νω ω ω τω λο ο ο ο γω ^Δ

ου πα σαν μα λα α κι αν ε ε θε ε ε ρα α α

α πευ σα α και νο ο ο ο ο σον ^πτι ουν μοι αν τα

πο δι ι δο ο ο ται εις τι α μνη η η μο νει

ει ει τε ε ε ε μου ^παν τι τω ω ω ν ι ι

ι α μα α α των πλη η γα α α ας μοι ε ε πι

θε ε ε ε εν τες ^παν τι ζω η η ης νε κρου ου ουν

τες ^πκρε μω ω ν τε ες ε πι ι ξυ υ υ λου

ου ως κα κου ου ργο ον το ο ο ν ε ε ευ ερ γε ε ε την ^Δως

πα ρα α νο ο ο μο ο ο ον τον νο ο μο δο ο ο

ο ο την ^πως κα τα χρι τον των πα αν τω ω

ων Βα α α σι λε ε ε α ^ΔΜα κρο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο θυ υ με ^χ Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ξα
 α α α σοι ^π

Καὶ νῦν, Φοβερόν καὶ παράδοξον

^{ἦχος πλ.β'}
 Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.
 Φοβερόν καὶ παράδοξον μυστήριον, σήμερον ἐνεργούμενον καθορᾶται. Ὁ ἀναφῆς κρατεῖται, δεσμεῖται, ὁ
 λύων τὸν Ἀδὰμ τῆς κατάρας. Ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς, ἀδίκως ἐτάζεται, εἰρκτῆ κατακλείεται, ὁ τὴν
 ἄβυσσον κλείσας, πιλᾶτω παρίσταται, ὃ τρόμῳ παρίστανται οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ραπίζεται χεὶρὶ τοῦ
 πλάσματος, ὁ πλάστης, ξύλῳ κατακρίνεται, ὁ κρίνων ζῶντας καὶ νεκρούς, τάφῳ κατακλείεται, ὁ καθαιρέτης
 τοῦ Ἄδου. Ὁ πάντα φέρων συμπαθῶς, καὶ πάντας σώσας τῆς ἀρᾶς, ἀνεξίκακε Κύριε δόξα σοι.

ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
 Μ.Εβδομάς 1969 σ.148*

Κ αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω νας
 των αι ω ω νων α α α α μην ^π
Φ ο ο ο βε ρον και πα ρα α δο ο ο ξον μυ στη
 η η η ρι ι ι ο ον ση η η με ε ε ε ρον ε νερ
 γου ου ου ου ου με ε ε ε νον κα α θο ρα α α α
 α ται ο α να φης κρα α τει ται ^π δε σμει ται ο ^Δ

λυ υων τον Α α δα α αμ τη ης κα τα α α α α ρας

ο ε τα ζων καρ δι ι α ας και αι αι νε φρους α

δι ι κω ω ως ε τα α α α α ζε ε ε ε ται

ειρ κτη η η κα τα α κλει ει ε ε ε ται ο τη ην α α

α α βυ υ σσον κλει ει ει ει ει σας Πι λα τω πα ρι

ι στα α α ται ω ω τρο ο μω ω πα α ρι ι στα

α αν ται ου ρα νων αι αι αι αι δυ υ υ να α α

μει εις ρα πι ζεται χει ρι του πλα σμα α α το ο ος

ο πλα α α στης ξυ λω κα α τα κρι ι ι νε

ε ε ε ται ο κρι νων ζω ω ντας και αι νε ε ε κρους

τα φω κα τα κλει ει ει ε ε ε ε ε ται ο κα θαι ρε

ε ε ε τη ης του Α α α α α δου ο παν τα φε ε

 ρωων συ υ υμ πα θως και παν τα σω ω σα ας τη

 ης α α α ρα ας Α νε ξι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ι κα α κε Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ξα α

 σοι οι οι οι οι

Εἰς τὸν στίχον

ἦχος β'

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν, ὁ Ἀριμαθαίας καθεῖλε, τὴν τῶν ἀπάντων ζωὴν, σμύρνη καὶ σινδόνι σε Χριστὲ ἐκήδευσεν, καὶ τῷ πόνῳ ἠπείγετο, καρδιά, καὶ χεῖλη, σῶμα τὸ ἀκήρατον, σοῦ περιπτύξασθαι, ὅμως συστελλόμενος φόβῳ, χαίρων ἀνεβόα σοι· Δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου φιλόνηρωπε.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Ὅτε ἐν τῷ τάφῳ τῷ καινῷ, ὑπὲρ τοῦ παντός κατετέθης, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντός, Ἄδης ὁ παγγέλαστος, ἰδὼν σε ἔπτηξεν, οἱ μοχλοὶ συνετρίβησαν, ἐθλάσθησαν πύλαι, μνήματα ἠνοίχθησαν, νεκροὶ ἀνίσταντο· τότε ὁ Ἄδὰμ εὐχαρίστως, χαίρων ἀνεβόα σοι· Δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου φιλόνηρωπε.

Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ὅτε ἐν τῷ τάφῳ σαρκικῶς, θέλων συνεχλείσθης ὁ φύσει, τῇ τῆς Θεότητος, μένων ἀπερίγραπτος, καὶ ἀδιόριστος, τὰ θανάτου ἀπέκλεισας, ταμεῖα καὶ Ἄδου, ἅπαντα ἐκένωσας, Χριστὲ βασιλεία, τότε καὶ τὸ Σάββατον τοῦτο, θείας εὐλογίας καὶ δόξης, καὶ τῆς σῆς λαμπρότητος ἤξιώσας.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ὅτε αἱ δυνάμεις σε Χριστέ, πλάνον ὑπ' ἀνόμων ἐώρων, συκοφαντούμενον, ἔφριττον τὴν ἄφατον, μακροθυμίαν σου, καὶ τὸν λίθον τοῦ μνήματος, χερσὶ σφραγισθέντα, αἶς σου τὴν ἀκήρατον, πλευρὰν ἐλόγγχευσαν, ὅμως τῇ ἡμῶν σωτηρίᾳ, χαίρουσαι ἐβόων σοι· Δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου, φιλόνηρωπε.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν

ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.150*

 Ο ο ο ο τε ε ε ε ε ε εκ του ου ου

ξυ υ λου ου σε ε ε ε νε ε ε κρον ο Α ρι

μα θαι αι α ας κα α θει ει ει ει ει ει ει λε την

των α πα α α α αν των ζω ω ην σμυ υ υ

υρνη και αι αι σι ι ι ιν δο ο νι σε ε ε Χρι στε

ε ε ε κη η η η δε ε ε ευ σε και τω πο ο ο

θω η η η πει ει γε ε το ο ο καρ

δι ι ι α α και αι χει ει ει ει ει ει ει λη σω

ω ω ωμα το ο ο α α α α κη η ρα το ο ον

σου πε ε ε ρι πτυ υ υ υ ξα α α α σθαι ο

ο ο ο μω ω ωως συ υ στελ λο ο ο με ε νο

ος φο ο ο ο ο ο ο βω και αι αι αι ρων

α α νε ε κρα αυ γα α ζε ε δο ο ο ο

ξα τη συγ κα τα βα ασει σου ου φι ι ι λα

αν θρω ω ω πε

Ότε εν τῷ τάφῳ τῷ καινῷ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.151*

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει αν

εν ε δυ σα το ε νε δυ σα το ο Κυ ρι

ος δυ ναμιν και περι ι ε ζωσατο

Ο ο τε εν τω τα φωτω και νω υ περ του παν τος και

τε τε ε θης ο λυ τρω τη ης του παν τος Α δης ο παγ

γε λα στος ιδων σε ε ε πτη η ξεν οι μο χλοι συν ε

τρι βη σαν ε θλα σθησαν πυ υ λαι μνη ματα η νοι χθησαν νε

κροί α νι ι στα αν το το τε ε ο Α δαμ ευχα ρι ι

στωσ χαι ρων α νε βο α σοι Δο ο ο ξα τη συγ κα

τα βα σει σου φι ι λαν θρωπε

Ότε εν τῷ τάφῳ σαρκικῶς

Κ αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην η

τις ου ουσα α λευ θησεται

Ο ο τε εν τω τα φωσαρ κι κως θε λων συν ε κλει

σθησ ο φυ υ σει τη της Θε ο τη τος με νων α πε ρι

γρα πτος και α δι ο ο ρι ι στος του θα να του α πε κλει

σας τα μει α και Α α δου α παντα ε κε νωσας Χρι στε βα

σι ι λει ει α το τε ε και το Σαβ βα τον του ου το

θει ας ευ λο γι ας και δο ο ο ξης και της σης λαμ προ

τη τος η η ξι ωσας

“Οτε αι δυνάμεις σε Χριστέ

Τ ω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι ε

εις μα χρο ο τη η τα ημερων

Ο ο τε αι δυ να μεις σε Χρι στε πλα νον υπ α νο

μων ε ω ω ρων συ κο φαν του με νον ε φριτ τον την α

φα τον μα χρο θυ μι ι α αν σου και τον λι θον του μνη μα

τος χερ σι σφρα γι σθε εν τα αις σου την α κη ρα τον πλευ ραν

ε λο ογ χεου σαν ο μωωστη η μων σωτη ρι ι α

χαι ρου σαι ε βο ων σοι Δο ο ο ξα τη συγ κα τα βα

σει σου φι ι λαν θρωπε Δ

Δόξα-Και νυν, Σε τον αναβαλλόμενον

ἦχος πλ.α'

Δόξα Πατρι και Υἱῷ και ἀγίῳ Πνεύματι.
Και νυν και ἀει και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον, τὸ φῶς ὡσπερ ἱμάτιον, καθελὼν Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ξύλου, σὺν Νικοδήμῳ, και θεωρήσας νεκρὸν γυμνὸν ἄταφον, εὐσυμπάθητον θρήνον ἀναλαβών, ὀδυρόμενος ἔλεγεν· Οἶμοι, γλυκύτατε Ἰησοῦ! ὄν πρὸ μικροῦ ὁ ἥλιος ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον θεασάμενος, ζόφον περιεβάλλετο, και ἡ γῆ τῷ φόβῳ ἐκυμαίνετο, και διερρήγνυτο ναοῦ τὸ καταπέτασμα· ἀλλ' ἰδοὺ νῦν βλέπω σε, δι' ἐμὲ ἐκουσίως ὑπελθόντα θάνατον· πῶς σε κηδεύσω Θεέ μου; ἢ πῶς σινδόσιν εἰλήσω; ποῖαις χερσὶ δὲ προσψάσω, τὸ σὸν ἀκήρατον σῶμα; ἢ ποῖα ἄσματα μέλψω, τῇ σῇ ἐξόδῳ οἰκτίρμων; Μεγαλύνω τὰ πάθη σου, ὑμνολογῶ και τὴν ταφήν σου, σὺν τῇ Ἀναστάσει, κραυγάζων· Κύριε δόξα σοι.

ἦχος λ π ῥ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.153*

Δ ο ο ο ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι

ω και α γι ι ι ω ω ω Πνευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νων α α μην

Σ ε τον α να α βα α λ λο ο με ε νον το

φως ω ωσ περ ι ι μα α α τι ι ι ι ον κα θε

λων Ι ω σηφ α πο του ξυ υ υ υ λου ου ου συν Νι ι κο

δη η η η μω και θε ω ρη σας νε χρον γυ υ μνο ο

ο ο ον α τα α α φον ευ συμ πα α α θη η

η τον θρη η νο ον α α α α να λα βων ο

δυ ρο με ε νος ε ε ε ε ε λε ε ε ε γεν οι οι

οι οι οι οι μοι γλυ υ κυ υ τα α α τε ε ε ε Ι

η σου ον προ μι κρου ο η η λι ι ι ος εν

στα α α αυ ρω κρε μα με νον θε α σα α με

ε ε νος ζο ο ο ο ο φον πε ρι ε ε βα α α α αλ

λε ε ε ε το και η γη τω φο ο ο βω

ω ε εκυ μαι αι αι αι αι αι αι αι αι νε το

και διερρηγη γνυτο ναα ουτο κα ταα πεε

εεε ταα ααα σμα αλλι δου νυυν βλεεε

πωωωω σε διεμεεκουσιιιως υπελ

θοοον τααα θανααατον πωωωωως

σεεκηδεεεωωθεεεεεμουηη

ηηη πωωςσινδοοοσειν ειληηηηη

σωποιαις χερσι δε προσφαααυσω τοσονα

κηηηηηραατον σωωωωμα ηποιααα

σμα ταα μελ ψωτησηεεξοοοοδωωΟικτιι

ιιρμονμεγαλυνωωωταπαααθηηηη

ησουυμνο λογωωωω και την ταααφηη

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Τ αις Μυ ρο φο ροις γυ ναι ξι πα ρα το μνη μα ε πι

στας ο Α γ γε λος ε βο ο ο ο α τα μυ ρα τοις θνη

τοις υ πα ρ χει αρ μο ο δι α Χρι στος δε δι

α φθο ρας ε δει χθηαλ λο τρι ο ο ος

Τῷ Ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ

εἰς τὸν Ὁρθρον

ἦχος β'

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

- Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
- Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς,
- Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ, εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον

Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ταῖς μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος.

Ἦχος Δι

Κωνσταντῖνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.157*

Θ ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ
λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ι ι ου

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ↓

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. ↓

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ↓

Ο ε ε ε ε ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ
λου κα θε λων το α χραν τον σου σω ω ω ω μα σιν
δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν
εν μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε ε ε θε
το

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευμα

τι

Οτε κατηληθες προς τον θανατον η ζωη

η αθανατος τοτε τον Αδην ενεε

κρωσας τη αστραπη της Θεοτητος οτε δε και τους

τεθνεωτας εκ των καταχθονιων ενεε

στησας πασαις δυναμεις των επουρανιων εν

κραυγαζον ζωωδοτα Χριστε ο Θεος ημων

δοοοξα σοι

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων

αμην

Ταις Μυροφοροις γυναιξι παρα το μνημα επι

 στας ο Αγγελος ε βο ο ο ο α τα μυ ρα τοις θνη

 τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α Χρι στος δε δι

 α φθο ρας ε δει χθηαλ λο τρι ο ο ος

Καθίσματα εις ἄργον εἰρημολογικὸν μέλος

ἦχος α'

Σινδόνι καθαρά καὶ ἀρώμασι θείοις, τὸ Σῶμα τὸ σεπτόν, ἔξαιτήσας Πιλάτῳ, μυρίζει καὶ τίθησιν, Ἰωσήφ καινῷ μνήματι· ὅθεν ὄρθρῳ, αἱ μυροφόροι γυναῖκες, ἀνεβόησαν· Δεῖξον ἡμῖν ὡς προεῖπας, Χριστέ τὴν Ἀνάστασιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Δεῖξον ἡμῖν ὡς προεῖπας, Χριστέ τὴν Ἀνάστασιν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐξέστησαν χοροί, τῶν ἀγγέλων ὄρῳντες, τὸν ἐν τοῖς τοῦ Πατρὸς, καθεζόμενον κόλποις, πῶς τάφῳ κατατίθεται, ὡς νεκρὸς ὁ ἀθάνατος, ὃν τὰ τάγματα, τὰ τῶν ἀγγέλων κυκλοῦσι, καὶ δοξάζουσι, σὺν τοῖς νεκροῖς ἐν τῷ Ἄδῃ, ὡς κτίστην καὶ Κύριον.

Σινδόνι καθαρά

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

ἦχος $\frac{4}{\bar{q}}$ Κε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.158*

Cιν δο νι κα α θα α α ρα α α α α και α α

 ρω ω ω μα α σι ι θει ει ει οις το σω μα

 α το ο σε ε ε πτο ο ο ο ον ε ξαι αι τη η

η η σα ας Πι ι λα α α τω μου ρι ι ζει ει

ει ει και τι ι ι ι θη η σι ι ι ι ι ν Ι ω ση

ηφ και αι αι αι νω μνη η η η η η μα τι ο ο

ο ο θεν ο ο ο ορθρι ι αι αι αι αι αι μου ρο ο

φο ο ο ο ροι οι γυ υ ναι αι αι κες α

νε ε βο ο ω ων σοι οι οι οι δει ξον η η μι ι ι

ιν ω ως προ ο ει ει ει πας Χρι στε ε τη η

ην α να α α α α στα α α α σι ι ι ν

Δόξα, δείξον ἡμῖν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Δ ει ξον η η μι ι ι ι ν ω ως προ ο ει ει ει

πας Χρι στε ε τη η ην α να α α α α στα

α α α σι ι ιν

Και νυν, ἔξεστισαν χοροί

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ἐξε στη σα αν χο ο ο ροι οι οι οι οι των α αγ

γε ε ε ε λω ων ο ο ρω ωων τες τον εν

τοι οισ του ου Πα α α τρο ο ο ο ος κα θε ε

ζο ο ο ο με ε νο ον κο ο ολ ποις πως τα

α φω ω κα α τα τι ι ι ι θε ε ται αι αι αι αι αι ως

νε κρο ος ο ο ο ο α θα α α α α α να τος

ο ο ο ον τα τα α α α γμα α τα α α τα α των α

ο κη ρυ υ υ υ ττο ον το ο ο ο ο ος γυ ναι ξι ι τη

η η ηη α να α α α α στα σιν σε ε ε

ε δο ξα α α α ζο ο με ε ε εν τον της φθο ο ρα α

α ας κα α θαι αι ρε ε ε την σοι προ οσ πι ι

πτο ο με ε ε εν τω α να α στα α α αν

τι ι ε εκ τα α α φου και μο ο νω ω ω

Θε ω ω ω ω η η η η η μω ων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

τὸ ἴδιον

Τον τα φον σου ου Σω ω ω τη η η η η στρα τι ι

ω ω ω ω ται αι τη η ρου ουουν τες νε κροι τη

η α α στρα α α πη η η η η του ο ο φθε ε

ε εν το ος Α αγ γε ε ε λου ε γε ε νο ον το

ο κη ρυ υ υ υττο ον το ο ο ο ο ος γυ ναι ξι ι τη

η η ην α να α α α α στα σιν σε ε ε

ε δο ξα α α α ζο ο με ε ε εν τον της φθο ο ρα α

α ας κα α θαι αι ρε ε ε την σοι προ οσ πι ι

πτο ο με ε ε εν τω α να α στα α α αν

τι ι ε εκ τα α α φου και μο ο νω ω ω

Θε ω ω ω ω ω η η η η η μω ων

Οί είρμοί του κανόνος εις σύντομον μέλος

ὕδῃ α'

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆς ἔκρυψαν, τῶν σεσωσμένων οἱ παῖδες, ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἦχος λ π̣ τ̣ Δι̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.159*

Κ υ μα τι θα λα ασ σης τον κρυ ψαν τα πα α α
 λαι δι ω κτην τυ ραννον υ πο γης ε κρυ ψαν των σε σω
 σμε νων οι παι δες αλλ η μεις ως αι νε α νι δες τω Κυ
 ρι ω α σω μεν εν δο ξως γαρ δε ε δο ο ξα α σται αι

ὕδῃ γ'

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἢ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θάμβει πολλῶ συνείχετο. Οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσα.

Ἦχος λ π̣ τ̣ Δι̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.160*

Σ ε τον ε πι υ δα των κρε μα σαν τα πα σαν την
 γην α σχε ε τως η κτι σις κα α τι δου σα εν τω κρα
 νι ι ι ω κρε μα μενον θαμ βει πολ λω συν ει χετο ουκ
 ε στι ιν Α α γι ι ος πλην σου Κυ ρι ε κρα αυ γα α ζου ου

σα α

ψδὴ δ'

Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν, προορῶν Ἀββακοῦμ ἐξεστηκῶς ἐβόα· Σὺ δυναστῶν διέκοψας κράτος Ἀγαθέ, ὁμιλῶν τοῖς ἐν Ἀδῆ, ὡς παντοδύναμος.

Ἦχος λ π̣ Δε̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.160*

Τὴν ἐν Σταυρω σου ου θει αν κε νωσιν προ ο ρων Αβ
βα κουμ ε ξε στη κως ε βο α συ δυ να στων δι ι
ε κο ψας κρα α τος α γα θε ο μι λων τοις εν
Α α δη ως παν το ο δυ υ να α μο ος

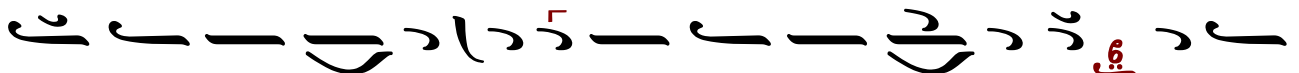
ψδὴ ε'

Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαίας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ γῆ ἀγαλλιάσονται.

Ἦχος λ π̣ Βε̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.161*

Θ ε ο φα νει ας σου Χρι στε της προς η μας συμ πα
θως γε νο με νης Η σα ι ας φως ι δων α νε σπε

 ρον εκ νυ κτος ορ θρι ι ι σας ε κραυ γα ζεν α να

 στη η η η σον ται οι νε κροι και ε γερ θη σον ται

 οι εν τοις μνη μει οις και πα α α αν τες οι εν

 τη γη α γαλ λι ι α α σοον ται αι

ψδὴ ς'

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις κητώοις Ἰωνᾶς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ παθόντος καὶ ταφῆ δοθέντος, ὡς ἐκ θαλάμου, τοῦ θηρὸς ἀνέθορε, προσεφώνει δὲ τῇ κουστῳδιᾷ· Οἱ φυλασσομένοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε.

Ἦχος λ π Δι

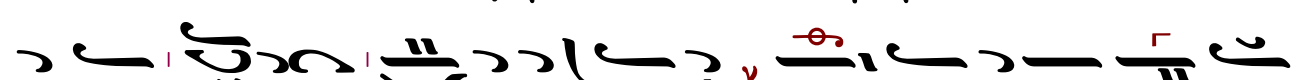
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.161*

Cυν ε σχε ε θη αλλ ου κα τε σχε θη στερνοις κη

 τω οις Ἰ ω νας σου γαρ τον τυ πον φε ρων του πα θον τως

 και τα φη δο θε ε εν το ος ως εκ θα λα α μου

 του θη ρος α νε θο ρε προσ ε φω νει δε τη κου στω δι α

 οι φυ λασ σο ο ο με νοι μα ται α και ψευ δη ε

 λε ον αυ τοις εγ κα τε ε λι ι πε ε τε ε

ψδὴ ζ'

Ἄφραστον θαῦμα! Ὁ ἐν καμίνῳ ρυσάμενος, τοὺς ὀσίους Παῖδας ἐκ φλογός, ἐν τάφῳ νεκρός, ἄπνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἦχος λ π Τ Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.162*

Α φρα στον θα αυ μα ο εν κα μι ι ι νω ρυ
 σα με νος τους ο σι ι ι ους παι αι δας εκ φλο γος
 εν τα φω νε κρος α πνους κα τα τι θε ται εις σω
 τη ρι αν η μων των με λω δουν των λυ τρω τα ο
 Θε ος ευ λο ο γη τος ει

ᾠδὴ η'

Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται· ὃν παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦχος λ π Τ Β8

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.162*

Ε κ στη θι φριτ των ουρα νε και σα λευ θη τωσαν τα θε
 με λι α της γης ι δου γαρ εν νε κροις λο γι ζεται ο εν
 υ ψι στοις οι κων και τα φω σμι κρω ξε νο δο χει ται

ον Παιδες ευλογειτε Ιερεις ανυμνείτε λαο

ος υπερευφου ουτε εις παντας του ουρανωνας

ὤδὴ θ'

Μὴ ἐποδύρου μου Μητέρα, καθορώσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σποράς, συνέλαβες Υἱόν· ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σε μεγαλύνοντας.

Ἦχος λ π Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.163*

Μη ε ποδουρου μου Μητερ καθωρωσα εν τα

φω ον εν γαστρι ανευσπορας συνελαβες Υιον α

ναστη ηησομαι γαρ και δοξασθησομαι και υψω

σω εν δοξα παυστως ως Θεος τους εν πιστει και ποθω σε

μεγα αλυυνοοντας

τὸ τέλος
τα α ας

Τὰ ἐγκώμια

Ἑτάσις α'

χορὸς α'

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Πατριαρχική Φόρμιξ
Μ. Εβδομάς, 1969 σ.163*

Η ζω η εν τα φω κα τε τε θης Χρι στε και
 Αγ γε λων στρα τι αι αι ε ξε πλητ τον το συγ κα τα
 βα σιν δο ξα σουσαιτην σην

Στάσις β'

χορὸς β'

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Πατριαρχική Φόρμιξ
Μ. Εβδομάς, 1969 σ.164*

Α ξι ον ε στιν με γα λυ νειν σε τον ζω ο δο ο
 την τον εν τω Σταυ ρω τας χει ει ρας ε κτει ναν τα και
 συν τρι ψαν τα το κρα τος του ε χθρου

Στάσις γ'

χορὸς α'

Ἦχος Γα χ̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ. Εβδομάς, 1969 σ.164*

Α ι γε νε αι νυν πα α σαι ε πι τα φι ους υ υ υ

μνους προ φε ρου σι ι Χρι στε μου

Θεις τούς Αινους

Πασαπνοάριο

ἦχος β'
Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.34*

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α α α τω τον Κυ υ

υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω

ω ων ου ου ρα νων αι αι νει ει τε αυ τον ε ε εν

τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω

ω ω Θε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα αντες οι αγ γε ε λοι αυ του αι

νει τε αυ τον πα σαι αι δυ να α α μει εις αυ

του ου ου σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω ω Θε ε

ε ω

ιδιόμελα

ἦχος β'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Σήμερον συνέχει τάφος, τὸν συνέχοντα παλάμη τὴν κτίσιν, καλύπτει λίθος, τὸν καλύψαντα ἀρετῇ τοὺς οὐρανοὺς, ὑπνοῖ ἡ ζωὴ, καὶ Ἄδης τρέμει, καὶ Ἀδὰμ τῶν δεσμῶν ἀπολύεται. Δόξα τῇ σῇ οἰκονομίᾳ, δι' ἧς τελέσας πάντα σαββατισμὸν αἰώνιον, ἐδωρήσω ἡμῖν, τὴν παναγίαν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν.

ἦχος β'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα. Τί τὸ ὀρώμενον θέαμα; τίς ἡ παροῦσα κατάπαυσις; Ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων, τὴν διὰ πάθους τελέσας οἰκονομίαν, ἐν τάφῳ σαββατίζει, καινὸν ἡμῖν παρέχων σαββατισμὸν. Αὐτῷ βοήσωμεν Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρίνων τὴν γῆν, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

ἦχος β'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ. Δεῦτε ἴδωμεν τὴν ζωὴν ἡμῶν, ἐν τάφῳ κειμένην, ἵνα τοὺς ἐν τάφοις κειμένους ζωοποιήσῃ, δεῦτε σήμερον, τὸν ἐξ Ἰούδα ὑπνοῦντα θεώμενοι, προφητικῶς αὐτῷ ἐκβοήσωμεν Ἀναπεσὼν κεκοίμησαι ὡς λέων, τίς ἐγερεῖ σε βασιλεῦ; ἀλλ' ἀνάστηθι αὐτεξουσίως, ὁ δοὺς ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκουσίως· Κύριε δόξα σοι.

ἦχος πλ.β'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Ἡτήσατο Ἰωσήφ, τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέθετο ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ· ἔδει γὰρ αὐτὸν ἐκ τάφου, ὡς ἐκ πασάδος προελθεῖν. Ὁ συντρίψας κράτος θανάτου, καὶ ἀνοίξας πύλας παραδείσου ἀνθρώποις, δόξα σοι.

Σήμερον συνέχει τάφος

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.164*

α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ του

αι νει τε αυ τον κα τα το πληθος της με γα λω συ νης

α αυ του

C η μερον συν ε ε ε χει τα α φος τον συν ε χοντα

πα λα μη η η την κτι σιν κα λυ υ υ πτει λι ι

θος τον κα λυ ψαντα α ρε τη η η τους ου ουρα α νου

ους υ πνοι οι η ζω ω η η και Α α δης τρε ε ε

μει και Α δαμ των δε σμω ω ων α πο λυ υ υ

ε ε ε ται δο ο ξα τη ση οι κο ο ο νο μι ι α

δι ης τε ε λε ε σας παν τα σαβ βα τι σμο ον αι ω

ω ω νι ι ι ον ε δω ρη σω η μιν την παν α

γι ανεκ νε κρων ε ξα α να α α στα α α σιν

Τί τὸ ὀρώμενον θέαμα

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει

τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι αι κι θα

α ρα

Τ ι το ο ρω με νον θε α α μα τις η πα ρου ου σα και

τα α α παυ σις ο βα σι λευς των αι ω νων την

δι α πα θους τε λε ε σας οι κο ο ο νο μι ι ι αν ε

εν τα α φω ω σα αβ βα τι ι ι ζει και νον η

μιν πα ρε ε χων σα αβ βα τι σμον αυ τω βο η η η

σω ω ω μεν α να στα ο Θε ος χρι ι ι νων

την γην ο τι συ βα σι λε ευ εις εις του ου ους αι ω ω

νας ο α με τρη τον ε χων το με ε γα α ε ε

ε λε ε ε ος

Δεϋτε ιδωμεν την ζων

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι νει

τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α νω

Δ ευ τε ι δωμεν την ζω ην η η μων εν τα α φω ω ω

κει με ε νην ι να τους εν τα φοις κει με ε νους ζω ω

ω ω ω ω ποι οι η η η ση δευ τε ση με ρον τον εξ

Ι ου δα υ πνου ουντα θε ω ω ω με νοι προ φη

τι κως αυ τω ω ω εκ βο η η η σω ω ω μεν

α να πε σων κε ε κοι οι μη η σαι αι ως λε ε ε

ων τις ε γε ρει σε Βα σι λευ αλλ α να στη η θι ι

αυ τε ξου σι ι ι ως ο δους ε αυ τον υ περ η

μω ων ε ε ε κου σι ι ω ως Κυ ρι ε ε δο ο ο

ξα α α σοι

Ἡτίσατο Ἰωσήφ

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.167*

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η χους αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα γμου πα σα

πνο η αι νε σα α τω ω ω τον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον

Η τη σα α το Ι ι ω σηφ το σω μα του ου ου

Ι η η η σου και α πε ε θε ε το εν τω και αι νω

ω αυ του μνη μει ει ει ω ε ε δει γα αρ α α

αυ το ο ον εκ τα α α φου ως εκ πα στα α δος προ ο

ελ θων ο συν τρι ψας κρα τος θα α α να α α

του ου και α νοι ξας πυ λα α ας πα α α ρα δει ει ει

σου αν θρω ωποις δο ο ο ξα α α σοι

Δόξα, Τὴν σήμερον μυστικῶς

ἦχος πλ.β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὴν σήμερον μυστικῶς, ὁ μέγας Μωϋσῆς προδιευτυποῦτο λέγων· Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεός, τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην τοῦτο γάρ ἐστι τὸ εὐλογημένον Σάββατον, αὕτη ἐστὶν ἡ τῆς καταπαύσεως ἡμέρα, ἐν ἣ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὁ Μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς κατὰ τὸν θάνατον οἰκονομίας, τῆ σαρκὶ σαββατίσας, καὶ εἰς ὃ ἦν, πάλιν ἐπανελθὼν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.168*

υε ε Δο ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι και αι αι Υι

ω και Α α γι ι ω ω Πνε ευ μα α α τι

Τ ην ση με ε ε ρον μυ υ υ στι κως ο με ε

γας Μω υ υ σης προ ο δι ι ι ε ε ε τυ

που ουου το λε ε ε ε ε γων και ευ λο

ο γη η η σεν ο ο ο Θε ο ος την η

με ε ρα α αν τη η ην ε βδο ο ο ο μην του το

γαρ ε ε στι το ευ λο γη με ε ε νον Σα αβ βα

α α τον αυ τη ε στιν η της κα τα

πα αυ σε ε ε ω ωως η με ε ε ρα εν η κα

τε παυ σε α πο παν των των ερ γω ω ων αυ του ο

Μο νο γε νη η ης Υι ο ο ος του Θε ε ε ου δι

α της κα τα τον θα να τον οι οι οι κο ο ο νο μι

ι ι ας τη σαρ κι ι ι ι σα αβ βα τι ι ι ι ι

σας και εις ο ην πα α λιν ε πα α α νελ θων

δι α της Α να στα σε ε ως ε δω ρη η σα α το ο ο

η μιν ζω ην την αι ω ω ω νι ι ι
 ον ως μο νος α γα θος και αι φι λα α αν θρω ω
 ω προς

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης Λουκάς Λουκά

Τῷ Ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ Πρωΐ

Κεκραγάριον

ἦχος α'

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέσθαι με πρὸς σέ.
Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἦχος ἧ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.5*

Κυ ρι ε ε κε ε κρα α α ξα προς σε ει εισ α κου ου
 σο ο ο ον μου εισ α α κου ουου σο ον μου Κυ υ
 υ υ ρι ι ι ι ε ε Κυ ρι ε ε κε ε κρα α α ξα
 προς σε ει εισ α κου ου σο ο ο ον μου προ ο σρες τη φω

νη η η η η τη η ης δε η η η σε ε ε ω ω

ω ως μου εν τω κε κρα γε ε ναι αι με ε προ ος

σε ε ε εισ α α κου ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι

ι ι ι ε

Κα τευ θυ ν θη η η η η τω η προσ ε ευ χη η η η

μου ως θυ μι ι ι α α μα α α εν ω ω

ω πι ι ι ο ο ο ον σου ε παρ σις τω ω ν χει ει

ρων μου θυ σι ι α ε σπε ε ρι ι νη η η εισ α α

κου ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχηρά Ἀναστάσιμα

ἦχος α'

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, πρόσδεξαι ἅγιε Κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν, ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, ὅτι μόνος εἶ ὁ δεῖξας, ἐν κόσμῳ τὴν ἀνάστασιν.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Κυκλώσατε λαοὶ Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ, τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν, καὶ προσκυνήσωμεν Χριστόν, δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἔχθρου, τὸν κόσμον λυτρωσάμενος.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τῷ πάθει σου, Χριστέ, παθῶν ἠλευθερώθημεν, καὶ τῇ ἀναστάσει σου ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν· Κύριε δόξα σοι.

Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς

Ἦχος ᾠὴ Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.7*

Ἐ ξ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε εισ α κου σον της φω νη η η ης μου

Τ ας ε σπε ρι νας η μω ων ε ε ευ χας προσ δε ξαι αι

α α γι ε Κυ υ υ ρι ι ι ε και πα

ρα σχου η μι ιν α φε ε σιν α α μαρ τι ι ων ο τι

μο ο νο ος ει ο δει ξας εν κο σμω την Α να

α α στα α α α σιν

Κυκλώσατε λαοὶ Σιών

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα ^{π ρ} εις

την φω νη ηντης δε η σε ω ω ω ως μου ^{π ρ}

Κ υ κλω σα τε λα α οι Σι ων και πε ρι ι λα α βε

τε ε ε α α αυ την ^{π ρ} και δο τε δο ξαν εν αυ τη τω

α να στα αν τι ι ι εκ νε κρω ω ων ^{π ρ} ο τι αυ τος

ε στι ι ι ιν ο ο Θε ο ο ο ος η η η μω ων ^ρ ο ^φ

λυ τρω σα με ε νο ος η η μα α ας ^{π ρ} εκ των α νο

μι ω ω ων η η η μων ^{π ρ}

Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ ρι

ε Κυ ρι ε ^{π ρ} τις υ πο στη σε ται ^{π ρ} ο τι πα ρα σοι

ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν ^{π ρ}

Δ ε ευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν και προσ κυ νη σω
 μεν Χρι στο ο ον ^{π ρ} δο ξα ζοντες αυ του την εκ νε κρω ων
 Α να α α στα α α σιν ^{π ρ} ο τι αυ τος ε στι ι ι
 ιν ο ο Θε ο ο ο ος η η η μω ων ^ρ ο εκ της πλα
 νη ης του ου ε ε χθρου ου ου ^ρ τον κο ο σμον λυ τρω σα
 α α με ε ε νος ^{π ρ}

Τῷ πάθει σου, Χριστέ

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
 Αναστασιματάριον
 1952 σ.13*

^χ Ε ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να
 σε Κυ ρι ε ^{π ρ} υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις τον
 λο γον σου ^{χ π ρ} ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον
 Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον ^{π ρ}

Τ ω πα θει σου Χρι στε πα θων η λευ θε ρω θη μεν

 και τη α να στα σει σου εκ φθο ρας ε λυ τρω θημεν Κυ

 ρι ε δο ο ξα σοι

ιδιόμελα

ἦχος πλ.δ'

Ἀπό φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωίας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ· Συνέφερε μοι, εἰ τὸν ἐκ Μαρίας γεννηθέντα, μὴ ὑπεδεξάμην· ἔλθῶν γὰρ ἐπ' ἐμέ, τὸ κράτος μου ἔλυσε, πύλας χαλκᾶς συνέτριψε, ψυχὰς ἃς κατεῖχον τὸ πρίν, Θεὸς ὢν ἀνέστησε. Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ. τὸ ἴδιο

Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ· Συνέφερε μοι, εἰ τὸν ἐκ Μαρίας γεννηθέντα, μὴ ὑπεδεξάμην· ἔλθῶν γὰρ ἐπ' ἐμέ, τὸ κράτος μου ἔλυσε, πύλας χαλκᾶς συνέτριψε, ψυχὰς ἃς κατεῖχον τὸ πρίν, Θεὸς ὢν ἀνέστησε. Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ· Κατελύθη μοι ἡ ἐξουσία, ἐδεξάμην θνητόν, ὡσπερ ἓνα τῶν θανέντων, τοῦτον δὲ κατέχειν ὅλως οὐκ ἰσχύω, ἀλλ' ἀπολῶ μετὰ τούτου, ὢν ἐβασίλευον· ἐγὼ εἶχον τοὺς νεκροὺς ἀπ' αἰῶνας, ἀλλὰ οὗτος ἰδοὺ πάντας ἐγείρει. Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ· Κατεπόθη μοι τὸ κράτος, ὁ ποιμὴν ἐσταυρώθη, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησεν· ὢν περ ἐβασίλευον ἐστέρημαι, καὶ οὐς κατέπιον ἰσχύσας, πάντας ἐξήμεσα, ἐκένωσε τοὺς τάφους ὁ σταυρωθεὶς, οὐκ ἰσχύει τοῦ θανάτου τὸ κράτος. Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ· Συνέφερε μοι

ἦχος λ ϝ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.170*

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ⁶ελ πι σα τω Ισρα ηλ ε

πι ι ι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ^γ

Cη με ρον ο Α δης στε ε ε ε νων βο ο α α

α ⁶συν ε φε ε ρε ε ε μοι ει τον εκ Μα ρι ας γεν νη θεν

τα α μη η υ πε ε δε ε ε ξα α α α μην ^γ ελ

θω ων γα α αρ επ ε με ε ε το κρα α το ος μου ου

ε ε ε λυ υ υ υ σε ^Δ πυ λας χαλ κας συ υ υν ε

τρι ι ψε ε ⁶ψυ χας ας κα τει ει χον το πρι ι ιν ^Δ

Θε ο ος ων α νε ε ε στη η η σε ^γ δο ξα α Κυ

ρι ι ε ε τω ω Σταυ ρω ω ω σου ου ^Δ και τη Α να στα

α α σει ει ει σου ^γ

Χ Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και

πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις **β λ** και αυ τος λυ τρω σε

ται τον Ισ ρα ηλ **χ β λ** εκ πα σω ων των α νο μι ω ω ω ω ν

α α α αυ του **ν** **δ** τὸ ἴδιο

Σ η με ρον ο Α δης στε ε ε ε νω ων βο ο α α

α **β λ** συν ε φε ε ρε ε ε μοι ει τον εκ Μα ρι ας γεν νη θεν

τα α μη η υ πε ε δε ε ε ξα α α α μην **ν** **δ** ελ

θω ων γα α αρ επ ε με ε ε το κρα α το ος μου ου

ε ε ε λυ υ υ υ σε **δ** πυ λας χαλ κας συ υ υν ε

τρι ι ψε ε **β λ** ψυ χας ας κα τει ει χον το πρι ι ιν **δ**

Θε ο ος ων α νε ε ε στη η η σε **ν** **δ** δο ξα α Κυ

ρι ι ε ε τω ω Σταυ ρω ω ω σου ου και τη Α να στα

α α σει ει ει σου

Γήμερον ό Άδης στένων βοᾷ· Κατελύθη μου

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α

οι

С η με ρον ο Α δης στε ε ε ε νων βο α κα τε λυ θη

η μου ου η ε ε ξου ου ου σι ι ι ι α ε

δε ξα μην θνη το ον ω ωσ πε ε ερ ε ε να

τω ων θα α α νε ε ε εν των του τον γαρ κα α τε ε ε

χειν ο ο λως ου ουκ ι ι σχυ υ υ ω αλλ

α πο λω μετα α του ουου του ω ων ε βα σι ι

ι λε ε ε ευ ον ^γ ε γω ει χον τους νε κρους απ αι αι ω
 ω ω νος ^β αλ λα ου τος ι δου πα αν τα ας ε ε γει ει
 ει ει ρει ^Δ Δο ξα α Κυ ρι ι ε ε τω ω Σταυ ρω ω ω
 σου ου ^Δ και τη Α να στα α α σει ει ει ει σου ^γ

Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ· Κατεπόθη μου

^χ Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του
 εφ η μας ^β και η α λη θει α του Κυ ρι ου με ε ε
 νει ει εις το ον αι ω ω ω ω να ^γ
^Δ C η με ρον ο Α δης ^Δ στε ε ε ε νων βο α ^β κα τε πο
 θη μου το ο κρα α α το ος ^Δ ο ποι μη η ην ε στα αυ ρω
 ω ω θη και τον Α δαμ α α νε ε ε στη η η σεν ^Δ
 ον περ ε βα α α σι ι λε ευ ον ε ε ε στε ρη η

μαι αι και ους κα τε πι ον ι ι σχυ υ υ σας πα αν τας
 ε ξη η η με ε ε ε σα ε κε νω σε τους τα
 φους ο σταυ ρω θεις ουκ ι ι σχυ υ υ υ ει του ου θα
 α α να α α α του το ο ο κρα α α α τος δο
 ξα α Κυ ρι ι ε ε τω ω Σταυ ρω ω σου ου και τη Α
 να στα α α σει ει ει σου

Δόξα, Τὴν σήμερον μυστικῶς

ἦχος πλ.β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Τὴν σήμερον μυστικῶς, ὁ μέγας Μωϋσῆς προδιετυποῦτο λέγων· Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεός, τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ εὐλογημένον Σάββατον, αὕτη ἐστὶν ἡ τῆς καταπαύσεως ἡμέρα, ἐν ἣ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὁ Μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς κατὰ τὸν θάνατον οἰκονομίας, τῆ σαρκὶ σαββατίσας, καὶ εἰς ὃ ἦν, πάλιν ἐπανελθὼν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.168*

με ε Δο ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι και αι αι Υι
 ω και Α α γι ι ω ω Πνε ευ μα α α τι

Την σημεερον μου υυστικως ομμεε

γας Μωυυσης προοδιειεεετυ

πουουτουλεεεεγων καιευλο

ογηηησεν οοο Θεοοςτην η

μεεραααντηηηνεβδοοοομην τουτο

γαρ εεστιτοευλογημεεενον Σααββα

αατον αυτηεστινητηςκατα

πααυσεεεωωως ημεεεραεν ηκα

τεπαυσεαποπαντωντωνεργωνων αυτουο

ΜονογενηηςΥιοος του Θεεεουδι

ατηςκατατονθανατοονοιοιοικοοονομι

ι ι ας ^Δ τη σα ρ κι ι ι ι σα α β β α τι ι ι ι ι
 σας ^π και εις ο ην πα α λιν ε πα α α νε λ θων ^Δ
 δι α της Α να στα σε ε ως ε δω ρ η η σα α το ο ο
 η μιν ^Δ ζω ην την αι ω ω ω νι ι ι
 ον ^Δ ως μο νος α γα θος και αι φι λα α αν θρω ω
 ω πος ^π

Και νυν, Τὴν παγκόσμιον δόξαν

ἦχος α'

Και νυν και αει και εις τους αιωνας των αιωνων, αμην.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν παρθένον, τῶν ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα· αὕτη γὰρ ἀνεδέχθη οὐρανός, καὶ ναὸς τῆς Θεότητος· αὕτη τὸ μεσότοιχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ βασίλειον ἠνέωξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσεῖτω τοίνυν, θαρσεῖτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθρούς, ὡς παντοδύναμος.

ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.11*

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

νω ων α α α μην ^{π ρ}

Την παγκοσμιον δοοοοοξαν την εξανθρω

ωωπων σπα α ρει ει ει ει σαν ^{π ρ} και τον Δεσποτην τε

εκουουσαν την επουρα α α α νι ι ον πυυυ

υλην ^{π ρ} υμνηησωωωμεν Μαριαντην πααρθεεε

νον ^{π ρ} των ασωματων τοοασμα και των πι

στων τοεγκαλωωωωπιιιισμα ^{π ρ} αυ

τηγαρ ανεδειειειειειχθηουουρανος ^{Δ ρ} και

ναοοστης Θεεοοοτηηηητος ^{π ρ} αυτητο

μεσοτειειχοντηςεχθραςκαθεελουουσα ^η ει

ρηνην αντειεισηηηξε και το βασιιλειον η

νε ε ε ω ω ω ω ξε ^{π ρ} ταυ την ουν κα τε ε χο ο ον

τες της πι στε ως την α αγ κυ υ ραν ^ρ υ περ μα χον

ε χο ο μεν τον ε ε εξ αυ της τε ε χθε ε εν τα α

α Κυ ρι ι ι ον ^{π ρ} θαρ ει ει ει τω τοι

οι οι οι οι οι οι οιν νυν θαρ σει τω λα ο ος του ου Θε ου ^{π ρ}

και γαρ αυ τος πο λε μη η σει ει τους ε ε χθρου ου ους

ως παν το δυ υ υ να α α α μο ο ος ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Λουκάς Λουκά

ΤΕΛΟΣ

ΤΩ ΔΕ ΔΩΡΕΟΔΟΤΗ ΘΕΩ
ΔΟΞΑ, ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ

